

69 187

X MANVALE

De Præparatione ad Mortem.

það er.

Handbofarkon

Huörnen Raduren eige að

lifa Chriftelega/og Dena
Gudlega.

Skripað í þyſku mæle

215

Martino Mollero.

Mæd hans eigan Formæla.

Enn nú vtlagt þeim til Gængs
i Goda ſem ſiſku vilja giegna.

Þryſti m Nolum

ANNO. M. DC. XI

Bernhardus.

Multi si crederent beatam Vitam,
non facerent in Peccatis mortui con-
tra Vitam. Pad er

Ep margr villde trua/ad eilþst Ljps
fr/pa munde hann ecke liggia daudur
i Syndnum/i mote Ljpenu.

Hieronymus.

Aut hic patiendum, aut ibi flendum.

Pad er

Añad huser hlyfur Madur ad lāda
hier/eda ad grata þar (añars Neims)

Clemens.

Nunquam carebunt Supplicio, qui
nunquam carere voluerunt Peccato.

Pad er.

A þeim mun alldrei Þáflam sinna
sem alldrei villdu lāta ap ad syndga.

Gregorius

Frustra currit, qui prius deficit, qu-
am ad Metam venit.

Pad er

En hleypur þorgieþens sem giepur
pyrre vpp en þā er komen ad Merkenu

Formale hans sem Bos.

ena hepur giørt.

Allt huad Maduren Christ
en a ap Guds orde ad læra/ vord
ueita ⁊ gisra/ þad er þaled ⁊ bun
ded i tæcimur Grefnum/sem er.

Ad lifa gudrækelega

Ad deyia Chriftelega

Þetta huórtueggia samant bindur sa kom/
unglege Spæmadr David i eitt/ þar hñ seiger
Drosten/ Liendu off ad hugleida/ þad vi þsah
er eigu ad deyia/ so ad vier verdum For 9
sialer. Soddann Aminning gifer og loka
sa vife Madur Jesus Syrach/ þar hñ seiger Syra
Nuad helst þu gifer / þa hugsa vm 7
þiñ Endadag/ og munfu alldre i giora
þad sem jllt er. þuad gudrækelege Lyp og
Gramperde er eðe ariad eñ þetta/ ad hura vm
sitt þallualt Lyp/ og siñ ovysan Deuda/ jðra
sig daglega i riettre Guds Kyrlingu/ lipa i san/
re Þoran/ jðra syna chriftelega Tru/ vardueis
ta syna Samuisku/ so ad hñ (seiger Syrach)
gifer alldrei ngðud jllt/ þ er/ En lætur all/
rei þa Stund yper sig koma/ gifer alldre þad
ngðud ad hann hape eðe Tru og Traust til ad
verða Sæluhjalplegur/ Og slytt þallast chrest
elega

Sormale

elega ad deylia/ þegar christen Madur huglei
der daglega/ eðke það alleinasta ad hann er dau
dlegur/ og kafi sig pyrer Daudanum eðke ad
veria/helldur huxar hann æ og alla Tjma ad
iskilia hiet so vid þetta Lyp/ad hann er viss
vppa syna eilysa Sæluhielp.

Up soddan hellsagre Konst chrisstelegs Dau
da/hapa Seidngiar þordum daga eðke þar vit
ad/ og enn er það hused pyrer þllum þm sem
eðke vilia hapa og hallda vorn Heria Jesum
Christum þ stnn Endurlausnara. Þuiad þo
heidner vylinda Men hape ap Reynslu halldet
Ad epter ærlegt Lyp & Framperde kome ærlet
gur Daude alla Tjma. Lyka eirnen þa kome
smannarlegur Daude/epter skammarlegt Lyp &
Framperde/ Þa er þo miðg mykell & stor Mis
munur a mille heidarsamlegs og ærlegs Fram
perdis hid ytra pyrer Mjmmum/ og a nul
le chrisstelegs og gudratelegs Framperdis þess
Riettlata. So er og lyka stor Mismunur/a
mille ærlegs Dauda/& chrisstelegs Dauda. Au
gustus Keisare i Rom hafde hapt þa daglega
Vosk/ad hann mætte deylia vel/ En hiet med
meinte hann eðke annad/ enn ad hann vegna
sins Framperdis mætte epter sig lata eitt ær
legt & heidarlegt Mæpn. En þegar þar kietur
ad heidner Mienn styker skulu deylia þa er þar
eingen huggun a þerdum/eingen Von/helldur
deylia þet sem skynlausar Stiepnur/eda þet
taka enda med Angist og skiepingu/so sin Vit
gilus skripur um Turnu. Vitag cum genitu
fugit indignata sub ymbra.

Þad

Suggunarlausf með Siartad tuist

3 Helu Rappen hrepte Vist,

Hier ap tiemur það / að í heidenna vísenda
Maia Dókú/ er eðe ariad en spalld Rögun/
vm Maissins Ræyd & Rymd/hn's stutta Ryp
daga/ & Daudans grind & Beiskleita/ En vm
huggun og Sugarbót stendi þar eðe eitt Ord-
Lín ap þeim hefur sagt/ Allt huad Maduren
er/ þa er hn eðe ariad en Rymd og Spermung.
Xerxes Rongur þa hn ap Sad nótte leit yp/
er allan sin otelianda Ser/vngra & hraustra str
nds Maia/ þa er skripad hn hape Grated/ þa
hn hugleidd/ að eptet hundrat Aar/ mundi
eðe eitt Manns barn lipa / ap þeim otosulega
Ser. Sa vísinda Spetinger Aristoteles flagar
yper Daudanum/ og seiger/ A medal alls þess
sem a Þædune er grimlegt/ & hrædelegt/ þa er
eðe neitt hrædelegra en Dauden. Slíkar Sug-
gunarlausar Rymder og Sarmaklaganer/ stan-
da allvöðu í heidenna Maia Dókum.

Ræðir ap þeim hapa bored sig að ransa/
fa og leita ein hugers Ræds/ og Suggunar í
giegn Ögn og Skilpingu Daudans/ Sugrt eðe
mundu eitt huad vera/hvar með þeir gíotte stíl-
le Skilping Samviskunnar/so þeir fynne þvi
betur að lada Daudann/em þad hefur eðe to
mest leingra þyrer þeim/en so sem Seneca seig-
er/ Sugleid þu Daudan jafnan/ & mæla þu hn
vel vpp þyrer þynum hugskots Augun/so að
þa þess villugre stert að ganga vnder hn/ þegir
er þar tiemur;

Gier vppa hlyðer þad vler lesun ap þeim
 i Egiptalande þordū/ þeir höpdu þan Sid/ ad
 i Gieslabodum ⁊ Storuelflum licu þeir einn
 Man ganga um Þord/ sa hapde dauðs Mans
 Mynd i Gende sier/ ⁊ syude hā hugriū Manne
 med þessum vnderskripudum Orðum/ Skemtū
 þier hīer vid/ Et ⁊ Þreð ⁊ vert Gladur/ þe
 cpter Daudan verðr þu eins/ Og m; þessū hæc
 te hugduft þr ad gisra sig reidubarna til Þa
 udans. Slíkā konst brúfæde sa ogudleige Agi
 eg Amalechita Kongur. Þuiad þa hā merkte
 ad Samuel Spamiadur ætlade ad höggua hā i
 Stryðe/ gicð hā Gullhugadur þram-pyrer Spa
 manen ⁊ sagde/ So skal þurt drypa Daudans
 beiskleif/ Sem hā villde so sage hapa/ Einu sin
 ne verð eg ad deyja/ þui er þad ei betra seinna
 en nu/ Gier er um eina illa Stund ad gisra.

Reg
5

En i þann þramt þessu þa hapa þeir i snum
 Giptum engua goda Suggū hapt/ eru m; Oþol
 enmæde ⁊ möglan i glegu Gude med öllu miz
 sökner. Þuiad hugrū leinge sū þr leitudu Sug
 gumar til ad seilla syn Giortu/ þa gicð þm um
 syder so sū Cicero skrifar/ Eg hef(seiger hā)
 þramlage alla mizna Konst ⁊ Ruñattu/ ⁊ stur
 ndat þar vppa/ so sem mīer er mögulegt/ ad eg
 mætte þa og þiña nōtra Suggun / enn eg þiñ
 hana engua.

En sœ þeir þan Man nōturn/ sem var
 skilþdur og Graddur þa hā ættē ad deyja/ þa
 spottudu þeir hā ⁊ sögdu/ Þu Mærrē/ hefr þu
 eðe huxad þ pyrre/ ad þu ætter ad deyja/ Villi
 tu nu hīð pyrsta hērdast Daudan ?

Enn

En um ellipt Lapp ad talay þa hapa þeir
Plato Cicero og fleire Spetlingar adrer miðg
e mykilega mædt sig og moda gift/ ad þeyr
þad Sæler Manna være odaudlegar/ og eptir
þra Lapp heyrde goðra Manna Sæler Roo 7 huf
Ida einhugstuni Stad. En um Litaman / ad
hā munde vpreysa nsturn Tynia / 7 verða Lipp
ande/ þad heyrur allðret nðkrum þra i hug nie
Siarta komed.

Cicero/ þiðest vera pulshugadr/ 7 lætur sin
þare hann þeigen þangad sem Sælernar eru/
seigade/ Oh/ huer su dyrdlegur Dagur mū þad
vera/ þegar eg skilst við þetta suma Lapp/ og
fiemst i Sæluanna Selskap. Enn med þu
i hōnum var eingin riect Tru/ eingin Verkan
hins helga Anda/ eingin Von nie stōdug Lugg
un/ þa kude soddan Sugarkreyste ei ad hapa
Apl/ þad var allt ostōdugt 7 pulst Lpasemd.
ar/ so sem merktia ma ap hans Orðum/ i goðum
stad þar hann seiger/ Sare eg villt i þessu/ ad
eg heild Sælernar odaudlegar / þa er miet su
Villa liup 7 fixer/ 7 jeg læt eðe tæta hana þra
miet so leinge sem eg lipe.

Leingra eru heidner Men eðe kommer/ 7
þrefare Suggum hapa þeir eðe þeinged. Og
nied sama hætte og more deyia aller; Græsn
arar/ þeir Teima hapa alleinasta i Minnen
um/ aller ogudleger og jdranarlauset Siolar/
sem eðe hapa sanna Tru a Medalsgangarann
Jesum Christum

Siet skulu aller Græsnarar/ vantruader 7
Jdranar lauser a medal Christena Manna vita

Formale

og vel merkia/Ad þeirra Syrerdæmning a des
ge Domsins mun verða myklu þyngre ⁊ stær-
re heildur en heidenia Manna/ þyrer þa grein
ad Lios Lellax Quangelij hepur lyst þm/ enn
heidungium eðe/en þe hapa ðngua Jðran gis-
rt / Þeir hapa breytt epter þeini ym hurðla
Christur talat/ þeir villdu eðe. þuiad so
seiger Gud skalpur/ Matth. 10 Cap. Þþ neð-
ur er sem yður eðe meðtekur/og eðe hlyðer yð-
ar Orðum / þa ganged ve af þui sama Læse
eda stad/og heistad Dupted af yðar Sootum.
Sannlega seige eg yður / Lande Sodoma og
Gomorra mun lidanlagra vera a syðasta Dei-
ge enn þeim stad. Hupr Þyrur hepur ad heyr-
ra sa heyre

Hier skal hugr Madur / vel og vandlega
hugleida þann mykla Mismun/sem er a nulle
þeirra Riettruudu/sem Jðran gisra/ og þra
sem eru ogudleger Græsnarar/Munchristner/
so mykled sñ ahrærer beggia þra Lyp ⁊ Gram-
perde/og þeirra Endadag og æpelot/huad har-
la Llaudsynlegt er ad hugleida/so ad vler læru
ad þeckia Llad Guds og Girsku sa off hepur
gleped sinn Son Jasmus Christum med sinni L
Orde og Quangelio.

I þyrstu/So maked sem ahrærer Lyp og
Gramperde Manna/ hapa þeir Vantrugðn og
Græsnarar engua rietta Rynning a Gude/þeir
glæpa vppi Simnenen so sem Balpar þa þeir
toma wt Stuggiu sinne / Þeir hapa Bagn af
Stæpnü Gud/ ⁊ nytia þær/ ⁊ þaðá eðe Gude

einu síne/hugrte þá stit Lyp nie sagnar Gæpr/þe
 hura eðe þar um Gimerjke nie eilypst Lyp/Þeir
 seigia so sem þar stendur/ Coelum coeli Domi
 ne, terram autem dedit filijs hominū, eige Gud
 stit Gimerjke/þegar hñ latur oss ganga vel hi
 er i Heim. Þeirra Giartans giend & Glede er
 ad hapa daga goda/ & lipa epter Gollðsins mū
 adsemdū. Og sañarslega hapa skynlausar Stiep
 nur betra lyp & Stamperde en sljter Men sem
 þo eru skapader epter Guds Mynd. Enn sa
 Rieteruade/ & sa hñ liper i sañte Jdraa hñ þe
 ðer stā Skapara rietteliga/pagnar & gledst veg Aðlo
 na þessad hann er orden rieteruadur/ neyter 16
 Gæpu Guds med Þaðlote / lopar og þrysar
 Gud þyrer þad ad hant hepur alla Glute giort
 so dasamlega / og stundar þar vppa/rtort og
 Dag/ad hñ meige Gude hlyden vera/so ad hñ
 med Þvöldum Þrottins meige Gud eiljpslega
 lopa og dyrka i Gimerjke.

Þa ogudleg Heimslina Þeru lesa eða hey
 ra/ad Gud optlega strappe Synder & ogudlegte
 Stamperde/med illum Dauda og Afgange/Þa
 meina þau ad þad dugi nog es Madur byr sig
 so til syns Dauda/þegar hann stundar ad ha
 þa ærlege Stamperde/liper eðe i openberum
 Læsum og Glæpum/so hann ma vel seigia mī
 Pharisæarum/Lg þaða þier Gud/ad eg er 17
 eðe so sem aðrer Men/Raningsiar/ranglatar/
 Gorbomomen/ & meina so ad Gud kusti eðe/ &
 ei meige hann med riettu synia so ærlegū Mjā
 um Gimmariðs.

Þar a mot hepur sannchristen & rieteruadr

90 Psalm Madur astundan þar a/ad lara ad deysa vel &
 100 chriscelega/ hann jdrast daglega sinna Syndu
 100 ap Siarta/ huggar sig vid pullnadar Boot og
 100 Sorþienustu sjns Endurlausnara/hepur gladi
 100 uara Von/og pullit Trunadar Træust þar a/ad
 100 Gud mune vera hñ ljúfsamur þyrer Aarnan
 100 og Medalgengu síns Sonar/ og líper daglega
 100 so/ad hann giete verdusteð ríetta Tru & gods
 100 Samuisku allt til sjns Dauda.

100 Þegar Geimsins Sonum geingur vel/ & al
 100 lt leitur i Kynde þyrer þeim/ þa eru þeir niðg
 100 vel chrisneer/ tala margt um Truna a Gud/ þe
 100 le ríella áðrum hugnen þeir skule vera stöðug
 100 er þolenmoder i Kroffe & Motgange/ þeir eru
 100 Psalm ohreðder um sig/ meina ad allðrei mlie þe bila
 100 42 nie Sorgaga/ En þegar Spymungar tímen tiev
 100 mur/ & motgangs Stormur blæs & dynur a/ þa
 100 þettur níður all þra Sugathreyste/ þa þíter þíñ
 100 so sem Simeneu villic hræpa/ & Jorden soðna
 100 Stalper hapa þe þa óngua Suggu/ & þo ad að
 100 rer velle hugga þa/ þa kusta þe þu eðe ad hly
 100 da / Selldur syngia Gedeons Ruade m3 Opol
 100 6 enuade/ sem sagde/ Þp Gud er med oss/ þu gei
 100 ngur oss þa so illa ?

100 Þar þuert a mote hepur ríetteruad chrisce
 100 legi Siarta þyrer laungu gíprt sñ Reitning/ &
 100 buest þar vid ad Madz þar eðe ad komast i
 100 14 Simeryste/ þyrer gods Daga Lutu og velgeing
 100 ne þesse Geims heildur þyrer Kroff og Mot
 100 gang. Þar þyrer/ gangi henum vel/ þa tekr hñ
 100 Psalm þu vel og þaðar Gude/ sem lætur hann niot
 100 2 ande verda Læðsins gíada/ sñer vid Synduñil
 100 heonag

þíonar Gude Drottne med Otta og er gladd
med hræðslu. Þinn gange hognum í mote/ þæ
hami Kross og Morgang/ þa seiger hann med
hinum sala Job/ Þu vilt hognum meðtekt af
hende Drottens þad goda/ þu skulum vilt þa
eðe lga þad illa? Kíne & eðe Kross & Mor
gange/ þa syngur hann med þeim goda Daud & Psal
seiger/ Þu dúst þu þærest þam a Mort/ þu
til Morguns sydan/ mitt Gíarta a Guds Mast.
& Matt epast skal ei nie kúða. Verde Sorg &
Morgangur enn þa þyngre/ þa seiger hann med
S. Þæle/ Gud er trúr og lætur oss eðe meir
þreistast enn osser mögulegt ad lga. Þu ad
Goll og Blod er veyt og hrædt/ og vleggur
Kross og Morgang þeru vís/ og a verra Veg/
þa Truer hann & veit vísselega/ ad þu sem Gud
elka hlota aller Gíuter ad þína til hins
besta.

Verallðarennar synir og þeir Vantruudur
 þegar þeir sá og merktu að þeir hljóta að þa
 ra burt og ybergiepa Rónu og Þörn/Götz og
 Eigner Þóld & virðingar/og þara náttur, bu
 rt/þa tótu þeir til að klaga og að bera sig í
 la/og seigia/Daude Daude/ hvað beiskur ertu
 & er. Þeir verða efasamer huglausir/og seiga
 sem sagde Keisari Severus/Mikell er eg og
 veglegur og megtugur/Eg hef verðt alle þetta
 Einn nu eg skal deyja þa er eðert ap öllu Glu
 um sem mér gæta hialpad.

Var á mote hefur þá Ríttchrifne vval
ed sler gott Slutskipte/pagnar og gledur sig í
ybergnaþanlegum Rígdome Guds Ríksu og
A vj. nader

Formule

Næðar/ kenn vel ad ypergiepa og þorlæta alla
 la stundlega Glute a huðrre stundu / og seiger
 med Dauid Ronge/ Po adrer hape nægd Rori
 ns Dags og vista/ þa eru Gud Glede og Sög/
 nudur mjns Siarta.

Þegar Jðranar lauser Verallðar Syner og
 Strafnarar verða sufer/ hura þr alleina þar
 vm/ ap hugri þeir hapa syna Sott þeinged/
 hape þeir mætt dregða eða eta ngðud oheilna
 me/ Og eru illa til þrids/ ad það hefur so til
 at th. tefest.

10 En þeir Rieteruudu vita/ Ad eðe híd mi
 nsta hær a þra hópde kañ ad palla æn Guds
 vitundar t vilja/ aut heilbr müdu þr syna heil/
 su mist hapa/ ep þ hepde eðe verid Gudz vilie/
 þar þ giepa þr skulldena synü Syndü/ t mede
 eñ ad þr mz synü Syndü hape þra Synða stra
 pp þor skulldad/ t vita ad Gud mz stýfu Girring
 ar hrise vill þa loða t leida til Jðranar/ þr
 vita t eirneñ þ t trua þui pulltðlega/ ad þeg
 Jerem 10 Gud vill i þañ mata vitia Mañsins/ þa stoda t
 1 Cor 10 styrkta aller Gluter þar til/ ad þ kome þrañ siñ
 Gud hefur a sett/ sic það Sott eða Siufdom
 ur/ og eru þar þyrer vel til Frids.

VI Þeir ogulegu Verallðar Syner hura eðe
 þar vm syna Sæl/ þyr em þeir verða sufer
 þa ed þyrsta lætast þr vilja verða þromer. Ad
 ur heþr þeism eingen Ektepna vered so leid siñ
 þrestar/ eñ nu þeir sta huad verða vill/ þa ski
 þa þr ad hlaupa rida t reña epter þreste. Ad
 ur hapa þeir a þeirra Tungu eðe añad heited
 eñ leider þrestar og þapar/ em þa koma þñue
 hleð

hlíod/Frome Danumán/æruverduge Guds or
ds þienare/ hialpa mætt 7 gief god ræd/so eg
verde eðe ffordæmdur. Ðā hier vill optast gā
ga so til/ ad þeir sem Guds Ræd 7 hās Ord
pyrrelyta alla sǫna Daga/ þeir þa hana eðe þa
þeir vilia.

Enn þa Riettruade Chresten Madur er
alla Daga 7 alla tǫma Reidubæven/ad þata ap
þessum Geime/ Hā latur allðrei mættun Dag
eda Tima þān yper sig koma/ og allðrei lætur
hā sitt Glæta vera / þre skickan/ad hā þurpe
nætra epasemd ad hapa um sǫna Sǫuhjelp/
Lelldur huar hā er staddur/þa kēn hā mǫ þul/
lu Trunadar trauste og ðruggre Ðon ad seigia
so/Ðrotten Jesu Chreste/mīn Luggum 7 Gle
de/eg vante þin a huðrre stundu/ kom þa þu
villt/eg er til reidu/Og kome nōðr Kroff eda
Snukdomur/seiger hā strax mǫ hīnū 7 Sinne
one/ Ðrottem lattu þin þion þara / þeide.

Þegar þe Munchristenu Græsnarar þurpa
Ræda eda hialpar vld/ þeirra Snukdome/þa
leita þeir Lætinga huar þeir kǫna/ stundum
hīa Galldræmōmum/eda þeiri sem þara med
Runer R.stingar Forneskin Særingar/Marg
er seigia/ Vilie Gud eðe hialpa þa hialpe hī
eðe/Eda hugr sem kǫn/ so mætt batne.

Enn þa Gudhrædde 7 Riettruade veit vel
ad ðll Glagudadyrtan/aller oleypeleger Lætn
inga hættir eru aluarlega pyrrebodner/Hā þe
ðer Þrægd 7 Þelar hīns vonda Anda/þ eðe
kǫn hā nōðrum Mætt ad hialpa/ med For
neskin/Galldre/Missýningum/Runum eda Rī
stingū

psalm

90

Apoc

21

Luc 2

VII

Exod

20

Formale

stingum/ Hellið gígrer hñ þad vppa þa Grein/
ad hñ meige með þeim hette þa magt ⁊ valld
ypper þeirra Salum/ sem skakar Læfningar þig
gía ⁊ með Spnd hapa. Ja/ Ad vñsu/ sa Ríett
truade veit þad ⁊ truer þu/ ad betra er ad de
yfa Þusundsiðum / i Drottne/ heilður en ad
verda Heilbrigður i Diöpslins napne/ ⁊ lipa.
Þar þyrer lestar hñ þeirra Ræda ⁊ Læfninga
sem Gud hefur til sett/ so ad hñ þreiste eðe
sýna Guds. En kunnæ hñ eingen Ræð/ þungu
Læfning ad þa/ eða ep Gud lætur sýna Blessa
ei koma þar til/ þa seiger hñ/ Drottin Jesu/
híer er eg/ gígr þu við mig epter þynú Vilja
th. Ep þu villt þa kantu ad Gíalpa miet/ en ste þi
er anad þagelegra/ Sia þa er eg híer/ verda so
sem þu villt míf Gud ⁊ Drottin.

VIII Verallðar Syner hura i sýnum Stúdome
harla líted om Guds Ord/ Þuicð þeir hapa
eðe lagt þ. vppa Gíartad / víra eðe ad hugga
sig við þa heilögu Stýrn/ eðe heilður við þa
Heilögu Ruggðmæltýð. Sumar lata Iesa þyrer
siet verallðlegar Gístoríur/ Sagnabætur/ æpen
tyr/ huar m3 þr vilja hamla Daudæ hugren/
ingú ⁊ lata siet eðe þífa langt.

En Ríetteruadur Christen Madur/ er þrod
ur i Guds Orde/ veit vel ad lísta ⁊ líða i sund
ur Lógmaled ⁊ Quangelum/ ⁊ ríettelega með
þad ad para. En gleðr sig við þa Ræðar sate
mala sem hñ hefur bunded við Gud i Skim
ene/ En langar og þyster epter Ruggðmæltýð
Drottens/ so hñs Sal meige þar við Endur
lípðast ⁊ nærast/ ⁊ hefr Gleðe ⁊ huggun i Gert
anú

áum Christo. En hvar eðe þar um þíá he-
im/eda heimfins skemtanet/ Gellur er hás ra-
da alla Tíma um Laufnara Jesu & elipt Lyp
& gledur sig þar við alle i Daudum.

J annare grein/Þegar so langt kemur /
ad Madur verður ad deyja / & eðe er annad a
þerðu/ þa tekur sa heidne eda Vantruade til/
þástlega ad klaga Mæskíunat Wymd & neyd
& stuttan Sorgar alltut hter i þessu Lype/hu
ad hñ gírer eðe ranglega. En hñ býr sig ec-
ke til Daudans/gírer hugðe Jðran nie Þp-
erboot/helltur möglar & mæler Gude i mote/
ad hñ gíre Oríett/ þar hñ lætur Mæn eðe lei-
ngur Lypa.

Þar þuert a mote hvar ríetteruadur che-
ísten Madur um síu Dauda/ En harmar ap Át-
atta þad þyrsta Fall/ er hryggur og sorgande
vegna síu eigenlegra Syndar & misgírda/ & ad
soddan Þepstingar strapp Daudans hlýtur ypét
off ad tóma Syndana vegna/ & seiger þar þyr-
er ap eudmíttu Áatta/ Eg vil giarna vera re-
ide Þrottens/ þt eg heþ Syndgæd a mote hñ-
um. Og eñ aptur/ Ríettelatut ertu Þrottens/ &
ríettur er þíu Þómur/ Gíepande so Gude Þy-
edena / ad hann gíre off þnguan Oríett / og
býr sig so til/ og býður sinnar Sarlugu Daus-
da stundar

Þegar sa vantruade hvar um Daudum/
þa hrædest hñ/skielpur og bipar/og'er hrædd-
ur þyrer ognarlegre Daudans Wymd/ Gollu
og Blod kann eðe annad ad gíra/hepur eing-
en Ræd þinnur / þíuad Dauden er manlegrar

Formale

Kættinu Óslnur/sem Lyped tekur af oss þá

En þá Ríttinuade latur þýp sín Truar an-
gu/og lýtir á Dandan eðe epter Lögmaale Gu-
ds/helldur epter þui heilaga Euangelio/ heyr
glede & Suggun/ sýnum Endurlausnara Jesu
Christo / hugr ed Beiskleika Daudans hefur
smæðad þýrer off alla/ & hefur gírt hñ ad sæt-
um Suepne. Hann hefur þá gledelegu Von/
ad hñ mune eðe deyja/helldur sýpna vt af/og
eðe verda var við Beiskleika Daudans/vegna
sætleika þeirrar Suggunar sem hann hefur
Christo Jesu

111

Þegar þeir Vantruudu og ogudlegu hura-
um/huad afskaplega stóran & víðurskyggelegan
Danden gírer Maunef/ Hann gírer hñ stein-
deut Lýt/kæster hönur / díupa Tróp/ & eys
hñ ohreinnre Mollu/ þá taka þeir til ad ver-
da deþter & hrygguer/ þá þellur öll Ríate öll
Streyste/ þeir taka adra Rádu/ sm gírdte Kær-
es Rongur/ þá hafi heyrte talad um Dandan/
flo hñ af þeirre Rádu / seigande / Tælum eðe
um Danda nie adra hryggelega Glute/ helld-
ur huad gaman er og skiemtelegt (Alyta er hñ
off heimskra Maña tal/ Jeg skal lípa á meðan
eg lípe/ þess er gírted sem gírt er) En þá Rí-
ettinuade huxar aßað / slet leingra þráñ / veig-
en/ gíetir sig eðe þar ad þui hugrsu hrædeleg
eþskapleg og grím Daudans Mynder/hugsar
eðe þar um þ hugrnen Dauten vteitir Lýt-
amañ/ og hugrnen hann hlytur ad retna og
þurna/helldur þeintir hann og slet þýrer Sug-
skots sioner setur/hugrsu ad hann mun á sýð-
asta Þeige

ob

17

asta Desge Dyrðarlega þramkoma og vpprísfa
 óþorgeingelegur og liskur Dyrðarpullum Lys
 ama Gerrans Jesu Christi söns Lausnara. phii
3
III

Þegar þeir Vantruudu og ogudhræddu vilja
 sem best biva sig til Daudans/þa komast þeir
 ekki leingra enn það/þr eru hrauster/pullhuga
 ader/seigast ekki hræðast sinn Dauda/allar ver
 da að deyiá einu síne/það síe ekki að gípra ne
 ma um eina litla stund/þar eptir síe það vte. Re
15

En þeir ríettruudu/ & ríetelætu treysta ef
 vppa sín hollðlegan Graustleik/ heildur á þann
 styrk & Andz sem við þeim er/ og víta vissi
 lega/ad Fridur Guds/hugrs Samad þeir ha
 þa þ Truna þeínged/huðr og hærre og halesta
 re er en vor Skilningur/hann munu varðveita
 þeirra Liðrtu og síne í Christo Jesu til eilípa
 ar Saluhialpar. phii
4

Þa vantruade eða ogudsege er með gllu
 Veruláus þ Daudanum þegar hann klemur/
 Þot ef eíngé Tru/eíngé Von/ekki nóðurt stad
 þastlegt Ord/við hug þ hann meíge sig stydia/
 eíngen Suggun hvar n; hann kunne síet Liar
 ta eða sína Samuisku með að stílla/deyr aśad
 hugrt vt ap/ sem skynlaus Skiepna sem hugr
 te hepur Míal nie Vít/ ellegar með Vantru &
 Skíelpingu/ & vónar síer eínskis gods ap Gude

Enn þa ríettruade christen Madur hepur
 síet Liarta pulle með Tru & von til Guds/pul
 le með ofeíganlegar Anduarpaner/so hann er
 allateidu meir og þramat í eilípu Lype/enn í
 þessu stundlega. Þar með hepur hann þ hugg
 unarsamlega & sanpa Guds ord/sem ef lygr &

eðe bregst/ þad geymer hñ i synu Siarta/ þar
 vid heildur hann sig/ þar vppa treyfter hann
 stadfastlega / vitande ad þad mune skie so sem
 Orden hlyda/eg seiger þar pyrer med stöðugu
 Siartans Trauste/ Nerra Jesu/huor sem
 heildur þijn Ord/hafi mun eðe sia Da
 udann eilöplega.

Sa Vantruade Flagar þegar hann liggur þ
 Daudanum/hami sie alleina/hann sie ypergief
 en/ þorlættinn/ Frændur og Viner þordest hafi
 eingin vilie hönum hialpa.

Þar a mote seiger sa riettruade/ Drottinn
 þegar jeg heþ þig/ þa hirde eg huérte vm Si
 menn nie Jörd/Og þo min Sal og mitt Lyp
 reykest & rannmegnest/ þa ertu þo min Gud &
 Luggum mins Siarta & mitt Slutskipte. Þu
 ad hann veit vel/ad Mannleg hialp stöðar ec
 ke i slufre Ræyd/huor su god sem hun er/ Og
 þegar þill Mannleg Siarta er ute/ þa truer hñ
 viffelega ad Gud mune hialpa hönum/Ja/ hñ
 hepur heilaga Þrenning i synu Siarta/og hei
 laga Ringla i ringum syna Sottarþeng/ sem
 valta vppa hans Sal.

Þegar þeir ogudhræddu og Vantruadu he
 yra ad Sælen Mansins sie odaudleg /og epter
 þetta Lyp sie annad Lyp/þar þeir Riettlau
 tu munu hafa Sögnud og eilöpa Glede/en rann
 glæter eilöpa Syrerdæmning/Rualer & þýfster
 þa hræðast þeir og skielpast vr Siarta/oska ad
 flyte vore eðe satt / og villdu giarnan ad þeir
 'skylldu'

þayllu allðrei af Wanda vppgila. Þuad þa
vantruad Ziarta seiger þm/ Þu so er/ þa ver Matt
dur þu eilýplega Syrerðæmbur/ þar þu oska þu 25
sler ad þeir hefde allðrei þædder vered.

Þar þuert a mote eru rieteruud Guds Þu
in glýd af Ziarta/ ad þeim er annars Geims
tilbued eitt Lyp ad eilýpu/ þar epter langar
þeirra Ziarta/ þess oska þau sler/ og andvarpa
þar epter/ ad Christur skule koma og gístra
snart enda a þessu aumia Lype/ so ad þad eilý
þa mætte vþbyriast/ Þuad þeirra Von er pull Rom
uiss þar vþpa/ ad þad eilýpa Lyped er ovmy
rædelega betra einn þetta. 5

Sodðann Anticheses(þad er Mismunar
greinir malle godra Manna & vendra/ meiga
myllu þleire þinnast og gístrast/ af hugrinn mer
kja ma/ ad þar er stor Mismunur a malle Fr
amperdes og Lipnadar haidinna Manna eda
Vantruadra(þu þeir hape heidarlega lipad) &
a malle Framperdis rieterchristins Mans/ Þar
med i þdru lage/ Liad olyktu apgag huðrutueg
giu hapa iur þessu Lipe rieteruader Christner
& þeir þdranarlausu Grásnarar & Geimsins sy
ner/ huad Menni ættu aluarlega ad hugleida/
og læta eðe af/ þyrre enni þeir hapa reynt og
ransaðad slalpa sig/ huðre þeir hapa þa sonnu
og riettu Tru a Jesum Christum vorn Lausi
ara og Srelsara/ Jæ einn rieter christen Mad
ætte eðe sig til Snepus ad leggja þyrre til ad
hæ med Þæn og Afalle til Guds og med dag
legre vmhuxan og Jðtan Christelegar Tru
ar/ og þyrer Wæd og Styrk heilags Anda kje
nist so langt/ ad hann elskar meir þad eilýpa

enn það stundlega/ að hñ hefur meir Ast og
 girnd til Ríttlætis enn Gynda og ranglætis
 að hñ þekker ríttlelega þetta syndsamlega Lyp
 & auma Vistarveru þannara Lypdaga/ hape St
 rnd og þorleinging eptir eilípu Lype/ og eiske
 Jesum Christum af Gíarta/ og daglega vanti
 re og biðir um hans Tilkomu/ eate vara a sy
 nu Balle og Embætti með Tru og Dygd/ og
 fle alla Tyna reidubueni vpp að lýsa og þa
 ra af þessum Geime jnn í það sannia Spdurla
 nd Vtvalbra Manna/ sm er Gímerýte.

Með þessum hætti eigum vicer alier að biva
 off til eitis Christelegs Dauda/ og alla daga að
 gígra off olyfta vantraudum Gídingum/ Tyrk
 tum/ Papistum/ Þydingum/ jdranarlausu Gre
 snórum og Veralldar sonum/ af hugrum sum
 er vica eate þar af Gírtanum Christo/ Sumar
 víta nóðud enn vilia þó eate víta/ Sumar ví
 ta vel/ enn vilia þó eate meðkienna hann þyre
 stinn Lausnara/ Sumar eru þortumar vel chri
 stner í Munneni enn eate í Gírtana/ þe hroo
 sa sler af Teimne enn láta hana þó eate í lío
 se með godum Vettum / eala um eilípt Lyp/
 enn kienna eate þorum huórnen Madur eige
 þar jnn að komast. Enn skule Meñ allt þe
 ta læra þa verda Meñ að lesa þ/ heyrna það &
 læra/ & jdrá sig þar jñe. þar er þ Gende (lof
 Gude) su heilaga Biblia/ hugra hugr Madur
 ma hapa & lesa sem Vill. Þar eru og margar
 agíatlegar Bókur vegcingnar a alinennelegu
 Modurmal/ wr hugrum Madur ma taka all
 ra handa gagnlega Lærdó & heilnarnar hugg
 anef

Formale

aper / og godar Amíníngar sem nauðsynlegar eru / til að lípa chrístelega og deya gublega.

Og þó eg reitne mig hín allra mínsta a mál Jesu Chrísti Pienara / & hrofe mierz eðe ap nóðrum / lut / nema ap Nard Guds / seigande ap allre Audmykt miz Spale / Eðe eg / heildur. Nard Drottens sîn miz mierz er / & et. Ap sodo aîn Nard mîns Leusnara Jesu Chrísti / hep eg þez þ hîalp þ Auda skripad / & veganga l pted þeña Bælling / em chrístelegt Lyp & þræmpet de og sælugan Danda & Uppgang / Vonande að flykt Vert mune verda Gude til Dyrðar / mierz & myn til Ræðoms & huggîar / en einpalldu Sallu til Lyps leidriettîngar & vundermîsîar.

Þa vîsu & lærdu þîð eg þeîr hallde til goda einpallda Ræðu / Þîttad þesse Bællingur er eðe þyret þa gîrðr sem baðe eru vîser og lærðer Groover og Formenter / og gedra Boka þîlða hapa / Gelldur þyret einpallda / lîttlærda / þa þîð eg þeîr jðke þaîaîn Bælling & elske & leggîe a Gîartad þad hîer stendur / Þ: veit eg vîsîelega / þeîr mynu þa nðtîð gagn hîer ap. Þer & sem Þrestar eru eðe nalager alla Tîma þeim sem sîuker eru / þa Ean sa sîuke skalpur að taka sîer hugganer ve þessî Bællînge / eða latta lîe / sa þ sîer þad hann vill / so hann blype sîðdug ur / Truske og Bæna afallenu / og byðe so sîsîar særlugu Stundar / med Von og Þolenmæde / Þa Nud veîce off þellum myskunsamur Gud þ sînn Son Jesum Chrîstum / Amen.

Augustinus

O Domine, Moriar vt te videam,
nolo viuere, volo mori, dissolui cu-
pio & esse cum Christo, mori desidero
vt videam Christum.

Mánn Gud lánt mig denia/ so ad eg
meige-sia þig. Jeg hirde ecke ad lipa/
Jeg vil hellsdur denia / so eg meige sía
minn Lausnara Jesum Christum.

Bernhardus,

Omnia Gehennæ Supplicia superar-
bit, Deum non videre.

Ad sía ecke Gud/ það ypergeingur
allar Heluðtis Kvaler og Þjófster

Augustinus.

Beatus ero, si fuero admissus ad vi-
dendam Claritatem tuam.

Oh huad sæll er eg þa/ þegar eg ma
foma ad sía og skoda guddomlegá Dyr-
darlioma Lutherus.

Ad sía og lífta Gud i Minnastariðke
vín eitt Augabragd/ þ mun þetta vera
en öll Veralldareñar Glede/ þo ad hū
eiste ad vara i Þusund ár eða meir.

Heilsufamleg og miög god og
gagnleg Undervissu/huornen Madr
skal af Guds Orde læra ad lipa Gud
rækelega/og deyia Christilega.

Fyrste Capitul

Glyder vppa Innhalld þessarað Rokar/
7 skrætt þra/Lugtsu ad vier eru/ eðe ad eins
Daudeleger/helldur erum vier oðsser þar vppa
huendur/huar 7 med hugnum hætte vier verð
um vð þessum Heime burt kallader.

Seigdu mæ 7 stultu Male/ Nuad
eg skal læra af Guds Orde og øllum
þeim Predikonum og Ræningum sin
eg heyre Aar og Dag ?

Pu skalt læra ad lipa Gudlega/ og
deyia Christilega.

psalm
90
Ecl

Þar til hialpe mæ Gud/ad
eg giæte so lipad hær i Heime/ad eg me
ige lipa aðars Heims eilæplega/ Am.

Nuad er gudlegur Rænadur/æda nuad er
ad lipa gudlega ?

Þad er/ad þeckia almættuga Gud
rtettelega/og sialpan sig.

Fyrst skaltu læra og vita/ Ad Gud
Droffen er einn eilæpur Gud 7 sinne Ess
entia og Veru/ein þremur 7 Person.

Exod
psal
Jeren
Deut
Matte
28

60
60h
17
60h
1
salm sem er Gud almattugur Fader / Gud
Sonuren / z Gud heilagur Ande. Og a
medal þessara III Persona þeþz su s er
i mided / þad er Sonuren / vered sendur i
þeña Heim / Og þeþur teked a sig maff
domlega Ratturu / og er orden vor End
urlausnare.

11
Exod
20
Eph 2
Þar næst hlýtur hvar og einn Chr
isten Madur að þekka sálpan sig ríett
elega / og vita að vier erum þ Guds Au
glite aumer Syndarar og andsfyggele
ger Gleþamen / verduger eilíprar Glø
sumar og Fyrerdæmningaremmar / eþ að
vier giorum ecke aluarlega Jðran / z tru
um a Christum / og verðum nper Meñ
elstum Gud að öllu Niarta / og vorn
samchristen Naunga sem oss sálpa so
leinge sem vier lifum.

Almattugur eilífur Gud Fader
Sonur og heilagur Ande / þrennur að
Personum / eim að Guddomlegre Veru /
Jeg bið þig / Eieñ þu miet að þekka þig
Riettelega / so og lifa sálpan mig / og i
stífre Kyningu að vara og þroast dag
lega

lega/oppa það ad eg fyrne so ad haga
 mínum vesolum og stuttum Lípsstund
 um/ad þier sie þægelegt og Eoplegt/mí
 num Samchristnum gagnlegt/ og míer
 þalþum haðalaust þ Líp z Sál/ Am
 Guad kallast ad deyia Christelega?

Ad deyia Christelega er ad enda sí
 na Lípdaga i ríettre og samre Tru/i
 Hendur ad þela Herranum Jesu Chr
 isto sína Sál /og med Hiartans Vir
 nd og Forleingingu epter eilípre Sál
 luhialp hægt og gledelega ad soþna/
 og i burtu ad þara vr þessum Heime.

Herra Jesu Christe / þu alleina
 veist nær eg sk deyia/ Eg bid/giep þu
 míer Christelega Daudastúd/ z tað mí
 na Sál i þýnar Hendur/ Amen.

Glota aller Menn ad deyia ?

Ja vísselega/ Þuiad so stendur Stríp
 ad/ Aller Menn eiga einu sinne ad dey
 ia/eñ þar eptera er Dömræn. Nert þu
 það mín Sál/og lant þier það til Hia
 rtans ganga/ Eige aller Menn eitt síð
 ad deyia/þa mun það z lífa þenda þig

Puiad so stendur skripad hia þeim vís-
sa Máne Syrach Hodie mihi Cras
tibi, Dag mier/ a morgun þier (seiger
hvor Framliden) Merkt þ vel Sal mín
sín Kistningin talar/ ad einu sinnu eige
Madur ad denia en ecke i tuær reisur.
Puiad ep so være asett/ Menn ættu ad
denia i tuær reisur/ þa mætte bæta þad
i seinna Andlátenu sein a brast i pui
þyrra/ og denia þa betur/ Enn þad er
ecke so/ Hvor hann deyri illa einu síne/
sa er ad eilípu illa dauder.

Drotten mín Gud/ lært þu mig læ-
ra/ ad mínar Dagar hafa enda/ og ad
mínar Enþdagar sie asetter/ so eg hlýst i
burt ad þara. Minn Gud/ kiendu miter
ad hugleida/ þad eg hlýst ad denia so ad
eg verða Forsiall/ z lære þa ríettu Konst
huernin eg a ad denia chrístelega/ Ám

En ep so være/ ad Gud openberaðe oss vo-
ra Daudeftund/ so ad vier mættum i ríettann
Týma bwaft við Daudanú/ z vera reidubvner

Mín Sál/ þu skalt vífa / Þier er
ecke alleinasta þín Daudeftund, hulen
og oo

eru dauðlegir.

og ovitanleg/ heildur ásið þeirra þáð
Dauðanú vidur/ so þ skrifad hafa þr
gömlu/ Quatuor circa Mortem sunt
incerta, nimirum Temp^o, Locus, Stat^o
us, Modus. Það er að skilja/ Þyrrer of
dauðlegum Mönnum er hulen eðle að
eins vor Dauðastund/ Neildur z eirnen
z hueru Stad/a huorium Tjma/z hu
erre Skickan og med hueru Næste hæ
gripur of z burt. Vm þessa þiora Mlu
te ætte huor Madur vel að hura.

O. Herra Gud/huorsu vilt z bre
idt eru þinar Nyaner þra vorum Nuz
enum/og þiner Beiger þiarstöðer vor
um Begū? Ja að vssu/ So hatt sem
það Nimenen er þra Jorðustie/ so hæ
er og þiarlæger eru þiner Beiger þia
vorum Begum/ Beif og gief þu að eg
daglega kome þram þyrrer þig miz Þiar
tans riettu Trunadar trauste/ og bidie
þig vm sæluga Dauðastund/hapande
það Traust að þu munir eðle lausa þ
er mig koma ásið en það mier goft z
gagnlegt er þyrrer Ljþ z Sml.

Þ vi

Hugmen

Gudnen skal eg híd einballðlegasta hura
vm þa þíora ædur neþnda Slute ?

men

Þ þann máta. Þyrst er þier Sál
mín ovitanlegt a huoríum Deige/huor
re Stundu/eda a huoríu Augabragde
Gud vill þig hurfalla/huorí þad verd
ur a Nottu eda Deige/ad Kvöldedags
eda ad Morne. Ad vísu Ean Gud and
vellðlega ad leata oss þa ad vita þadand
ur en þad skiedur/enn hñ vill ecke gíora
þad. Þuiad hñ sier þad(mín Sál)vier
aunier Meñ erum so spillter og þordiar
þader aþ Synderne/z skundum ecke aþ
ad enn þad sem er verallðlegt og Nollð
legt/so ad eþ vier víssum vora Dauda
skund þ/þa mundum vier ecke hura mñ
Eid vm Gud/nie ad elska hann z ottast
eda hann ad til Eidia og afalla/eda gíora
ra nokkra Þoran þyrst em vor Dauda
skund Eíame. Skýlde Madur þa híd
þyrsta gíora Þoran þa hann veit hñ
a ad deyia / þa yrde su Þoran miosg
vanskíckanleg/so sem þad gamla Mal
tæke vottar Sera Poenitentia raro ve

fa. Sein Idran er siældan söfi. Þar þ
er off þad ecke skadlegt heildur gagnsā
legt og goft/þo Gud laete off ecke vita
vora Daudastund/so vier heildur lipum
i Ditta Drottens alla daga/so s Mæl
tæke vort hliodar/Pui dylst ein Dagur
ad alier skulu Næðast.

O Herra Gud/Huorsu hiegomle
gur Mlutur et Mannkiepnañ/en liper
þo athugalaust/huxar ecke þar vm sig
Nañ verdur sem Job talar/þæddur aþ
Kuiñuñe/liper skañastund/ z er þullur
Eymdar/ Nañ renner vpp siñ Blomst
ur og þellur aþ og lidur i burt s skugge
og blipur ecke i santa stad/ Nā heþr siñ
asettar: Syma/og hans Manadar Da
gar eru þ þie r. Þu hepur sett hönun
takmark/vper þad kiemst hñ ecke. Dr
often miñ Gud/þu sem epter þessu Gud
doms Ræde lætur mig ecke vita miñna
Daudastund þ/Lættu mig allðrei so þa
ad eg giöre ecke Idran og Yperboot.
Drottin þu dylur mig þrar Stundar s
eg skal burt para/Giep ad eg hæge og

hegde so mǫnnum Ljþdögum/ad eg dag
og Nott a hǫrre Stundu verde fund
en Reidubúenn/ til að skilia við þetta
auma Ljþ, Amen.

¹
durē Þar næst veistu eðle minn Sæl/Quar
Dauden munu koma og taka sig burt/
húert þu ert heima eda í þrællade stad
húert þu ert ríe eda í hie/ a Sio eda La
nde/a Eing eda Alfre. Ad vísu minn
Sæl/þítt Glas rennur allíjd/ stendur
alldreí fyr/ Og eingen Mǫdur veit hu
ert hann líper það ví. Dauden þýlger
off so sem Skuggen/hn situr um off hu
ar hellst vier erum/ og leifar við hvar
hn þae off höndlad / Eþ þu villst nu ve
ra þorsíall þienare/ so vertu þwenn við
hönun alla Tíma og stunder með san
te Martans Idran.

Gief þu mier Drotten mĩr/ad eg
vite z vídurfíene/pað eg í øllum síðu
er ainnur Mǫdur z daudlegur/og eðle
í nöckrum stad ohræddur þ Daudanum
þuiad allstadar íefur hann vara a mĩ
er/og situr um mig/ Nialpa þu mier að
eg sent

ég sem ein þorsíall Þienare síe ecke var
bwen vid hánú/hellður ad eg alla tíma
húxe um hán/og síe reidubuen miz ríeff-
re Þoran huar helíst hann hitter mig.

Þ þridia mæta veistu ecke mýn Sæl, Stíck
huorre Stíckā Drotten fall" þig/ Nuo
rt. þu ert þa sþaðe eða vafāðe/ fatur z
gladur eða grætāðe/ drucken eða odruck
en/reidur eða þridsamur/ verande i ver-
allðlegu Stærpe eða andlegu. Þar þyr-
er mýn Sæl vakta þu þig/ z læt Dau-
ðan ecke pinna þig i næfre soddā Stí-
ckan /i huorre þu villt ecke giarna dey-
ia. Míntu huad Syrach seiger/ Nuxa
þu um ad Dauden duelsur ecke / og vel
veistu huorn Sattmæla þu hefur
vid Daudan bunded. Ja ad vísu mýn
Sæl/Þ huorn hāda Mæta eða i huer-
re Stíckan Gud piñur þig/ so mun hán
og dæma þig.

Míñ Gud z Drotten/ varðueittu
mig þ Athugalese/ og sllu illu Fram-
perde/ so ad eg lípe ecke epter Múñ og
Maga / sem þeir ogudlegu/ sem huor-

fe hura um Nimerike nie Melunste/Neð
dur veit þu miet þad / ad eg Rætur og
Daga lipe og hegde so mænu Lipe og
Gramperde/ad eg a husrre Sundu fie
til reidu þegar mæn Daudastund tiem
ur/ Amen.

^{III}
^{stun} 3 Gíoda mata veistu ecke mæn Sal/
húrt þier verdur audeð ad Dena a þíne
sottar sceng/eda mæ huorlu Sottarpelle
Gud vill þig i burtufalla/þu veist ecke
þyrt huort þu munt þalla þyrt Þop
num/ þarast i Elde/druckna i Batne
verda þyrt Skridum eda voveislegum
Skada. Margur seiger so/þegar jeg
verd siufur þa vil eg jdrast z betra mig
enn hañ veit þo ecke huort homum verd
ur þess audeð ad liggia a siue Sottar
sceng. Quorsu mærg Dæme heþu vier
huad mærgum Dauden heþur bradlega
burt kipt/ædur enn þad þeir hapa siue
er orded?

Gud betre z nade/Quorsu þalluallt
er Lipp vort aumra Manna/Eingenn/
eda alipaer taka sier dagleg Dæme og
Dpar

Þá er annara til Niarta/Þær eru
 so sem Sauder i Elatrūar rielt/þa ein
 edur annar verður vleiðdur vnder E la
 trunathmipen/þa huxa hiner sem epter
 eru ecke þar þar um. Fuglarnir sñ þo
 eru skynlausir/þeir þorda sñ Naskanū
 z ep ein ap þeim verður skoten/þa ply
 ia hiner aðrir i burt/ og þara þangad
 sem eingin Naske er. So ætlu z Meñ
 að giera/ Þær hópum dagleg Dæme
 þ Sionum/ hversu að Dauden skytur
 Banapijlu sinne epter þeim z þeim/so
 þeir þalla/samt eru hiner aðrir afhuga
 lausir. En nu minn Eal vakta þu þig
 þorda þu þær/og þly þra Syndonum
 og til Rieltlætesins/wr Heluñte til Ni
 merikis / wr þessum jlla og ogudlega
 Neime til þíns Frelsara sem er Jesus
 Christus. Leggje nu Dauden Dr a
 Streing/og skote sinne Banapijlu að
 þær minn Eal/þa verstu ohrædd og ofu
 iden/z þo hann tæke Ljped ap þær/þa
 hallstu þær með þastre Tru við Mering
 an Ljpsins þess eilípa/hann gjeur þi

Konst ad

er meira og myflu betra / enn Dauden
nøcturn Tiina fann af þier ad taka.

Par þ minn Sæl/ drag þu ecke vnd
ann þinna Idran/a með þu gietur en
nu Syndgad/ skiot þu ecke a prest ad
verda promur/ z byð ecke með þinna Þ þ
erboot og Betran allt i Daudan.

Herra Jesu Christe minn Endur-
lausnare og Frelfare / varðueittu mig
þra strengum z stryðum Suikdome/ z
hrædelegum Dauda. Fall þu ecke yper
mig i minnum Syndum/ z Lat mig ecke
Idranarlausan deyja / Gief þu hægga
Daudstund/ so ad eg hape Bit z Skyn
allt i Daudan / til ad afalla þitt hei-
laga Nafn / og a Nendur ad þela þier
minna Sæl/ Amen.

Annar Capitul.

Hann tienner þa riettu Konst/

Ad deya christelega/ z talar um

þria Parta / eda Greiner

samrar Idranar

Med

Med þui ad vier erum alldreit öhr,
ædder vm off þyrer Daudanum/ þa er
Naudsyn ad aller Menn vnger z gam
ler smaer og störer/ hure daglega vm
ad læra sem best þa Konst/ Ad deila
chriftelega og gudlega.

Viðst liggur þar Magt a / og það
fienā off dagleg Dæme þeirra sm burt
verda kallader / þui seiger Syrach so/
Nuxa þu vm hñ hurnen ad hñ er dau
dur/ so hlýtur þu i sama Maria ad deu
ia/ 3 Dag mter a Morgu þier. Og en Syra
aptur seiger Syrach. Kongur i Dag
dauður a Morgun/ Ja minn Soul/ Da
uden er alíka so sem slattu Madz i Tu
ne/ hañ burt tekur med lianum allt það
þ verdur/ hañ hirder ecke vm hurn þad
er Gras eda Blomstur Kos eda Lilia
hañ huxar ecke þar vm hurn Liliugro
sen eru vng nyuaxen z þögur/ eins gis
rer Dauden/ hañ huxar hurne vm Af
ku eda elle/ eige vm Bort nie Bænleik/
Eckert Slot/ eingen Festing eda Kast
ale er so sterkur eda hær/ ad hñ komest

þar ecke inn/hñ lætur ecke þyda sig mē
 bljðka mēd Gulle eda Silpre eda nœt
 rum Scarum/ Og þo þu gæter giesed
 honum ell heimfins Audæse þa þær þu
 ecke ap honum ad bjnda þñn eda giespa
 þier Frest halpa Stund. Slikt ætte
 huor Madr ad hura daglega/ z leggja
 sig ei til Suepns þyr enñ hñ hefur vel
 og riettelega lært þa Sælugu Konst/
 ad denia Chrifstelega.

Minn Gud z Fader/huad er Mad
 uren nema Niegome/og ecke þar/ Nans
 Tjme og Nerlegheit liður i þurt sem
 Psalm Skugge/og hann veit ei huort hñ mun
 denia yngur eda gamall/ hann kañ hu-
 erke mēd Magt mē valde ad veria sig
 þ Daudanū/Nialpa þu mier minn Gud
 ad eg i þra Barndome/ hure vin þetta
 aluarlega/ og gange minn Beg ostrap
 þanlega / og brenste epter þñnu Orde.
 Styr og stjorna mier meðþñnum Anda
 so eg trenste ecke vppa minna æsku/ Neil
 brigde/ Styrkleik/ Ríksdom eda huad he
 list annad vera kañ. Gies þu mier ad
 eg dagle

eg daglega Dags hugse vm Merg og ^{Psalm}
 Meining þíns Lærdoms z þína Bod ¹¹⁹
 orda/Öttest gud z hallde hñs Bodord
 þui það er skýlda allra Manna. Þui
 að allar Giorder leider Gud i Lios þyr
 er Dom/ og það leynt er bæde goft og
 illt. Min Gud skripa þu þta a Spia
 lld Hjarta míns / og giep að eg ecke að
 eins vite þetta/helldur giore það/og br
 eyte þar eyfer alla mína Ljpdaga.

Lúðrenn skal eg þa bwa mig til Chrifte
 legs Dauda og Apgangs

Sa samne og riette viðbuningur til
 eins chriftelegs Dauda / er daglegt og
 chriftelegt iðrande Mans Framperde.
 Villtu nú mín Sæl þa Sælugañ chri
 stelegañ Apgang/þa giordu sanna Id^{Mat}
 ran og drag hana ecke vndan til seinne ^{2a}
 Daganna/ Þuiad so seiger Ritningeñ ^{6a}
 þu vmlidur Mannanna Smyder so að þr
 betre sig. Og enn aptur/Mer hafi er
 stadpastur allt til ópelófa/ sa skal verð
 da Sæluholpen.

Lofadur siertu Drottenn minn

18 Ezech Gud/ad þu hefur ecke Girnd a vorum
 18 Dauda mie rorre Glotun/helldur villtu
 ad vier skulum snua oss til þijn og lipa
 Nialpa þu mier minn Lausnare Jesus
 5 18 so eg skiothe þui ecke a prest ad snua mi
 5 er til þijn/ og drage ecke vndann minna
 Idran pra einum deige til añars. Þu
 hefur þu loþad ad vera Madugur z nny
 skunfatur/enn Morgundeigemun heþz
 þu mier ecke loþad/ So gieþ þu mier
 ad jeg giore Idran a þessum Deige/z
 snue mier til þijn/ so ad eg ecke verde a
 Morgun huatfeytlega ap Daudanum
 burt gripen.

117 18 Guad er su Rietta satta chriftelega Idran?
 Idranen er ecke annad/enn ad Ma
 dur læte ap Syndenne/og snue sier til
 Guds ap øllu Niarta. Enn þo er hun
 paleñ i þessum premur Gremum.

1 Þad þyrsta/ Ad Madur jate z miz
 kienns sijnar Synder og idrest þeirra
 ap Niarta.

2 Þad añad/ Ad hñ þalle ecke i Dr
 vitnan vegna Syndanna/ Helldur true
 a Jes

a Jesum Christum/sa ed bætt og bitaf
ad hefur þyrer vorar Synder/treyfstan-
de med Nuggum z Gleda Martans vpo
pa hans Næd og Myssum.

3 Þad þridia/Ad Maður lafte i lio-
se sína Tru med daglegre myrre Nlydne
og godum Verkun / bæde þyrer Gude
og so Monnum.

Minn Gud z Drotten/Þel veit
eg/ad med eigenlegre Skynfemd z sial
ps minns eigen Kröftum kann eg ecke
ad giora sanna Þdran/eda ad snua mi
er til minns Guds og Drottens / Jeg
lid þig/ kom þu vid Marti mitt med
þínum heilaga Anda/So minn Þdran
ste eingen Næfne/og minn Tru eingen
Niegome/helldur sønn og aluarleg/ So
ad hun alla Tíma mætte þeckiaft ap
sinnum ríettum Augtum.

Þrskyrdur þyrer mæ/og gíor líofar þær þrifar
Greiner sannrar Þdranar/og gíep mæ 2
myfan/hugnen eg eige daglega þða
mig og hegda minni Stamperde
so sáre Þdrā vel hæpe ?

Einn

Þad

fyrrste
vattur
ranar

Það vil eg giarna gjöra/ Fyrste Þa
 rfur samrat Þóranar/ er alvarlegt Þó
 ranar angur/ Sorg og hrygd/ z Narm
 ur gjordra Synða/ Þuad nema Madz
 jate og meðkienne Synðena/ þa er Tru
 en ecke riett/ og ecke aßiad enn Næfne/
 Þar þyret Lærdu þyrst ad þeckia þína
 Synð/ og ad hupa vel um Rietslættis
 Reide Guds yper Synð þinne / og loat
 þitt Niartans Angur i liose med þessu
 eda þuillikum Orðum.

Minn Gud og Drottinn Nerra
 Jesu Ehrifte/ mjúkel er Skielþing míns
 Niarta/ Þegar eg hupa um mína Dau
 dastund/ stor er Angist Sælar minnar
 þegar jeg hugleide þinn stranga Riets
 lættis dom/ Þuad þyret Daudanum er
 eg alldreij óhræddur/ veit eg ecke a huor
 re Stundu þu munt falla mig þyret
 þinn Dom.

Auuij/ auuij/ huersu er mitt Niarta
 öldungis spilt og þordiarþað/ Nærsu
 hrædelega og hryggelega heþ eg synð
 gad/ Nærmenn kamm eg aumur Madur
 ad stand

ad standast þyrer Guds Auglite? Mist
 Gud/sia þu / Þar hefur eg þæn heilögu
 X Bodord mier þ Augu z i minne Si-
 vifku/vitade ad þau eru REGLA þj-
 ns eilijps Rietflæis/þ vifkar mier hús-
 men eg a lifkur ad vera þjnu Neilaga
 Bilia/so þramt sem eg vil ecke verda et
 liflega þordæmdur/Þitt Lögmaal þad
 fýner mier þa hryggelegu Þordiorþun
 og Spilling minnar Naaturu z þann
 þordæmanlega Skada húrn vier þeint
 ged hópum af þalle Adams/og so sem
 i Arþ teked epter þan/So ad mitt Ma-
 rta z Hugskot er med öllu gagnstadle-
 gt Guds N. Lögmale og hús Bilia.

Og i Samleika þinn eg og medkie-
 fie/ad eg er i Þpprima syndenne gieten þsal
 og þæddur i Neimen/og af syndsamle-
 gu Scæde er eg apladur/og i Syndenne
 hefur minn Moder vid mier teked/z so
 min Spamaduren seiger/Allt Nopuded
 er stuft/allt Martad er franft/Ja ad
 vifku/Wille Næls og Nacka er eingen
 Neilsa nie Neilbrigde med mier/so er al

It af Synderne þordiarþad sem níz níz
 er býr. Skam þu Diopull/Skam þu
 heluníske Mordinge/ Quorsu sargræte-
 lega hepur þu vísleik þig / mín Skil-
 ning hepur þu þorblindad/minn Bilia
 hepur þu motþroanlegá giort/mitt Ma-
 rta og allann minn Matt hepur þu sæ-
 ri og sundur slited.

Mín Gud/eg meðkieñe/eg finn z
 þormerke/ad i miar/pad er i minnu Moll
 de býr eckert gott/pad er allt samá ecke
 nema Beniar/Sær og Prote/Kaum z
 Kyle. Og þo ad eg heþde alldrei Syn-
 dgad a æpe minne /þa er eg þo samt
 Reidinnarþarn vegna Þypruna Syn-
 daremmar/ vegna huorrtar jeg yrde eilíge
 þlega þorkastadz þra þáinu M. Auglite

Gm Gud náðe/hier er ecke ad eins
 Þypruna Synðen a þerdum/hellðz heþ
 eg synðgad þra blautu Barns þeine/ z
 brofed af þáinum X Þodordum z all-
 dre i þau hallded/og vegna miñar spille-
 rar Maatturu heþ eg ecke neitt af þeim
 gictad hallded/hellður heþ eg þunglega
 z hræde

7 hrædelega þar a mote giørt m3 synd
 samlegum Girndum og þysnum/ syndsā
 legum Nuxonum Ordum og Giordum
 syndsamlegu Framperde/ Aihæpe/ Nro
 pe/ Kalle 7 Niegoma mote m3nū Gude
 og Naunganum. Jeg skil það 7 eirn
 en og veit/ ad eingen Synd er so smaa
 og l3tel/ og þo þ' sie ecke nema hin min
 sta Nuxan/ þa hef eg þar med þorþies
 nt etl3þan Danda og endalausā Þyrer
 dæmning. Nier med þā er eg hræddur þ
 otel3anlegum m3rgum leyndū Syndum
 m3nnum/ l3fka eirnen þ Bngdoms Syn
 dum m3nnum/ sem nu ad þessu sinne fun
 na nner ecke i hug ad þalla. ja ad vy
 su/ þar eru margar Synder og Misgi
 ørder/ sem Jeg hef ecke hallded þ Synd
 heildur Godgiørd. Allt þta nu vptal
 ed og em þleira mun seifia meir open
 bert og liost verda/ og þa sinn rietta lit
 og verda Kole suartara þyrer m3nnum
 Augum.

Nuad er til Ræda ? Auvi auvā/ hu
 rt skal eg þlyia/ huort skal eg þara ?
 E vj M3t

Luc
15Matth.
12Deut
28

Minn Gud/ Ef þu villt ganga í Dom
við mig so sem nú er eg/ þá verð eg vís
þaður þra þínu Auglite. Aurá min
Eal/ þu Auartarlaust Tré og þwed/
maðleg ertu að þu siert vpphøggueni
og fóstud í eilípa Eld. Þu ert sa þor
tápade Sonur / það jlla og ohlyduga
Barn/ huornen hefur þu yper gíped
þínn goda Fedur & Hefur eted Drap
med Surinum/ og fuolad þig í allskyns
jlla lúftande Saurindum og Syndum
Huornen villtu þorsuara þig a þeim
Deige / þa þu hlytur að giora Reikn-
ing þá allar þínar Giorder/ og þá huore
omystu Ord/ sem þu hefur talad &

Þu hinn jlle Þion/ sem ert skuldug
ur vin X þusund Þunda / sem ofelían-
lega þusund sinnum hefur Syndgæd/
Gude a mote. Þu ert sa otrúe Radzma-
dur / sem jlla hefur þared med Scarur
Ekynfemdar þínar & Bifs þíns/ Þol-
uad: ertu/ þíniad þu hefur ecke hálled
það sem í Guds Løgmaale skripad sten-
dur.

Bei Bei mættur ánum Mætt/ Nuad
 heyr eg gíort/ Nuorsu færlæga heyr eg sy
 ndgæd. O þu Keide Ásmættugs Gud
 þall þu eðke þær mig/ Þu Grind hins
 allra hæsta/ miog ertu mætt obærelæg/
 hier er Næyd z Plæga/ Gýnd z Ang
 íst a allar sjúdur. O þu hin ánuma synd
 sanilega andsyggelega z jlla lúktande
 Sæal/ Gramur ætfe eg að vera sialpum
 mætt/ að eg er orden slíkt Sýnvírding þ
 minni Gud/ Já að vísu min Gud/ o
 verdugur er eg að eg skule Mættur fæll
 ast/eda að ganga um þína Zerd. Það
 være einnig Þundur þo Þorden ópnæde
 sig og svelgde mig i sig sem Datan og
 Abirant.

Bertu hrygg z hrædd hin ánuma Sæal
 græt þu z veina vesall Mættur/ blodug
 um Tærum ætfer þu mætt ríettu að græ
 ta þína Sýnda vegna/ z ap allu megne
 z mætt ætfer þu að vera hryggur/ hræ
 ddur/ skialpande z sorgande/ Einn Bei
 þínu hardsuðrodu Mætt/ Það fætt eðke
 að hræddast nie skialpast. Bei þínu sop

ande Marta/ sm ecke kafi ad vakna við
 Guds ognarlegar heitingar. Slíkt ma
 heita daudlegur Svepn/ Quorium ong
 uar elldingar Reidarprimur skruggur
 me Skielpingar strága Guds Lögma
 ls þa turt hrúdet. En vakna þu mín
 Sál/ vakna þu um sjúdet og gíör Jö
 ran/ so ad þu verder ecke áþ Guds Rei
 de gripen i þynum Syndum. Síta þu/
 Dagur Drottens er i naund z þ þynū
 Dyrum/ so sem Talsnara vill hñ koma
 þper þig/ Síta Dauden grípuir þig z á
 Augabragde hrenner hñ þig i hurt.

Þat þyter gíet eg ecke pagad/ Jeg
 hlýf ad jata og þyter mínum Gude i li
 ose ad láta allt huad miet byr i Brios
 fe. Gud gíæpe Jeg hepde nog Bafn i
 mínum Hópde/ og ad mín Augu være
 Tarabrumur/ so ad eg Dag og Rott
 kynne sýrgia og græta mínar Synder
 Oh mín Sál/ græt þu/ lát Jöranar
 tærem renna þier áþ Augum Daga z
 nætur so sem Læf/ linn ecke/ og lát þín
 na Augahvarma ecke húnlast / þuiad
 sa ad

þa allra hæste er grannur vegna þinna
Synna,

Sjal þa Maður i soddan Angist og harme
grullnast og eða Guds rzæd ?

Þad þorbiode Gud/ Nældur þylger
nu epter þa annar Þartur christelego
rar Þdranar/sem er su samna og rietta Þdras
Tru á vorri Lausnara Jesuni Christu
þa ed bitalad og borgad hepur þ vorar
Synner/ og oss hepur vid Gud þorlækt
Mier skalltu hressja þig vpp aptur z tæ
ra ad hugga þig af Niarta i þánum
liupa Lausnara Jesu Christo med þess
um eda þunlæfum Orðum.

Elfullege Gud z Drottinn Jesu
Christe/þu allra sætaste Endurlausn
are/sterlæga er mitt Niarta Sorgbæd
og þunglega kuelst Sælen i minnu Læf
ama. Minn Gud/huorsu hepur þu su
ndurmared öll min Bein i Leon. Jeg
bid þig af Niarta/ad þu þorsmaer ecke
mitt sundurmared og Nrygdarpullt Ni
arta. Minn Frelsare/ hiettu ad mier þá
na Mæstunat Nond/drag þu mig vpp
E viij

V
An
þart
sann
Þdras

1. Cor 7
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

1. Tim. 2. **Q**uar mun eg nu eiga að leita Hug-
 gunar þyrir mína sorgþulla Eal? Mu-
 ar mun eg þinna Frid og Röð / þá fund-
 urknofoð Míarta? Eija / hia þier míf-
 allra líupafte og fætafte Laufnare Þui-
 ad þu ert í þenna Heim komin / auma
 Luc 1. þatæfa Syndara Ealuholpna að gi-
 ra / og þar þyrir heiter þu Jæfus / það-
 er Laufnare / Frelfare / Ealuholpare /
 að þui þu þrelfar þiff Folf þra øllum
 fghum Syndum.

Nær er eg minn Frelfare/ Og þó að
eg sé einn afþæplegur Glepa maður/
þá er

þa er eg þo med flöckum iðrande Niar
 ta. Jeg heþ heyrð þína huggunarpul-
 lu gledelegu Rødd/þa þu kallader vpp
 hærre Røddu/z sagder/ Komed til mæn
 all? þier sem erþidet z erud þreytfer/eg
 skal endurljþga ydur/i þenna mæta fi
 em eg nu til þæn Drottenu/Ja eg kem
 til þæn med hrygguu sorgbitnu sundur.
 flegnu Niarta/ Erduurljþga þu mænna
 aumu Sæl/ græd þu mænna Særa og
 fýndugu Samusku. Þu heilaga Niart
 ans Lambed Guds/sem barst Neimfins
 Synder/og þær hepur burt teked/berdu
 nu og eirnen mænna Synder og Jáfér
 allar/og faf burt af mier Synd z Se-
 fi / og þyrer gieþ mier allar mænna
 Misgiorder.

Þu ert að sömnu minn Endurlausn
 are/þu ert sú einfka Fornen/ þyrer hugr
 ia eg er við Gud þorljáktur. Þuiad lif
 ka so sem Moyses vpp þeste Eitorm-
 en i Endemerfunne/ so ertu a Krossen
 um vppþestur/vppa það að jeg og aller
 þeir ed a þig trua/ skulu ecke verða þor

tapader/helldur hapa og sðlast eilípf
 Líf. Þetta er mín Tru/en eg bid þig
 mín Gud/ styrk þu mína veyfa Tru.
 Ad vísu minn Gud/ þu veist alla Nlu
 te/ þu veist ad eg true a þig/ og þu þad
 sic veyf Tru/ þa set eg þu med þessare
 veyfre Tru allt mitt Trunadar traust
 til þín / Jeg true og treyfte þar vppa
 ad allar mínar ofelíanlegar þungar z
 andstyggelegar Synder sic þ þitt Blod
 og þinn Dauda vísselega bitaladar og
 bættar.

Ja/Jeg veit og true þullfomlega/
 minn Endursausnare/ad þinn hretin z
 heilagur Gietnadur hreinsar minn synd
 samlegan Gietnad. Þitt heilagt Fram
 þerde bæter mitt syndsamlegt Athæpe/
 þín Læfkan og Minkun er mín Bpp
 hapning/ Þín Bønd eru mín Lausn/
 Þín Smaán er mín heidur/ Bnder þín
 nar og Bemat eru mitt Skart/ Þín
 Bileidsla er mín Innleidsla i eilípf
 Líf/ Þín Þýna er minn Bitalingur/
 þín Forþienan er mitt Lausnar verd/
 þitt

Þinn blóðugur Daude er þorlákunat
 Öppur þyrer allar mínar Synder/þín
 Nýðne er þullnadar Boot þu ríetta þy
 rer allar mínar Misgiorder. Þín Ni
 durstigning er mín Endurlausn og Fr
 elsan þra Balde Heluitanna og Dísþ.
 ulfins/Þín Öpprisa er mitt Ríettflæte
 z þín Minnaþor gírer mig þullörug
 gan og vissan þar vppa/ad eg er Erþ.
 inge eilíps Ljps.

Ad visu/mínn líupe Lausnare/ alle
 þetta hefur þu miet stéinft og gíped/
 og þinn himneskur Fader reiknar það
 allt mína Eign/ eins og jeg hape það
 sialpur þorþienad/ og so sem eg heþde
 sialpur vtríett allt Endurlausnarve
 rked. Þar þyrer skaltu nu mín Sál ve
 ra med godu Giede/kuþda ecke/helldu r
 vera gladuær/ þunad þu hefur Þyrergi
 eþning allra þína Synda/ert þyrer Gu
 de ríettflætt/hefur nadugan Gud z Fod
 ur a Minnum/ og ert erþinge eilíps Lj
 ps/og hefur i Míarta þínu Þant himn
 estarr Arþleipdar/sem er heilagur An
 Dú de/

de/huor ed vifnar þyrer þjñnum anda í
þinne Sölu/ad þu siert Guds Barn.
Núor vill nu(mjñ Söal)giepa þi' nök
frar Saker? Nier er Christur sa þyr,
er þig heþz Forgad z bitalad/Núor vill
fla gapig? Nier er Gud sialpur sa þig
lausan og lidugan/heilagan og riectia
tan seiger.

Ep þu huxar vm þann skada sem
þu heþur þeinged af Falle hins þyrsta
Adäs/og ep þu hugleider þa Spilling
og Ferdiorþun í huoria þu heþur rat,
ad þ Synd Adanis/ þa þagna og vert
glöd mjñ Söal/Þuiad þu heþur í Ch
risto Jesu þjñnum Endurlausnara/my
flu meira aptur þeinged enn þu nöck
urn Tjma mist heþur í Adam vorum
þyrsta Þödur/Stor Þndur eru þad/ z
huor þann släkt ad skilia/Vert þar þyr
rer med godu Siede Söal mjñ z/ hug
leid med þann ordum huad þu heþz mi
st/ og huad þu heþur í stadenn þeinged
aptur.

z Hugleid þyrst! huorsu ad Displ
enum

enum hefur Irugdest sitt flæzdar A-
porm. Hann hvarde ad koma pier pra
Gude med öllu / og söckua pier midur i
Grimdar Reide Guds og hans Öblödu
Þar i mote hefur þinn liupe Lausna-
re Jesus ecke alleina sta stillt og stödu-
ad födurfins Reide/og þig vid hñ þor
lijfad/og eilijpa Næd z Myrkun pier
vfuogad/helldur hefur hann vpphæped
þig til sljðrar övnrædelegar Dyrðar/
og Gæmdar/ ad þu ert nu orden Guds
Barn og Næprænde/Med þui öð hñ
hefur teked vppa sig vort Nöld. og Bl
öð. Siærra Goma og heidur funner
þu ecke ad þa'nema med þui mote þu
hepder vrded siapur Gud .

2 Satan hæpe i sinne ad koma pier
vr Sællðar stad hinneskrar Paradis
z ræna þig sápielagskap heilagra Ein-
gla. Nier þuert a mote leider þinn Lau-
snare Jesus þig ecke alleina sta aptur
i þa hinnesku Paradisfar Sælu z ei-
lijpt Lijp/Helldur hefur hñ giört þig
ædre öllum Einglum / þui hñ hepr ecke

a sig teked Eingelsins Matturu/hellu/
ur manndomlega/vort Hóld z Blod.

3 Satan hugdest ad suipta þig Ljúp
sins Fædu/og þad tofst hönun/Þuiad
Gud Drottin rak Mannen wr Para
dís/Spndarennar vegna/ so hñ skyllde
eðke eta af Ljupsins Trie i Paradís.
Þar aptur a mote er Christur sialspur
orden þyn Fæda/z er sialspur orden Ljúp
sins Trie/þ mýflu ædra og betra er eñ
hitt/vtbreidande sjína Kuistu og Grein
er/so ad vier skulum friupa þar vnder
eta oss metta þar af/og hapa Skiol z
Frid og Fegnud vnder hanns Skug
ga eiljúplega.

4 Satan meinte ad taka þra þier al
lt Rietslæte/þellde þig i Synder z G
pe/rænte þig þjñnu vppruna Rietslæte/
þar inne þu varst skapadur rietslatur
og syndlaus epter Guds eigen Mynd z
Ljúngu. Enn þar a mote hefur Dr
ottenn skenkt og gieped þier añad Ri
etslæte mýflu betra/sein er sjína Forþie
nā z Verðskulldā/ sjína þullnadar Bo
of og

of og Bifaling/huor þier verdur gief-
ann og tilreiðnud þ Truna a hans N.
Nafn/z er það rietslæte sem Gude Al-
mattugum best þecknast.

5 Satan hefur þ Fall Adams rœnt
þig þig þeirre Guds Mynd epter huor
te Guds mynd þu varst skapadur/ Nafi
hefur veykt allann þiñ Krapt z Styrk
leika/lemstrad þig Sarru/og læted þig
halpdauda epterliggia/so ad i þier er ec-
ke epter Mættur nie megn til hins go-
da/ og ecke einn Lidur nie Limur er ep-
ter/til ad giora gott eda það Gude fast
ad vera þægelegt. Og i soddann Mæ-
ta hepdum vier aller Adams Midiar or-
ded ad þyrerþarast z þordiarþast/hep-
de þar ecke komed Boof a mote. Enn
Nerrann Jesus Christus hefur skrydt
og flædt þig med sínu heilaga Rietslæ-
te/og hann hefur grætt Sarr þiñ med
sýnum Blodugum Bndum z Sarrum/
og med sinum N Anda endurþæder hñ
þig ad nyiu/z i soddan mæta vidrietter
z endurnyiar hñ Guds Mynd z Bilæ-

te epter huerre þu varst í sönðbdu skap
adur/Og a síðasta Deige mun hñ þor
klara þiss þanyfann Lífama/og gjöra
hann lífkann sýnum Dyrðarsamlegum
Lífama.

Snegt ad seigia/Satans slægd A
stundan og Vilie er/ad suipta þig öllu
Neidre z Soma/og koma þier med sier
í eilýpa Glöfum z Fyrerdæmning/Þar
kjemur nu Christur þier til Nialpar/
tekur ecke ad eins a sig þiss Hóld z bl
od/ gíorer þullnadar Boof þyrer þig/
þotlqkar þig við Gud síñ himnesta Fø
dur/z vtuegar þier þyrergieþning þiss a
Synda/giepur þier sitt Riecttløse z N-
Anda og eilýpt Ljþ/hellður vppþeþur
hañ þig- til soddann Neidurs/z sljkrar
Dyrðar/ad þu ert nu þyrer Gude him
nessum Fødur riecttlatur syndlaus z hei
lagur/Guds Barn/Guds Erþinge og
Nerrans Jesu Christi Broder/hans Li
mur/hñs Brudur/hans Samarpe/eitt
Mustere z Bustadur/og Heimele hei-
lagrar Þrenningar/og Verfþære hins
Neilaga Anda

Am

Um slátt ma vel tala og seigia so þ
stendur í Gudspíallinu! Omnia bene
fecit, Allt gjerde hann vel. Þar þyrir
sú þínu Náðne Eof og Þyrð ad ei-
liðu. Min Gud/ minn Drottinn/ Eg tr
ue stadfastlega öllum þínum Ordum
og Fyrirheitum / og þinn nu hversu
sætlega og huggunarsamlega þu endur
nærir og lífgar mína Sál og Sam-
visku. Oh/huad sæt er þín Huggun/
hversu þeiged er nu mitt Narta þíne
Næð og sætre Myssum.

Min Gud/ þu ert það ríetta Næðar
Port til eilíps Lífs. Þu ert Beguren
Sannleikuren ⁊ Lífed/ Enginn kemst
til Góðsins nema þyrir þig.

Þu ert Beguren/ Þú ert í öngum
öðrum er Heilsan/ og ekkert annað Ná-
ð er Mönnum gefed/ í hversu Geda
þyrir hversu vier kunnun ad verða Sa-
luholpner/nema þ þítt Náð.

Þu ert Sannleikuren/ Þú ert hversu
hann mistruer Ordum þínum/ og ekkert
helsdur stier við þinn Eerdom/ sa hefur

önguan Gud/efn sa þ blijpr vid þinn Lær
dö/hñ hepur bæde þig og þinn Födur.

Joh
5

Pu ert Ljped/puiad husr sem truer
a þig hann hepur það eiljpa Ljþ/En
husr sem ecke truer a þig/sa stier ecke þ
eiljpa Ljþed/Welldur bljpur Reide Gu
ds yper hönun.

Oh Herra Jesu Christe / pu ei
ljpe same einfka hinna Stige/can husr
rs ad eingen kiemst til Födursins/ Be
it og gieþ pu mier það ad jeg æ z alla
Ljma halld e mier vid þig med riectre
Tru/og þyrer þig vppstjge i Nimerij
ke/og eignest eiljpa Saluhialp.

VI

Med þu ad eg er nu alldeilis og med þllu vid
Gud þorlyktur/ þyrer Christum / og er orden
þyrer sama Tru Riectelatur/og i Þonene alla
reidu saluholpen/Ma eg þa lata og lipa
so sem eg vil/allt þar til Þaudenn
kiemur og fellar?

Oh nei nei minn Saal/ i önguan
maata so/ Puiad haper þu sama Tru
i þjnu Hiarta/og es þu ert endurþædd
ur þyrer heilagā Anda/þa þær þu an
ad

ad Siune/adra Nuxan enn cadur hefur
ur þu haft/ þuiad sa hafi er rietselaga
endurþæddur/hann hefur Girnd z Lyst
a ad Lupa mynn Lignad/og su sanna
og rietta Truen/hun þordast Synnder
nar eg allt ogudlegt Gramþerde/ hatar
þ z hefur andstygd a þui/z Madur er
Synnenne gramur og reidur/þlyr hana
og þordast so sem Noggorm og sialpan
Andstotann/Enn verde so ad rietsrua
dur Madur verdur yperþallen af Dis
plenum/dette og hræse vegna sinar vey
frar Natturu/þa blápur hafi ecke ligg
tæde i Synndene/hellde rijs hafi vpp apt
ur jafnsnart/klagar stett Brot og þall
daglega þyrer Gude/bidur um Næd og
Fyrergieþning Frelsaran Jesum Christ
um. Þar þyrer er ecke neitt þordæman
legt a honum / af þui ad hann helldur
sier vid Endurlausnaran Jesu Christ
um med Trunne.

Kon
is

Þetta er nu su þridia Greinen eda
þridie Partur samrar chriftelegar Ið
tanar / og þetta heyrer henne til med

riettu/sem er Nyr lipnadur my Nlydne
 epter þllum Gudz Lagabodordum/ i þm
 jðkar Truen sig daglega/og þllum god
 um Verkum/ vid sinn samchristen Ma
 unga. Og i þessu cattu daglega þig ad
 jðka a þeña eða annan þuiliðkan hætt.

Þacker giöre eg þier minn Gud him
 nestur Fader/ad þu skapader mig ept
 er þiñe Mynd/z þegar eg var þallen i
 Eryndena/ og þjña Keide/ þa gafstu
 mier þinn elskulegan Son til endur la
 usnara. Minn Gud/ Husrnen giet eg
 þullþackad þier þ þu hefur mier veitt ?
 Styr þu og stiorna mier med þjñum N
 Anda/ so ad eg hape Girnd z Eyst til
 þiña Bodorda/ Þuiad med Mannanna
 Bodordum og setningum þjóna Mennt
 þier þorgie þeñs. Vert þu mier þad ad
 eg lipe ecfe leingur epter Nollðenn/hell
 dur epter þjñu Anda/beriest Kallmañ
 lega/og bihallde ætjð Trunne z godre
 Samvissku. Nialpa þu mier til/ad eg
 verðe eins sumadur sem minn Nerra
 Jesus Christur var/huor ed mier hefur
 cuna

letth.

15

Rom

8

Tim

1

hit:þ

2

eina Þyrermynnd epterslædd/ad eg skule
 þylgia hñs Föfporum. Styrk þu mig
 i Trunne og Bonenue / so ad eg giete
 staded i möte Displenum/og þylge ecke
 þessum dygdartausa Neime/ Þuiad hñ
 hleypur sitt Nlaup til Heluifis. Beit
 þu mier þad/ad eg daglega þränge og
 Krossþeste mitt Syndsamlegt Nöld/ní
 dur tícepe og fere Nöldfins Girnder/z
 denie þra Syndefie Dag epter Dag/en
 stunde epter Dygdum og Manföstum.
 Styrk þu mig þar til miñ Drottin/ad
 eg alla Tjma oftest þig ap Narta/ z
 elske þig ap öllu Megne z Mætte/og i
 þier einu hape alla miña Girnd z gle
 de. Giep þu ad eg Skiepna þñn / þig
 miñ Skapara rietfelega þecke/sie stad
 þastur/pullhugadur/ z vandlæte vegna
 Dyrðar þñns N Napne/ og ad eg alla
 Tjma sie þitt Napn afailæde mñ söku
 Nartās Lijtelæte. Giep þu ad eg alla
 Tjma hape Girnd z elsku a þñnu Dr
 de/z sie hlyðe öllu þñnu Boddordū/ Afñ
 Drottin Jesu/ Kueiktu vpp Narta
 D vij

mitt

Eph
6

Rom
12
Rom
6

Deut
6
Psalm
18

mitt mǫ þíne Aftarelsku/so ad eg hape
 og halde þig alla tíma þ míni Dyrmdæ-
 asta Fiesfod/z ad eg vel z vandlega hu-
 xe þar um / húsru þ er einskis vert ad
 elska Heim þína. Míni Lausnare/hneig
 þu mitt Niarta til þín / so ad eg þlíte
 Niegomā þessa Heims. Bardveit mig
 þ lítre Bwksorg/og hialpa mier ad eg
 ecke setie Tru nie Traust a nokurn
 Slut þorgeingelegan.

Míni Endurlausnare/ Gieþ þu mier
 saña Polenmæde i Krosse z Motgäge
 mǫnnu/stodugt Síne z stadþasta Hugg-
 un/i vllū Freistingū z Astringū. Nial-
 pa mier/ so ad eg vñle ecke nie sroante
 i Oluckuñe/og ei hældur metnest þegar
 vel geingur. Nneig þu Niarta mitt til
 sañrar Gudræfne / og gieþ ad eg allar
 Stunder huxe tale og giore þad þier er
 þægelegt/z þione þier mǫ hreinu godsid
 øgu gudhræddu z riettu Niarta/og god-
 re Samvißku.

Míni Gud/Læt þu þíni N Anda alla
 Tjma fienna mier/ so ad eg þalle ecke
 ap

ap mjnū Beykleika i Synder og Glæ-
pe. Leid þu mig med þíne hægge Men-
de/so ad eg hage mjnū Nuxonū Ordū
og Stjrdum epter þjnum Bilia.

Gud miñ/ Nialpa þu mter/so ad eg
ecke verde drambsamur nie rífelcatur/ z
ad mitt Hugskot z hiarta huerpe ei þra-
pier/ad Mufiur z Tunga tale ecke illt
z ad Tunga mjn legge ecke þitt Nafn
vid Niegōa/ Ad eg lípe sparlega/opale
ecke miñ Efkama so hñ vde laustatur.

Beittu mter þ miñ Gud/ad eg þor-
smæ ecke miñ Raunga / ei laste hann
nie lyte/ ecke þalle þm i annara Kall z
Embætte / leite ecke miñar Næringar
eda Utvinnu vriestþerduglega/sie ecke
Ærugjrugr/ eingen Næsnare/ Smaidu-
tare/Læt mig ecke þorsma þa þeru líf
íls haffar/helldur vera godsamur gust-
þfagiarn / hrygge ecke nie stygge/ þa
aunni og vesolu.

Miñ Skapare/apma þu og burt-
taf þra mter allann Strafskap/vond-
legt Athæpe/illmañlegt Framþerde/

Lete og Dmennistu/Dhlydne/Reides/ A
 girnd/ Opund heipt og Natur og alla o
 skickanlega Breytne/gieþ miet æ z alla
 Tjma eitt hlyded Niarta/og ad eg jdo
 ke Kierleikfins Berken vid min samo
 christen Naunga/ og sie godhiartadur
 vid huern Mann og godsamur. Gieþ
 Nad ad eg giallde gott þ jllt/giore gott
 aumum/veite Heidur huorium Manne
 epterpylge godum Mœnum/eni þordest
 þa jllu og Ogudlegu/Læt mig vara og
 proast i Dygdum og mankostum/eni
 minka i øllu þui sem jllt er/og sie Dvin
 ur allra Synda lasta og Lyta.

Nalltu minnu Niarta þar til/ad jeg
 hrædest þitt heilaga Næn/ vppa þad
 eg mætte reyna z ransaka sialsan mig
 so eg gange a þeim rietta Beigenum/
 og laate minna Tru i liose med allstyns
 godum Berkun og godre Chriftelegre
 Umgeingne.

Og ad sãðøstu leys mig z prelsa þra
 øllum jllum Mlutum til Ljps og Sæl
 ar/og gieþ ad eg þyrerlæte alla Jardne
 sta

þá hlute em astunde af þessu Niarta/
ad na þeim himnesku/ Amen.

Er það þa nog/þá ad Mæðr gífeer einu síne
Þoran med foddannu þætte sem nu hefur vet
ed um talad/og lætur það skie einu sinne
a Hare ada tuisuar? Andsuar.

I þenguan Mæta/ Þuiad Herrann
Jesús kienet off alla Daga og oaplaða
lega ad bidia/ Þyrergieþ off vor" Skull
der. Og S Petur skripar so/ Bæðed i
Mæð z Kyñingu vors Herra Jesu/ zc
Og S Þall bidur Gud og ofkar þeim
i Epheso Borg/ ad þeir mættu verða
styrkuet þyrer heilagan Anda i innra
Mæñenü/ Dauid skripar og so i Psalm
enum/ Þar um Gyndanna Þyrergieþn
ing munu aller heilager þig bidia/ i hæ
þelegan Tjma.

Hier Hærrer þu minn Sæl / ad ecke
ber þier einu sinne a æpe þíne / og ecke
einu síne a Hare eda tuisuar ad gíra
Þoran/og þar epter a ad þalla aptur i
Gyndernar visuitande og viliande/ Hæll
dur hlytur allur þíñ Lipnadur ad vera

sýpeld Þdran' og dagleg Þdranar yper-
 boot. Þuiad hvar hellst Ehriftelegi Eñ
 þerne er/þ' hlytur z ad vera dagleg Þd-
 ran. Þuiad þar þyrer ertu þyrer heila-
 ga Skjrn endurpæddur/og orden Guds
 Barn/ ad sa gamle Adam skule i þier
 þyrer DAGLEGA Þdran og Yperbo-
 ot verda deyddur og drecktur / so ham
 deyie (Þad er / hape ænguam Kræp-
 nie Mætt)med øllum sýnum vondum
 Girndum. Enn þar a mote koma dag-
 liga þrafi /og vpprýsa einn nyr Madz
 sa þyrer Gude líper heilaglega z riet-
 lega. Bm soddan Menn skripa Salo-
 mon/ Begz Ketflatra skjñ sm ariad Et-
 os/ þad sem þramlædur z lyser þangad
 til Dagur enn er.

ouer
 4

O Gud z Fader allrar Madar og
 Mýskunar/ þu sem i Christo Jesu he-
 ur kallad mig til þínar eilæprar Þyrd-
 ar/ og hefur veitt mier þ ad jeg þyrer
 rietta Tru smæcka Sætleik þínar Ma-
 dar og Kyningar/og er orden Mustere
 og Bustadur þíns heilaga Anda/z Er-
 þinge

þinge eilíps Ljps í Bonenne / Styrdu
míer z stíorna alla Ljma þyrer þaí sa
ma Neilaga Anda þíí/ad eg ætíð þrá
gange í saíre Þoran/strjúde z stande o
aplátanlega í mote øllum Syndum/va
re z þroest í þíme Kyííngu/so sem nyr
eda Þypæddur Radur/med øllu gudie
gu z chrístelegu Framperde/z verde þu
stíerfare í Trumme sem eg leíngur Lipe.
Gíep þu míer ad eg þrelse Sæl mína
og líte ecke a bæ aptur epter gagnsem
dum og þallvølltum Niegoma Neíms
þessa. Sæt míg ecke þara sem Mundana
þeir ed jeta vpp aptur það þr hápa spu
ed/og ecke so sem Suinen/þau ed epter
það þau eru þueigé/þa vøllta þau stíer
z vølkia síg í sama Saur sem þýrr/ so
mítt híð seínasta verde ei verra en þ þýr
sta. Ad vísu míí Gud/Míí Kraptur
Matfur z Megn duger híer ecke til/eg
er vm koll þa mínst varer. Enn þu ert
háí sem í míer z med míer verkar bæde
vilían z ad þullkomna þ goft er z þíer
þægelegt. So bíð eg nu þána Mýstun

falm
/ 9

ad þu vilier styrkia/stadþesta /auka/ eþ
la z auaxta það þitt verk sem þu ; mi-
er hefur vppþryad z stopnad / allt til
míña cepeloka. Þpergieþ þu mig ecke/so
eg gle. me ecke þier/ Tak ecke þra mier
þína Mond / Gud nú hialpare/reyndu
til Drottens z rásaka mitt hiarta/þroþa
þu mig z reyndu til eþ eg er a illu Bei-
ge / og leid mig alla Tíma a eilýpan-
tiettan Veg/ Amen.

III Capítule.

Hefur þinne ad hallda z talar um Ser
sierlega hlute/ síñ heyrta til einum Christelgum
Gudrækelegum Lípnade/z þut Scam/

þerde sem Gude lýkar

Eþ eg nu lípe so/z geing þram ; daglegre Þor-
ram z otta Drottens/og það þa til ad vera/
ad eg a þessum þröngua. z miosa Veige þae ad
lqda Þross og Morgang/Gudnen skal eg þa
vera mig ad/so mýn Tru bile ecke/og ad eg
villest ecke ap þeim ríetta Veige
eilýpar Sansubialpar ?

Joh
3

Ad vösu Mán Sal er þesse Spur-
ning naudsýnleg/ Þuad þo so sie vier
fleum endurþedder þ vathed Skýrnar-
ennar

ekkar og N Anda/og erum þyrer Tru-
na vider Gudz Bern/ þa beru vier þo
þenna dymmta edla Dyrgríp i jardne
skum Kierum/og veytum Lífama. Þar
med er Dispullenn olmur og grimmur
og leitar a allar Sydur a oss/ med ellu
snum þusund Bielabrogdum. Meimur
þesse giefur ap sier morg ill Epterdæ-
me/þau ed vel i gied þalla voru Syndu
spilla Hólde og Blode/so þau hleyppa
og renna þar epter þullum Fetum/þest
og þrimodug/og hura ecke þar um/ ad
þad er sa breide Alþaruegur sem ligg-
ur i Aþgrun Heluistis. Þar þyrer min
Sæl/ep þu villt vel og christelega enda
þitt Hlaup / og odlast Ending þinnar
Truar sem er eilíf Sæluhialp/ þa set
tu þessa VI. Mute daglega þier þyrer
Gioner. Ja/ geyndu þa i Míarta þínu
so ad þu þar epter vfinder þína Lífda-
ga/nær Dauden Kiemur og fallar.

I Maltu þier þastlega vid Guds ord
og lærdu riettelega ad skilia þad/riette-
lega ad sundurdeila þad/ og riettelega.

Eið

ad þara

ad para med þad.

II Minstu daglega a þína N Skjörn

III Gættu opt og Gudræfelega til
Guds Bords.

IIII Lærdu að haga og stíckia þier vel
og gudlega í Krossi og Mofgange.

V Bliþ þu við þitt Embætte og þa
Kallan sem þu ert tilkalladur.

VI Bert Þu í Bæna afallenu/
og bið Gud óþakktanlega

Mín líufe Lausnare Jesu Chríste
Nialpa þu mæ þu að eg Skilningslit-
il Manneskia alla Daga þylge þínu
Orði/og hegde eftir þui mínu Lífi z
Fræmperde/og frulega hallde þan Má-
darsattmála sem þu hefur í Skjörnen-
ne við mig voppreist/ Að eg opt og verð
uglega meðtaka þitt heilagt Moll z Bl-
od/í Minning þinnar Þínu og þíns
Dauða/ Kome Kross z Mofgangur að
Höndum/þa lættu mig þan vera vilu-
glega með Þolenmæde/þar með standa
frulega í mínu Kalle og Embætte/og
þuuglega biðia Gud í Anda og Samm-
leika

leika/ Ad eg mætte ala stuttan Aldur
minna Lijpdaga i daglegre Tdrann/og
gudræfelegu Framperde/ þ iona þier z
mijnun Naunga riettelega/z blþpe stō
dugur i safire Tru allt til enda z æplo
fa/ Amen.

II

Skýrdu vt pyrer mîer þessa VI Glute/so ad
eg skillic þa riettelega/og mætte hura og
breyta epter þeim a meðā eg lipe ?

Þad vil eg giarnan giora

I Um Guds Ord

Fyrst seige eg so/Nalle þier þasile
ga vid Guds Ord/og breyt epter þu
alla þjina Daga i Ordum og Giordū
og øllu þjinnu Athæpe. Þuiad so seiger
Ritningen/Ord þitt er Lykt minna Geo
ta/z Lios a mīnum Begum/Þilic þu þsal
mijn Sæl þylgia þssu Liose/ þa munu
ostrappanlega ganga z ecke þalla. En
þu hlytur vel z vandlega læra ad sund
urdeila riettelega Ord Drottins/z vita
Mismun a mille þess Lærdoms sem næs
nest Løgmaðl/ z hins annars Lærdoms

E iiii

sem

san kallast Evangelium.

Legmal Guds (þad eru tju Guds
 Bodord) þau eru söddan Guds Ord og
 Lærdómur/ i húsríum Gud byður oss og
 skipar/ ad vier síeum hönun lífer bærde
 i Níartanu og öllum Lídum og Límu
 og öllu voru Lípe og Framþerde/ þad
 er ad skíla/ Gud vill og hañ byður ad
 vier elskum hann af öllu Níarta/ allre
 Scalu/ öllum Kroptum vorum/ og vorn
 Naunga so sem sialpa oss/ huad öllum
 Møsum er omögulegt ad giera/ þo sa
 mst sem ædur skállu daglega Dags ha
 þa þesse X Bodord i Níarta z Muñe
 so þu lærer af þm ad þeckia þína þor
 diarþada Natfuru og þýnar Synder/
 Þar næst sktu hafa þau so sm eina reg
 lu eftir huorre þu ælt ad hegda z bre
 yta þýnum nýum Lípnade.

En Evangelium er söddan Ord og
 Lærdómur/ i húsríum Gud af skíætre
 Næd og Mýstum þrambyður þrergríp
 ning Syndaña og eilíft Líp öllum þm
 sem trua a Jesum Christum/ Þuad vm
 hann

hann bera aller Spamefi Bifne/ad þy
rer hñs Nafn skule aller þa Syndan
na þyrergieþning sem a hañ trua. Þes
sa Nædar Predikū mattu ecke nöckurn
Tijma latta koma þra þänü Nugsfots
Augum/vppa það ad Niarta þitt hape
vissa Nuggun i giegn Syndnum og
Freistingum øllum Dispulsins / og so
ad þu funner med godu z gladuæru Ni
arta þig Gude i valld ad giepa/i øllum
Neydum og Motgange allt i Daudañ

Meik þetta vel miñ Scal/Þader
Lærdomarnir eru Guds Ord/Þader ha
þa þeir þegar i Bpphafe gieþner og
þeingner vered Guds Christne/og Þad
er blýþa þeir og vid Magt halldast/og
husrugañ ma þar ap taka. Þar þyr
er lærdu ad huxa vel vm þa Þaða/ þo
so ad þu gisrer þeirra riectan Greinar
mun/og vifer i riectan tækelegan Tij
ma huørn þeirra ad brwfa/og riectele
ga med hñ ad þara.

Þegar þu miñ Scal daglega huxar
vm X Guds Rodord med þessum hætte

og lærer af þeim að þekkja z vífa/hug
rösu þíarlægur z þíarstædur þu ert þú
að vera Guðe lífður/Þú sít z so eirnen
húersu þu ert vegna Adams Falls og
Syndar í þíne Nátturu og öllum þínum
um Kröptum spilltur og þórdíarþaður
so að þu gíetur ecke hallded neitt af
Guðs Þodordum/ og hefur þess vegna
med þínum Syndum þorþíent Reide
Guðs z eilípa Þyrerdænning/þo skáll
tu ecke vera míög þrucanten nie epasa-
mur/hellður skálltu þacká Guðe þ þín
Þedord/og að hñ med þeim hefur leide
þig til Kyningar þínna Synða/Þú
að næst þú að þekkja Jesum Chrístu/
þa er eckert þetra nie gagnlegra/en að
þekkja Syndernar sínar/Þú að Chri-
stur med sínum Velgíörningum smack-
ar önguun Máne vel/nema þú að ei-
ns að hann ædur þeck e Synder sínar
ríettlega/og hápe skodad sig í Speigle
gudlegrar Reide og Lögmales.

Enn kome Satan / og gíore þínar
Synder míög storar og andstyggelegar
og skíelse þig med Brennande Reide

Guds/ Elde Nelutis ⁊ eiljpre Þyrer
 dæmingu/ þa hugga þig mð Nædareñ
 ar Predikun heilags Euangeli/og ljþo
 ga þig med þessum og ødrum þleirum
 Nuggunar greinum heilags Euange-
 lij/ So heþz Gud elſkad Neimen/ad hñ
 viþaþ ſinn eingeten Son/til þeſſ ad þr
 ſem a hñ trua þyrerþareſt ecke/ heſdur
 hape eiljþt Ljþ. Item/ So ſanlega s
 eg liþe/vil eg ecke ſyndugs Mans Da
 uda/heſdu ad hñ betre ſig ⁊ liþe. Item
 Eg vil leysa þa wr Nelutē(ſem trua
 a mig)og wr Daudanum vil eg þreſa
 þa/Item/Quar Synden yþergnæþer/
 þar yþergnæþer myklu meir Nædem.
 Item / það eru veſſeleg Sannende og
 ødugt dymætt Ord/ad Jeſus Chriſtur
 er komen i Neimen/ad giøra þa ſyndu
 gu ſæluholpna. Med þſſu Ordū ſklu
 ſtanda Diþplenum i mote ſtaðpaſtur i
 Truñe/og þa mun hñ þlyta þra þier.
 Þuiad þeſſar og adrar þuiñþar Nugg
 unar Greiner / eru ſannar og øbrigð
 anlegar/og ſtanda þier myklu ſtaðpaſt

Job

3

Ecce

18

Qse

13

Rom

1

2

are og skodugre en Nimen z Jord/ Pui
ad hans Ord eru Samleikur og bregd
aft ecke.

3 Rueþ Satan kiemur vppa hina
adra Sjðlia/læst þa Engell Liossins
giorer þānar Synder litils verðar og
laupliettar/og ad ecke reidest Gud þin
so þunglega/ þunslar þier i Hugskots
Gyru/Synder sie hægt ad bæta/og ad
þa þær þgiepnar / Með Guds sie nog
þyrer hende/ et et/ Enn þu minn Saal
vakta þig/tru þu þonum ecke/ þu þu
þelldur um þad þunga z skarpa Løgo
mæl Guds/ i þuorin allar Synder þda
mieg so þuglega aflagadar/þar þyrer
kunna þær ecke ad vera þyrer Gude so
litils verðar og liettbærar/sem Junktur
Sata seiger. Pui læt þier um Hug þa
ra Þānu og Dauda þāns liupa Lausn
ara Jesu Christi/og seig þu so i Ma
sta þānu/ Skam þier Sata/ þu Lyga
re leidur. Jeg sie vel og merke þuorsu
þungar og skarar vorar Synder þapa
vered Lausnaranu Jesu Christo/þa þā
ett

eitt sinn gíeck vnder Bólvan Lögmað
 sins minna Synda vegna/til að bæta þ
 þær/og þá hafi þar Guds Fædurs Rei
 de þ mig / Þar þyrir so leinge sem eg
 lifa skal eg hafa húðria eina og eina
 Synd/og vera þeim að Niarta gram
 ur/ og þorðast þær sem Fianda fialþan
 Lof og Þyrd síe mínum Lausnara Je
 su Christo/ad hafi þeþur eitt sin Leyst
 mig frá Syndonum/ húðriar að eru
 Bond Dioþulsins/ Skýllda eg þlæckia
 mig og þiðtra að míni aftur i foddann
 Snorum og Bondum? Þar síe langt
 þrá. Þui vil eg syngia z seigia mý Da
 uid/ Þrást Snaran þurt sluppum vier/ psalm
 þlessað Nafn Guds vor Aðstod er/sem 124
 Neimen og Ninnia giórde.

4 Einn er Satani synir þier og þyr
 rer Hugskots Augu setur þeþur þessa
 Neims og Þyrd/z lockar þig til að gi
 rnast þar á/þá læt þier i Hug foma
 Guds Auarlegt Þoðoð/og hýra vni
 Þoð hins Neilaga Þaals/ þar hafi seig Rom
 er/Þiored þoð ecke samliþka þessu Nei 12

me/helldu vered um skipaleiger/þ End
urnyan ydars Hugskots. Oh minn Sal
vaktu þig/þi er ekki ofunugt þitt No
ld z Blod/ hversu það er veraldlega
sfiad. Þvinga þu þ z halld þu alvar
lega i Laume med Ordum og hliodan
gudlegs Lögmaðs/og þylg þu ekki .
Þuiad Neimuren hleypur sitt Nlaup i
Nesunste.

5 Kunnt so ad þalla /ad Satan Trif
xle þiur/ad þu siert þatæfur/ hungradu
ur/z liðer Nend/þa seigdu so þ i Gud
spiallenu stendur/ Ekki líper Maduren
þ ap einusaman Braude/helldu ap hus
riu þu Orde sem þam hefur geinged
ap Guds Muðe. Og en aptur/ þu
Drotten gledur mitt Niarta/ þo þiner
adrer hape nægd Bjns z Korns/Þes
se Ord draga enguan a talar / þuiad
so talar Gud/ Jeg vil ekki lata bregd
ast minn Sannleika.

6 Þ þ braxlar hann þiur um þina
Gymd og Nend /og það þu erf aumur
og þþergiepen/þa skaltu standa þonum
i mote

i mose og seigia/ Satt er það/ eg er au
 mur z þatætur/ enn Drottinn hefr So
 rg z Umhyggju pyrer mier/ Þar pyrer
 þegar jeg hefr hñ/ z hñ er hia mier/ þa psalm
 hirde eg hvarke um Nime nie Jord/ þo 73
 bæde Ljþ z Scál vāmegnest/ þa er hñ
 Nuggu míns Niarta/ og mitt Slutskíp psalm
 te/ Hier vppa skallu mín Scál þorslata 89
 þig so leinge sem þu líper. Þuiad so
 seiger Drottinn/ Jeg vil ecke umbrenta
 þu s þrátt er geinged ap mínnu Mur
 ne. Og enn aptur/ Jeg hefr suared/ og
 vil ecke taka það aptur..

7 Eþ Dispullen skielper þig med
 Daudans Runða z hræðslu/ þa skaltu
 standa hñ i mose med riettræðu Niar
 ta/ z seigia so/ So seiger Drottinn Gud psalm
 Þíner Framlidner skulu lípa/ z med sí 26
 num Ljðomū vpp aptur rísa. Þar miz
 þa true eg mýskunsamlega pyrergieprí
 ing allra mína Synða Bypriðu Mollo
 fins og eilýpt Ljþ. Þetta helld eg all
 saman vísselega satt státt og stöðugt/ z
 þorslæt mig með öllu Mose hier vppa.

Luc 22 40 Puiad Nimen og Jord þorganga/ enn
 Guds Ord bregdast ecke/ heldur vara
 þau og blýpa eilýplega. Og aller þeir
 sem sier hallda þastlega við Guds ord/
 og með þui vernda sig og veria / þeir
 munu i Ordenu og með Ordenu verda
 Sæluholpner.

Jesu Chrifte þu Kengur eilífs
 Sanleika/ Giep þu mier þa Næð/ og
 veittu mier það/ ad eg alla Tíma há-
 þe mier þyrer Augū þitt heilaga San-
 leiks Ord/ Lögmaled og Euangelium
 ⁊ huxer jafnan ⁊ breyter þar eftir. Lat
 tu þinn heilaga Anda kienna mier þitt
 Ord riettelega ad skilia/ riettelega sund-
 ur ad deila / og i riettam Tíma með þ
 ad þara. Giep þu mier ad eg þitt Lög-
 maal daglega hafa inner þyrer Augum
 so ad eg gleyme ecke mínum Syndum
 Skriþa þu i Niarta mitt þijn huggum
 arsomu Fyrerheit/ og lat mier þau til
 Nugar koma i öllu Sorgum Nendū og
 Motgange/ og ad þau sie minn Skíoll
 dur og Berta til ad sta þra mier minni
 Dvin

Drín Dispulenn. Sie þau mið Sta-
pur og stöð hvar við eg ma mig stýdia/
min Fæða og næring í Nuorðfyns Ey-
mdum z Nörmungum. Sieþ þu að eg
med öllu geyme mig z verpie mig í þā-
nu Orde (so sem þa Banned er vaped í
sýnum Keipum) so að eg lífe eftir þui-
dentie eftir þu/og vpp aftur ríse eftir
þui. Og kúste nokkur Epasemd að staa
mitt Niarta/vegna míns veykleika/ þa
hjalpa þu mér að eg sie ekki epasamur
Þitt Ord dregi mig ekki a talar. Mið
Gud/þu eilífur Sannleikur/eg veit og
true að þu heildur þín Ord/ þín Fyrer-
heit eru stadpost z stöðug/ z þu ert voru.
Niarta stærre og meire/ z þín Ord eru
opallualltare enn mitt Niarta er. Þar
þyrrer er eg óhræddur og með godu giede

II Um Skírnena

Þannare Grein skaltu Sál mín/ þad
daglega minnast a þína Skírn/ z hug-
ga þig þar við/ að í henne hefur Dro-
kenn þinn Gud/ þueiged þig og hrein-
fædd þu.

fad/giört þig ad sjñnu Barne/og bund
ed einn eiljþan Sættmala vid þig/ ad
hann vilie vera þinn nadugur Gud og
Fader/enn þu skuler vera hans Barn
og Erþinge/Sannlega mæn Sal heþ
ur þinn Lausnare Jesus i heilagre Ek
kñn nepnt þig med Napne/ ædur enn
þu þeckter hañ/ja ad vñsu /hañ heþur
gieped þier eitt Napn/z lated þig ept'
sjñnu Napne nepnast Christen/til eins
Sannleiks Merkis og vitnisburðar/ad
þu ert Christi Broder og Samarpe/z
kallt þa og ødlast /z eigande verda ad
øllu þui sem hañ heþur mñ sjñnu N Blø
ode þier keypt og vfuegad/sem er Fyrt
giepning Syndaña/Kietflæted heilago
ur Ande og eiljpt Ljþ.

Þar þyrer mæn Sal/ so opt sem þu
i þñnum daglegum Bønnum les þñna
Truarjafning/seigāde/Jeg true a Gud
Fødur/z et/Jeg true a Jesum Christu
hans eingeten Son/z et/Jeg true a N
Anda/z et/Þa lat þad vera þñna hus
gñ ad þu ert viffelega einn ap þeim on
hugra

húerla Drottin talar í Gudspjallinu
 segðe/ Húer sem trúer z veidur skjóðs
 ur sa skal verða Ealuhöfpen. Þar a
 móte gírer þu þig þrassilen Tyrkium
 Gyðingū/heidnū Niennū z blū oguds
 legū/um húerla Drottin talar / Húer
 ed ecke trúer sa skal verða þordæmdur/
 Ja/ soððā þín Truarjafning aminner
 þig/ad þu vegna þinnar Ekfárnar og
 þess Satmála sem þu hefur við Gud
 lundet í Ekfárnefne/ert skylldugur ad lí
 þa tæke eftir Hólldfins Vilja og girnd
 um/helldur ad þiona Lífanda Gude í
 Heilagaleika z Rietslæte so ad þm líke

Þacker giere eg þier minn líufe
 Lai snare Jesu Chrifte þyrer þssa þína
 ermræðelega Velgíörninga/ad þu ecke
 alleinasta lieft mig þra Modurlípe líp
 anda foma/helldur og so/þa eg var dau
 dur í Syndenrum/ þa lieftu mig þa þa
 heilögu Ekfárn/ og hefur þar með jnne
 lúft mig í þeim heilaga Satmála/he
 fur ad nýiu Andlega endurþædt mig þ
 þinn Heilaga Anda/ og slited mig wr

Dispulſins Kuerkum/og giort mig ad
 þínu Barne z Erpingia eiláps Ljps/
 salm madur en eg nockurn Tjma þetta þig.
 116 Miñ Lausnare/huad kañ eg ad End-
 urgialda þier þyrer allt þ gott sem þu
 hefur veitt mier? Miñ Lausnare Eg
 bid þig/styrdu mier/og vardueistu mig
 med N Anda þínum / So ad eg dag-
 lega stöðugur stáde i þínu nadar Satt
 mala/hugge mig þar vid/og hallde og
 det 1 ende það eg heþ frulega loþad/ad a þi-
 eita Displenum og öllum hans Verf-
 um/ Blápa alleinasta vid Gud/Gordast
 alla Aþgudadnyrkun/ hata Syndir og
 glæpe/z allt dispullegt A thæpe z synd
 samlegt. Ad eg alla Tjma sie gloan-
 de i Andanū/gladvær i Boneñt/þínu
 Napne þionande. Já ad vísu/ med
 þui eg er þyrer Skjrnena/ orden einn
 mtr Madur/þa veit þu mier Styrk og
 hialp þar til/ad eg hier eyter gáge þr-
 ammi i nýum chriftelegum Ljfnade/ ad
 mitt þramperde.bera Vifne þar vm/bæ-
 de þyrer Gude og Msnūm/ ad eg heþe
 blót

hlöfð þá heilögu Skjörn nýtsamlega
mer til Saluhtapar. Vertu mín Leid
foge í giegnum þessa Eymdardal / og
þer giep þu mig alldrei / þangad til þu
leider mig í Ríste eilíprar Salu z sal
luhtapar Amen.

III Um þá heilögu Kuöld maltið Drottens

Þ þridiu Ercin skaltu Sal mín opt þá
og ofiast ann med mikillre Gudræfne^{dia}
ganga til Guds Bords / og hallda Kus^{heyr}
ldmæltíð Drottins í Minning hans^{chr}
Dauda og Þjnu / Þuiad það er þ. Bo^{sum}
rchalld sem Drottin hefur tilfíckad og
bæd handa sínum andlega nypæddum
Börnum / Þar er sú Fædan med huor
re hñ enduríþgar z styrker sín nypædd
Börn / Þuiad so talar þinn Gud z La^{ade}
ufnare / Taked z eted / það er Mín Eñ^{de}
kame sem þyrer þdur verður giepen til
Fyrergieþning Eymdara. Og en ap^{de}
tur / Drekked aller hier ap / þesse Kæleis
Eur er eitt nýtt Testament í mínu Blo^{de}

de/sem þúdur verdur vðhellt/ til Fyrers
giepningar Syndanna. |

Nier heyrer þu mín Sál/huad þín
Drottinn og Lausnare lætur þrambera
a sitt Bord/ eðke að eins Braud z vín
heildur z so sinn heilaga Líkama/z sitt
heilaga Blod/þuiad þetta Braud sem
vör bríotum/ er Múttekning Nerrans
Cor Christi Líkama/og sa blessadur Kaleif
10 ur huörn vör blessum/þa er hñ z Mútt
tekening Christi Blods.

Þar þýrer veit eg og trúe/ að mín
Drottinn Jesus Christus sáður Gud
og sannur Madur/ er slápur nálægur
þessare síne Insetningu og Skíðan/og
giepur mör afál með Braude z Vín
sitt sáðarlegt Múld að eta/z sitt sáð
arlegt Blod að drecða/ epter Insetnin
gu Ordanna Míodan/ að vösu mín Dr
otten Jesu/þu ert Mússins Nerra/eñ eg
er Síesturen/ Sía/ Nier kím eg aum
ur Begparande vör Eydemærku þessa
rar örgu og íllu Veralldar/ hláden af
Erþide og Eyndum / verande þram
þýre

þyrer þig þyrst z hūgrad z veykt Niar
ta/enn þo Riectruad. Miñ Nerra Jesu/
endurnær og lipga þu mig af þínu
Borde/og styrk mig med þíne Fædu/so
ad eg verde saddur og Samuholpen.

Kom hier mýn Scal/ z þlyt þier til
Kusldmaltidar þíns Drottins/so þín
Tru mætte styrkiast/og þitt Narta en
durlípgast/Bert ecke vantruud heildur
truud/Þuiad sia þu/Drottin þín Gud
og Endurlausnare gíepur þier hier vñ
st Teikn Þanta og jnnfigle/ad þu af
stærre Næd og Myssum skalt verda ei
gande og Erþinge ad øllu þui sem hñ
hepur med Fornþæringu sjns Nollis z
Blods vtuegad/ sem er Fyrergieþning
allra þína Synða/z það Riectflæte sm
þyrer Gude gillder og eilípt Líp. Ad
øllu þessu skaltu eigande verda/so sann
arlega eins og þu siaspur hepder það a
Krossenum þorþient z vtuegad. Ja ad
væsu/hann vottar hier med/ad þu þyrer
Guds Auglite siert hans vegna so riet
flætur so hreinn/so heilagur hallden/so

Þægur og þeckur Gude/so sæll og Sælu
 hóspen/eins og þinn Nerra Jesus Ehr
 istur er siálpur.

Og ad auk alls þessa/giepur hñ sig
 nidur i þitt angrad Niarta þyrer Neila
 gan Anda/og vill verða med þier lipan
 de Huggun/nýtt Lios og nýan Lignad
 ad eilijpu. Ad vissu minn Nerra Jes
 sus/þaðeñ er eg i þier z þu i mter/ Og
 so er eg samteingdur vid þig/mitt Lausn
 are/so sem lipande Limur vid lipanda
 Lijfama/ So sem ein Brædur vid sinn
 Brædguma/verande Hóld af hñs Ho
 lde/Þein af hans Þeinum/ Ja eg er
 samteingdur þier/eins og Binkvistureñ
 er vid Bijnstöcken/og so sm Greinern
 vid Adaltried/ Og so þæ eg af þier ad
 Jöh 17 7
 Cor 7
 öðlast alla Lijma Bökuan og Krapt
 Huggu z Glede/nýtt Lijp z nýia Lijpg
 an/z so sateingdr z búdeñ er eg vid þig
 i Sælu og Lijpe/þ saña Tru og heilag
 an Anda/ ad mig og þig kann hvarke
 neckur Neyd nie Daude ad skilia.

Loſadur ſiertu Drotten min lausa
are/ad þu hefr ſo Þodurlega þorſorgad
mier/z hepur ſlika Mendar maltið ept
er læted/ap þuorre Jeg ma þa og vðl-
aſt heilnæma Þædu og Neilsu dreyk þy
ter rietthungrad og þyrſt Marta/z ſæ-
la Nuggun þyrer minna Sæl/ſo ad jeg
i Truie ſtöduz z ſterkur blipe z ſtað
paſtur allt til enda/ Amen.

Þu hepur ſagt minn Drotten Jeſu
það ſkulu þier giora i minna Minning
Minn Gud/ þuorſu liupleg og Sæt er
þeſſe Minning/þuorſu gledelega kann
þun ad hugga minna Sæl? Ja
minn Drotten Jeſu Chriſte/ Þegar eg
er og dreyk ap þínu Borde/ þa heild eg
þuortueggia/þ er bæde huggunar Min-
ning/og Þacklættis minning þins heila-
ga Naps.

Þyrſt heild eg Nuggunar Minning
ena/og heild i Marta z hugskote manu
allar dyrdlegar Matjæder Marsins/þuor
vm þína Belgjörninga/ og hugga
mig við þa ſömu.

1 I Medtefningu þinnar Kusldmal
tjðdar helld eg gledelega Tola Natjð/
Þuiad þjñ heilaga Kusldmaltjð vott
ar z ber Vitne/ad þu sañarlega a þig
tefed hepur mitt Høld og Blod/og ert
myflu meir teingdur orden vid mig enn
vid heilaga Eingla/ Þuiad þu hepur
ecke þeirra Natfuru/helldur Mafiaña
Høld og Blod a þig tefed.

2 Vid Børd þitt helld eg þjña Þjñ-
ingar hatjð/Þuiad þjñ Kusldmaltjð
vottar það / ad þu siert orden su rietta
Skuldaporn þyrer mñnar Synder/Ja
Nter et eg það rietta Þastalamþ/sm er
þig fjalpan Nerra Jesu/ husr ed þyrer
mig ert Fornþærdur og Ljþlaten.

3 Vid þitt Børd helld eg og eirnen gl
edelega Þaska Natjð. Þuiad med þui
eg er orden hluttafande þjñs Neilaga
Hølds og Blods/eg er þiff Lidur og li
mr/þa er mññ Tru z stadþastleg Bon
ad ljka eins s þu ert vpprisen af Dau
da/og liper eiljþlega/so mun eg þinn
Lidur og Limur ecke i Græþene liggia
ad eil

ad eiljpu/helldur rása vpp aptur/ lipa
og verda dyrdarlegur.

4 Vid þitt Bord/nær eg geing til þíð
þa helld eg so Natjð þínar Vppstign-
ingar til Himna. Þuiad miz þui ad þu
med Bergingu þíns Mollts og Blods
vottar/ad eg sie i þier og þu i mier/og
sie Limur þíns Ljfkama/þa miz eg vis-
sulega eitt sin miz minum Ljfkama vpp
þara i Himnenen/og oendanlega þar li-
þa/sem þu min Drottin og mitt Næp-
ud ert/z liper eiljplega.

5 Nær eg geing til þíns Bords/þa
helld eg og so ljka þa dyrdarlegu Nui-
tasufnu Natjð. Þuiad þin Kuoldmiz
tjð vottar þyrer mier/ad þu bwer i miz
nu Niarta/og ad eg þyrer heilagā An-
da sie vid þig samteingdur og bunden/z
ad han sie min Pantur og Tjfsigle vp,
þa Nimerjke og eiljpa Arpleipd/sa ed
i mier vppvekur og kveiker Ljß z Mug-
gun/Frid og Segnud/og vottar þ min-
um Anda/ad eg er þinn Border og ei-
lijpur Samarpe.

6 Þa eg geing til þíns Bords/hellð
eg og eirnen Natíð N Þrefingar/ og
hugga mig þar við að eg hiedan i þra
og alla tíma mun vera Mustere Guds
og að þu heilaga Þrefing mūe til mín
koma/og hia mīer tva. Ja/ að eg eft
er þetta Líp mune þa og sðlast eilýpa
Sæluhialp/ z þia minn Gud og Drott
eñ Andlíte til Andlitis að eilýpu.

7 Við þitt Bord hellð eg og eirnest
Natíð allra Heilagra/ og hugga mig
við þa líuplegu Eining og það gledele
ga Sampielag sem vier þín Børn þyr
er sanna Tru eiga munū með þier mīñ
Drotteñ/og þ þig með Fødurnum z N
Anda/ eftur þui sem þu hefur sagt/ Nu
er hañ eftur mīñ Hóld og drectur mīñ
Blod/ þa skal vera með mīer og jeg með
honum. Og eñ aptur/ Að þeir þie aller
eitt/eins og þu Fader i mīer/ z eg i þier
að þeir þie so eitt i oss. Ja mīñ Drott
eñ/ So s það er eitt Braud/so erū vier
marger eñ Líkame/þui vier etum all
er að einu Braude. Mīñ Drotteñ/ St
ora

Joh
14

Joh
6

Joh
17

þra Glede hefur Sal minn af söddann
 Himneskú Gielagskap / þui er eg glæð
 við þitt Bord z þína Kuöldmæltíð/
 vitande þyrt viðst / að eg ásamt með
 öllum þínum elskulegum heilögum mæ
 erpa alla þína Gieslodu og þín him-
 nestu Audæpe / z þau eigande verða ei-
 lyple ga.

8. Minn Laufnare / so talar þín N Þo 1 Cor
 skule / So opt s þier eied af þessu Br 12
 aude og drecked af þessum Kaleit / sku-
 lu þier fúðan giora Dauda Drottins
 þangad til þann tiemur. Þar þ heild eg
 einnen við þitt Bord / Natíð þínar N-
 Ningadkomu a seinasta Deige / og gled
 mig við þína Auglýfins / þegar þu mu-
 nt koma synelega / að taka af þessa þí-
 na Kuöldmæltíð og gioruallt Predi-
 unar Embætted / og taka mig til þín /
 so eg sie þar sem þu ert / þar þu hefur
 mæ aþad himneskt z eilíft Bordalag
 tilreidt og bved / i Ríste þíns Fæðurs
 hvar eg minn með Abraham Isaach z
 Jacob og öllum heilögum þínum til Bo

3 rds verda sitjande/og Braud etande ef-
 llyplega. Um allt þetta er eg huxande
 so ept sem eg geing til þins Wods/E
 anduarpa af þllu Niarta/seigande/Dr
 3 cop often Jesu kom/Ja kom snarlega minn
 Laufnare/og duel ecke leinge/ Amen.

Stramveigis minn Gud og Drotteti
 þa held eg jafnpræt þssare þine Wod
 tid eina rietta Þacklætis Misking þij
 ns N Naps. Þuiad mæ þui ad þu he
 þur so tijfuglega og dyrlega Endurnæ
 at eg mettad mig/þa ætte mitt Niarta
 þar aptur a mote ad vera brekanda af
 riettu Þacklæte/þackande þier þ alla E
 fierhuoria þinna Belgjörninga/sti þu
 mter aumü syndugum Wæne alla mij-
 na Lipdaga veitt og audsynt hepur til
 Lijps og Salar.

Ja ad wijsu/ Jeg held þier enn
 nu aptur ad nyiu þinna stærstu Natid
 og þacka þier af Niarta þ Skopunes-
 na/þyrer þinna Dpentæran/þ þina No
 Uðgan og Ningadurd/þyrer þinna En-
 durlausn/ þ þitt Ord og þijn heilegu
 Sacra

Sacramenta/ þyrt sáfia Tru sem þu
hefur miet giesed/ þyrt þín N Andá
huörn þu hefur sent í mitt Niarta/ z þ
allar adrarihfálegar z andlegar Gæp
ur og Þegjörder. Minn Gud og Dr
otten/ huörnenn Eafi eg að reifna það
allt? Guörnen Eafi eg það að mæla eda
meta/ þessu minnu Nólde/ huad myk
la slute þu hefur giesed og veitt minne
Salu, ?

Drotten min Jesu / min Endur
lausnare/ Nialpa þu miet/ so að eg opt
æ enn staldnar gange til þíns Bords
og hálde Minning þína með Glede
og Fögnude/ Sia/ eg er þín Broder og
þín Samarpe/ Minn Gud/ eg er þinn
Skiepnar/ en þu ert min Skapare/ Jeg
er þitt Barn/ og heyre til þínu Ríkes/
Þu ber og hæper að eg hálde miet við
þitt Bord/ Nialpa þu miet min Endu
urlausnare/ að eg jafnlega hálde þar
þínar Neilagar Natijder með allre
Gudræfne/ til Truar styrkingar minnu
Niarta / og að þacka þér þyrt þína
S viij Þelgjör

Belgørninga/ og þiona þier so leinge
sem eg lipe/ so ad eg mætte epter þetta
Gymdarpulla Lijs eta Erpsins Braud
i þinnu Riife/ med øllum þinum Bæ-
völdum/ Amen,

Ad sjúdustu Sæl mín/ þegar þu et-
ur af Braude Drottens og drottars
hans Kaleif/ þa gleym ecke þín sam-
christnum Naunga/ sent þier samment-
er. Jeg medkieñe ad hann er þinn sam-
ur/ þinn Broder/ Guds Barn og erin-
ge so vel sem eg/ þar þu elska eg hñ þin-
na vegna/ og er reidubwen ad gista hñ
gott sem skal þum mæ

Styr þu mæ og stiorna min Drot-
ten/ so ad eg alla Tíma og af Niarta
elste min Samchristen /og siae aumur
a þeim Boludu/ z læte mæ þeira Ne-
yd gāga til Niarta/ so ad eg ætíð giepe
þeim hungrada ad eta/ þeim þyrsta ad
drekka/ hysa þann þramanda/ klæde þann
nafta/ hugge þann siufka/ og giere nøck-
ud til goda øllum Fatafum og Naude-
stöddu. Nialpa þu mæ ad eg alla Tí-
ma

ma sic minnugur þess mykla Ords/sin a
seimasta deige mun þránganga af þí
num blessada Muñe/ Samlega seige Mat
eg ydur/ ad huad sem hefst þier haped
giort minnum minstu Brædru/ þad
giordu þier mier. Og þa en aptz/ Sam
lega seige eg ydz/ Huad þier haped ec
ke giort einum af þeim minstu/ þad ha
þe þier og ecke mier giort

III Um daglegan Kross og Notgang Guds Barna

I þiordu grein/ Skaltu Sæl. min læ
ra ad bwaft vid daglegum Krossi/ hus
in Gudz Børn verda alla Tíma ad be
ra i þessum Eymdardal epter sinu Læ
uarde z Lausnara. Þuiad so talar Hef
lagur Unde/ ad þyter margar Narmku
ðlingar hlíotum vier jñ ad ganga i Gu
ds Ríke

Ad vísu min Sæl/ Þesse Lærdomz
um Krossen/ er einn af stærstu Lærdomz
domum i/ hvaru manleg Skynjeme ve
it sig ecke ad skicka /alleina er þad i Gu

ds Orde openberad so sem aftar haleit
 ur himneskur Leyndardómrur/ z ap Gu-
 ds orde hliotum vier þad ad læra. Þetta
 er Söken og Efned/ minn Söal/
 Nugar þ vier so göngum nauduger vnd
 Krossen/ og erum hrædder vid han/ þord
 unist hñ/eins og Gud þþergiape oss inz
 þllu/eda være vor Dvinur og hatade oss
 þegar vier liggium vnder Krossenum/
 Þetta er oss kjent z so sem til Dæmis z
 þ Sioner sett i þeim tveimur Læresuein-
 um sem gingu þra Jerusalem til Co-
 mausa. Þaðadagen/ háþande Nrygd
 og Motgang/ þustium Drottin virtest
 i amarlægre Mynd/ og þra Augu ro-
 ru so hallden ad þr þektu hñ ecke. Sia
 þat minn Söal/ þad er Mynd Krossens
 þonum er so hattad/ ad i Motgangenú
 gðorer Nerrá sig okiendá/ lætur ecke sia
 sig nie þektia/ so ad han optsinis óvart
 þienir inz sin Kross vppa sin allra fider
 ustu Börn. En þetta er hans Lyst/ ad
 breyta so vid siná Aftvine/ og spila z
 leika vid þa a Zardarkringlunne/ Ja ad
 vassu

Luc
 24

8
 64

vißu/hañ breyter stundum so þunglega
við þa/ad þeir meina optfínis ad Gud
hafa allre Gæfku og Gæfku til þeirra
gleymt. Enn um súder lætur hañ þeck
ia sig/so ad þeirra Mörku vða þull Fao
gnadar z Glede/Þar þyrer lærdu mín
Gaal ad skicka þier riettelega i þessum
Leyndardome/z sketu vel athuga z meo
rkia þessar sis Krossreglur sem hier ep
ter þylgia/ þa mun þiñ Kross ecke mi
og þungur/ heldur liettbær verða.

Þyrsta Krossreglan

Aller Rietruader eru ap Gude þar
til skickader/ad þeir bere Christi Kross
Þuiad so talar S. Pall/ Nuoria Gud x
hefur aður þyrerhugad/þa hefur hañ
tilskickad/ad þeir skule verða samlæfer
hans Sonar mynd/. so ad hñ sialþz sie
sa Þrumgietne a medal margra Bræd
ra. Hier heyrer þu Gaal mín/ad þad
er so til skickad og afest/ ecke alleinasta
i Mødurlitje/ heldr aðr en Berölden
var grüdußlud/ad þu skuler liþda Kross

og Mofgang / vppa þad og til þess
 ad þu skuler verda lufur þínum Laus-
 ara Jesu Christo. Ja minn Gætt / þu
 ert Hóld af hans Hólde / og Bein af
 hans Beinū / Hvar þ villstu þa ekk eñ
 lyda miz hñ ? Mñ et Mertā þu ert hñs
 Læresuctñ / Mñ er Brædgumē eñ þu ert
 Brædurē / Mñ er Nopuded þu ert Einn-
 urē. Villu þa eiga betra eñ hñ ? Þu
 att ad hallda og aljsta Drottēn Jesum
 so sem Mertoga Krossins / sa sm med sin
 Kross hepur geinged vndan sínum Læ-
 resueinum / og sia þu huorsu aller heila
 ger hapa i Nørmungonum. og Kross-
 burdenū honum epter þhlgt. Drottēn
 hepur geinged vndan med sin allta þyn-
 gsta Kross / honum þhlga riettruader ep-
 ter / og ber huor og einn sin Dē sin Kr-
 oß / miz þeirre glederagre Bon / ad þærst
 þeir verda hier lufur Nerranum Jesu
 Christo / i Krossburdenū z Nørmungū-
 um / þa mine þeir og so honum verda
 lufur i eilæpre Dyrd.

56 Drotten Gud minn/ þu sem sett z
 skickad hefur þinn. Son til eins Krossbe-
 rara/ Gief þu mæ Skilning/ so eg ma-
 tte vnderstanda og stísta allt slíkt dasa-
 legt Ræd og soddan Leyndardom/ so ad
 eg gange gleðselega vnder Krossen/ z ep-
 ter þylge minn liupa Lausnara/ z ver-
 de honum líkur/ hær stundlega/ en am-
 ars Neims eilíplega/ Amen.

II Krossreglan

Það er Skipan Bod z Bipalning
 Herrans Jesu Christi/ Ad allir Ríett-
 ruader skule bera sjna Krossa epter hon-
 um/ þuiad so talar hann/ Taked mitt ok
 vppa þdur. Og i öðrum siad/ Quor hñ
 vill þylgia mæ epter/ sa apneite slæp
 um sîer/ z tafe sinn Kross vppa sig dag-
 lega og epterþylge mæ. Ja minn Scal
 Þesse Skipan z Bipalning kîem ecke
 við þa Vantruodu/ hældur alleina við
 Neilaga og ríettruada. Þuiad Kross
 Drottens er soddann edla Elenodium/
 ad hñ vill enguunt Tyrkia eda vantru-
 6

edrum trua þar til. Ja / Krossen er sod
dan Skart / ad ecke vill Gud vinna þess
ogudlegum. Nogleid þu Simon af En
rene / huilskur Meidur er hönu þad / ad
hñ bar Krossenn epter Merranum Chr
isto. Og huad störan Meidur og söma
mun hñ hapa þar af a sñdasta Deige

Miñ liuse Lausnare Jesu Chri
ste / þu sem oss hefur skipad ad bera þitt
Kross / Giep mör hlyded Mäarta / so jeg
gladlega gangé vnder þitt Dö / og vil
luglega epterþylge þier i öllum Krosse
og Mötgange / Amen.

III Krossreglan

Merran Jesus hefur þriggia Nan
Cor da Mötgangs eda Kross skola. Sa þy
rste er Tryptunar Skole / þegar hñ vit
tar sinna Btvaldra / agar þa og tryptar
vegna þra Synda og Misgiörda. Sa
annar Skole kallast reynslu Skole þeg
gar hann þropar þeirra Tru og Bon
so ad þeir jöfe sig i Bænafälle z öðu
rum

rum gudlegum Dygdū. Þridie kallast Rom 8
 Nýslar Skole/ þegar hñ lætur sjína lj-
 da Döfsofner og Dauda Guds Náfnis
 vegna. Neyrdu þetta mín Scal/ þu ert
 og so einn Læresueifi/ gangande i Her-
 ans Skola/ þar þyrir bregst það ecke/
 hñ mun leida þig i þessa sjína Skola/
 einn af þeim eda þleire. Ef hñ strax
 þar þig vegna þinna Synða/ so s hñ psalm 119
 gjorde þeim goda David/ þa þackaðu psalm 4
 honum þ sjína Trystun/ og seig þu sem
 David sagde/ Þyrir godu varð mér þ
 Drottinn/ að þu trystader mig. Nu ef
 hñ setur þig i Reynstu Skola/ z hönd-
 lar þurðanlega við þig/ so sem hñ gis-
 rde Joseph og Job/ þa hura þu að hñ
 vill þar með reyna auða og epla þína
 Tru z von/ z vppuefja þig til Bæna
 afallsins/ z hallda þier við ötta Drott-
 ins. Emi ef hñ veitir þier þan Neidr
 að þu vegna hñs Náfnis þær að ljða
 Döfsofner eda Dauda/ þa verstu gladdur
 af Hiarta/ að þu ert verdugur þess að
 ljða Smá z vāheidr vegna hñs náfnis.

Herri Jesu Chríste/ mín líufe la
 vfnare/ þu skamdest þín ecke mæ Sni
 an z. Vanheidre ad hanga a Krossenú
 Beistu mæ þad og gíeþ/ ad eg skam
 est mín allðrei ad standa vnder Krosse
 num med Tómpri María. Eþ þu ví
 llt so dasamlega med mig þara/ þa hía
 lpa þu ad eg og einnen þíer dasamlega
 þylge/ og síe reidulven mitt Líþ ad lœ
 ta þína vegna/ eþ þad er þín Vilíe.

III Krossreglann

epoc
 3 Kross z. Mótgangur Ríetrudara er
 Jóh Teíkn Guds Astar og Elíku/ en ecke
 16 hans Reide. Þuíad so talar Drottin/
 þæt em eg elíka þá þíer eg. Og em
 þæt em þíer minud syrga. Þomureñ vpp
 þæt þæt a Guds Hwíse seiger S Petur/
 þæt þu þetta mín Sal/ Ja mín Sal
 þæt þu elíkar þá þíer þá þíer þ
 þæt þu þad med Þendenum. Þuíad
 þæt þu er þa þadar ad ecke agar þíer þá
 þæt þu síertu an þírtíngar þúrtíeðll
 Guds

Guds born smættad hafa/ þa erfu Mía
barn en eingest ríettur Sonur. Sía þu
þín Herra Jesu/ eingesten Son Guds/
huorsu þungur Faderen var hñ og slo
hñ hardlega vegna añarlegra Synða.

Míalpa míc Herra Jesu minn
Drottenn/ ad eg gíarnsamlega líde þítt
Nírtíngar hríðs/ og mínest víð það/ so
sem gíora god Børn/og ad eg alla Tí
ma þacke þíer þyrer það/ og seíge með
Dauid/ Gótt var míc það Drott en/ ad
þu lítelættader og agader míc

V Krossreglann.

Nun er þesse/ Þa er Gud næst Þó
led geíngur hœst/ Þuíad so talar Gud í
Psalmenum/ Jeg er hía hœnum í Rend
eñe/eg víl hœnum þaðan vtrýctá/ z hñ
vegsamlegan gíora. Míjn Scál/ þetta
skílur eñe Hóllt níe Blod/ og eñe trú
er það þuílífku. Þíer meínun so alla
tíma/ Þegar Scár z þúgur Kross a oñ
lígur/ ad Gud hape þa gleymt oñ/ hñ

Hírde ecke um off/hann hape fastad off
 þra siet/gieped off Andskotenum i valld
 til ad plaga off og þinna sem hann vill/
 en þ er ecke so minn Saal. Þu þo Sa
 tan sie þiñ grimmaste hópud Dvínur/ og
 leiste epter Nott og Dag/ad giora þier
 Skada/og koma þier i Olucku/þa kán
 hann þo ecke eitt Nær ad snerta a þínu
 Hópde þyrer vfan Guds vilia og Lenpe
 Já minn Saal/ Nuornen gietur Gud gl
 ermt off? Nuornen kann sa ad liuga s
 er Sañleikureñ siglþur? Enn þo hann
 late ecke sia sig um litla stund/ þa vill
 hann þo med storre Myrkunseind samant
 sapna off. Þeim godu geingur vpp Lios
 i Myrkrunum/þra þeim narduga z my
 rkunfama Gude. Sie nu Gud miz mier
 huor kán þa ad vera mote mier. Nuad
 kann eg ad missa/ þegar minn Gud er
 miz mier?

Drotten Gud min/hafe eg þig/
 þa hírde eg huorke um Nimen nie Jörd
 Og þo ad huortueggia Ljþ z Saal vā
 migneft/ þa ertu þo Drotten huggun
 minns

Psal
 54

Psalm

111
 Rom 8

Psalm
 73

mjns Hiarta/og mitt Blutskipte.

VI Krossreglann.

Motgangur og Kross Guds Barna
 pienar þeim alltid til hins besta/efn all
 drei til hins vesta/þt so talar S Paull/
 Bier vitum ad þm Gud elska piena all
 er Muter til hins besta. Og enn stendur
 ur so skripad/Sleg Elskarans eru iap
 nan god. Ad vafsu min Scal/ Krossen
 pienar margþalldlega til hins goda/
 þuiad hfi kienet ess ad þeckia vorar Sy
 nder/so sem skripad stendur/Teg vil tþ
 ta þig mð Noope/so þu haldur þig ecke
 saklausan. Nañ rekur Mañ til Guds
 Ords/þuiad so er skripad/Kross z mot
 gangur kienner ad merkia Orded. Nañ
 epler og vppuekur Truna/so sem skrip
 ad er/ Slæf Nørmung hente off þar þyr
 er/so vier skýldum ecke setia Traust vp
 þa off siarpa/helldur a Gud sem þa þa
 udu lþpgar/Nñ kienet off riectelega ad
 afalla Gud/þuiad so lesum vier/Peg
 Nørmungen er a þerdū/þa leita Meñ

Rom

8

prover

27

Jerem

30

Esai

28

Cor

11

R^{ca}
26
Joh
3
Joh
12
 þān/og þegar þu reifar/þa falla þeir
 af Marta. Nā kiefir ad þordast Syn
 dena/so sem skripad stendur/Þu ertu ord
 en heilbrigdur / syndga þu ecke optar
 so þig hende ecke annad verra/ Grossen
 giorer þad ad oss leidest þita Ljþ/z þd
 um af þessa Neims Ljþðögunn þrenst
 er/og hā vppuefur i oss forleinging ei
 ljþs Ljþs/so sem skripad stendur/Þier
 hōpum hier ecke þann Stad sem vier
 eigum ad hlāpa/helldur leitum vier þis
 ofonna. Ja ad vāsu/mān Sæl/Aller
 Muter hliota ad þiona þeim Kiefrua
 da til hins besta/so s S. Augustinus
 skripar/ Ad japhuel sials Syn den vde
 honum ad godu. Þuiad þyrer Efristū
 þarm vier meira og beira/en vier þyrer
 Syn dena misi hōpum.

Mm Gud z Drotten/Grifa þu
 þssar agiætar Nugganer i Marta mitt
 og vardueit þu mig / so ad eg struante
 mier ecke i nockrum Motgange/ Neldur
 ur ad eg alla Tjma allt i Daudan vo
 ne z vante mier alls gods af þier. Þui
ad dafa

ad dasamilegt er Ord þitt/ & dasamirga
Lreyter þu vid þína Meilaga.

VII Krossreglann

Polennæde Bonnaakalled og Bonn
en giora allan Kross lietibæran/ so hñ
verdur alldrei oppugur. Þuiad so skrip
er Spamaðuren Jetermias/ þad er ein
mertelegur Mlutur ad vera polenniodur
& ad vona vppa Gicæku Drottins/ Da
und seiger og eirneñ/ Akalla þu mig a
Tjima þinnar Nornmugar (seiger Gud)
þa vil eg þressa þig/ og þu skalt þrissa
mig. Efta seiger Syrach so/ Ljsted a dæ
me þra gömlu/ & merked þau/ Quot he
þur nokurn Tjima vrded til Skamar
sa s vonad heþi a Drottin? Ja ad vñ
su nign Sæl/ þtta er ei olket & þa Mæ
dur skal bera Byrde/ eða eitthvad þad
sem þungt er/ Tæke hafi riættelega By
rdena vpp/ og hape hafi þafi sem honu
hjalpe og luyter vnder med/ þa verdur
Byrde þess mñ liettare. Þa ñeñ er þo
leñmædeñ/ Bønen og Bonch/ ecke anod

Samt

græc 3

psalm

50

Syrach

2.

en so sem Hendur Mans eda Armlega
 ger/huar med riettruad Mans Marti
 tekur Byrdena vppa sig / og ber hana
 so ljetfega sem hann vill / Puiad Pol
 enmæden giorer allt liuplega/pui verd
 ur henne eekert oppungt/og so sem vort
 Mealtæke hliodar/Wilien dregur halpt
 Nlasi. Bænen fredur sier þam þ Gud
 og þær viffelega/annad huort ad Gud
 tekur i burtu Krossen/eda giorer hann
 liettbæran og ljadanlegan. En Bonefi
 lætur ei til Skammar verda/Melldur veit
 hun viffelega ad Gud er trut/ og lætur
 enguan so þunglega verda preistadan/
 ad omogulegt sie ad bera/ em: Opoleño
 mæde hun stygger Gud/ hindrar Bæne
 na z giorer allt þlgt z obærelegt. Tæ
 Dæme ap þinnu liupa Lausnara Jes
 su Christo/og lærdu allt þetta ap hon
 um. Sia þu hifi sæla Job/ huorsu hñ
 var polenmodur/og lærdu i þinnu Kros
 se og Motgange ad seigia sñ hñ sagde
 Em þu Drottefi tæke Ljped ap mier/
 Þa skal eg þu samt vona a hñ.

Jesu

Rom
 5
 1 Cor
 10
 1 pet
 2
 1 pet
 2
 Job
 19

Jesu Christe minn lifse Lausnare
 Gief mæ og veit ad eg sie alla Sýma
 þoleynnodur og Bætrafen/og lifde minn
 Kross med godu Giede/ z vænte mæ hi
 ns besta af þær ad eilípu/ Amen.

V Um Kallan og Embætte
 huers christins Mans/ huernem hñ
 eige i þu ad standa.

I Finitu Grein skaltu minn Sæl
 blípa við þitt Kall og Embætte til hu
 ers Gud hefur þig kallad/og standa i
 þu sama miz Tru z dygd/so ad þu af
 öllu þannu gírdú Elnær Reikningskap
 ad standa/þyrir Gude z Mönnum. Þu
 ad Dröfenn Gud þor vill ecke ad vier
 Men sie i diulauser i Nennenum/ helldz
 hefur hñ Erpide lagt vppa huern og
 ein Mæñ/epter sinnum þægelegum Vil
 fa. Gialpur Gud Dröfenn er ecke i du
 laus/helldur verkar hañ/styrer og stior
 nar og ber alla Mute/verndar/varduet
 ter/bleffar/bænheyrer og hialpar öllum

G viij

riett

Jer
5

riettichristnum Mönnum/ epter þui sem
Christur seiger sialpr. Min Fader ver
far allt til þessa/ Jeg verka og eirnen/
Joa minn Scal/være Gud Drottin jdiu
laus um eitt Auga biagd/ þa þorgeinge
ell Berelliden.

Lebr
1

psalm
19

Eins er ad tala um N Eingla/ aller
saman eru þeir þionustu samer Andar
vtsender ad þiona þeim sem Scaluhial
pena skulu erpa. Altit og eirnen Sol
ena Tungled og allar Stjornur/ huor
su skickanlega þær varduetta sitt. Ma
up og sin Gang/ giöra z vtrietta þad
Gud hefur þeim þipalad.

So skal nu/minn Scal/huor ein ma
dur sa hñ er heilbrigdur/daglega vak
ta sitt Kall og Embætte med Tru og
Dygd og allre Aluoru. Skal þo kenna
predika/styrta og stjorna/ strappa/vern
da/lwa/byggia og bidia/ hapa umhyg
giu þ sinnum/ eins og hñ ætte openlega
ad lpa og alldreit ad denia. Og þtta er
Willie Guds og hñis Skipan/og allt þt
ta eigu vier ad giöra i Nlydene vid Gud
og i

og i Aast z Elsku vid þa sem eptir oss
 foma. Þar með skal hvers Madr dag-
 lega so lipa z trua/z eina goda Sævi-
 sku geyma/ so ad hñ a hversre stundu sie
 vel skickadur til christelegrar Burtþa-
 rar wr þessum Neime/ so hañ kunnæ ad
 seigia með S Pale/Stund miñar burt^z
 þarar er nalcg/ Jeg heþ vel barest/og
 endad mitt Hlaup/Jeg heþ hallded Tr
 unne. Og nu eptir þetta er mier þott-
 ud Korona Rietslætesins/hversia Drott
 en sa Rietslæte Domare mun giepa a
 þeim Deige/ecke ad eins mier/helldr z
 ollum þeim sem elska hans Tilkomu.

Þar þyrer mñn Scal/taktu vel va-
 ra a þinne Kallan/stunda þitt Embæt-
 le með Tru og Dygd til hvers þu ert
 ap Gude kalladur/so þu gangir þar in
 ne so sem þier ber og heþer/ með allre
 Polenmæde z Huguard. En sia þu til
 ad þu blíper giarnan i lagre Stiett/þ^{Syrac}
 er þier betra enn allt það Neimuren ast³
 undar. Enn ep Drotteñ vpphepur þig
 og setur þig hatt/þa vert ecke stolltur /
 N
 Neildur

psalm
133

Hellur þess hærre þu ert/ Þess meir þu
þig litelæter/ þa mû Dröfken vera þier
hollr. Þuiat hñ er ein Gud lýtelætesins
Dg huor er slákur sem vor Gud/ huor
sig hepur so hatt sett/ emi sier þo þ litil
móilegt er bæde á Nintne og á Jorðu.

Syr 3

Stunda þu ecke epter hærre Stítt/ og
hygg ecke yper þitt Regn/ Hellur
huad Gud hepur boded þier/ þad tað þu
þier iapnan til / Þuiad hñ skaltu stan
da Reikningskæp. Dg huad ei til þíns
Embættis heyrer/ þar laattu þína For
vitne epter liggja/ Þuiad allt til reidu
er þier meira þipalad enn þu kannað
þullgiora.

Syr 7

Þrenng þu þier ecke jinn i nokkur
Embætte (so sem nokkrer giora) Dg
lat þier ecke þikja að þu siert þar vel
til þallen. Þuiad soddan siergjæde hepr
margan suifed/ og þeirra Metnadir he
pur þeim steypt/ Þuiad þad batar þig
ecke þo þu gaper yper þui þ þier er ecke
þipalad.

Syr 10

Gior þu ecke allt epter þínu Næp
de/j

de/ i þínu Embætte/ z vert ecke rífelat-
tur þegar Meñ þurpa þín vid.

En ef þu ratar Kroff z Mofgang/
þa vertu hughraustur/ z þorlat þig vþ-
þa þitt Embætte/ Þuiad huor hann er
dugnadarlaus i sínu Embætte / huor
fán hönü ad hialpa ?

Vertu i sllum Mulum Afundunar þrouet
godz/ z þid þu Drotten vñ sína Blessā 10
Þuiad hñs Blessan audgar þyrer vñ
ahyggiu. Margz lætur sler mjæd vñ
verda/ z stundar ad verda rífelur/ en hñ
þerhindrar þar miz sialpan sig. Þar a 11
mose er sa margz sm lætur sler læted vñ
verda/ sa vel þyrpfe Nialpar miz/ er þar
med venfur og þatæfur/ A þann lætur
Gud med Mæd/ og hialpar hönun þra
Eyndeñe/ z fíemur hñ til Neidurs/ so
marger vndrast þad.

Þar þyrer mñn Eal/ blíp þu i þin-
ne Kallan/ og læt þig þad ecke villa þo
ogudliger Meñ epter Audæpum leite/
Trenstu Gude og blíp i þinne Stiætt/
Þuiad harla audvellt er Drottne þam

Fatæfa ríðan að gíora.

Minn Drotten og minn Gud/ Eg
veit það vel/ að Mansins verk eru ecke
í hñis Vallde/ Og ei er nokkurs Mans
Magt/ huornen hafi skal ganga á sanu
Beige/ Styr og stiorna þu miet mæ þá
num Neilaga Anda, so að eg tæke vara
væpa mánu Kalle z Embætte/ z stände
trulega í þui sama. Leid þu mig á þri
rietta Beige/ að eg skæke huorke til hœ
gre nie vinstre Nandar.

Greid þu minna Gótu eptir Orde. þá
nu/ z laet eckert Ranglæte yper miet dr
ottna/ Stiorna þu miet alla Tjma so
þier sje þægelegt/ Þuiad þu ert minn
Gud/ og þin godur Ande leide mig á ri
ettan Veg. Eg veit vel minn Gud/ að
eg ei (med ødrum) kalladur í þin Bjn
gard/ og í minne Skjrn heþ eg loþað þi
er að þrona/ Eg bið þig/ gief þu miet
Neilfu z Neilbrigde/ og styrk mig so að
eg þæe bored þunga z Nita minns Em
bættis og Erpidis viljuglega/ og sje þi
er minn Nerra alla tjma frur z hlydent

VI Um daglegt Banaafall

Ad sjúðestu og i síotta Mæta mín
Eal/ þa gleymdu ecke Banaafallenu
til Gudz/ Þuiad hier a Jordu er ecke nō
ekur Nlufur. so aumlegur sem sa Mad-
ur er ecke talar vid Gud sifi Skapara
med daglegu Banaafalle. Sañarlega
þa hefur eingen Madur nōckurn Nluf
ap siatpum sifer/nema hōnum verde hfi
giepen ap Nūmmum. Þuiad allar gods
ar Gæpur/og allar þullkonmar Gæpur
þar foma opā ad/pra Fodurnum Lioff-
ins. Bœnen er(til ad jafna)so s Eal
areñar Nōnd eda gaupner/ med hūsrū
vier tēkum vid þui sem Gud giepur off/
Nun er z so līka sem Datsrenna/þyr-
er hūsrū Blesan Drottins reñiz i vor
Nws og Niortu/þuiad so stendur Srip-
ad/Bœn hins auma þreynger sifer i gie
gnum Skyen/ og lætur ecke ap þyrre en
hūsrū þangad/og līner ecke þyrre
en sa allra hēðste līfur þar til.

Ja ad vīsu mín Eal/Dagleg Bœn

Joh
s

Jac

Syr
z

er su allra dyrdarlegasta og agiðtasta
Guds Þionustugjörð/huðria Gud vill
þaga af öff daglega/huðrs vegna hað
eðke alleinasta so opt z aluarlega amið
er öff z þipalar að þidia opt z oaplat-
anlega/Hellður giepur hñ öff allra sæt
östu og liuplegustu Fyrerheit/ad hñ vil
te bænheyra öñ/og veita öff og giepa þ
allt öff er þarþlegt til Ljps z Salar.

Hans Skipan og Þipalning hlyð'
so/Ukalla þu mig a þinum Motgan
gs deige/og eg skal þrelsa þig/ enn þu
skalt þrjfa mig. Og enn apsur/ Þid
ied þa mñu þier medtaka/Leited þa mu
nu þier þinna/Klapped a þa mun þyr
er yður verða vþplated.

Hans Fyrerheit og Lofan hlyðer so
Sannlega sakilega seige eg yður/Huð-
rs hellst þier þidied Fodureñ i mñnu na
þne/það mun hann giepa yður. Og i
öðrum stad seiger Gud so/Það skal stie
endur eñ þeir kalla/ þa vil eg ansa þm
og a medan þeir eru að tala/þa vil jeg
bænheyra þa.

Aljt

Alsi þu minn Sál Epterdæme þíns
 Endurlausnara/ huorsu ad hñ hepr
 i þessu Epne vered þinn fyrermyndan/
 so þu skýlder breyta eptir honum/ Quo
 rsu opt og tíðum/ræðelega og af Mí
 rta hepur hñ beded? Quad opt hepur
 hñ þared i Gyðemorku/ so ad hñ mæt
 te þar vðhella sjnum Bænum til sjns
 himneska Fædurs.

Hñ hepur og ecke alleinasta beded/
 þyrer sjna Personu/helldur hepur hñ matt
 og so kient sjnum Læresueinum ad bidia 6
 og diktad þeim þa Drottenlegu Bæn/
 Fader vor/ hvar med hñ hepur øllum
 Guds Børnum so sem Mal i Músi la
 gt/mz hvarium Ordum þau eige ad fo
 ma þessi þyrer Auglit.Guds himneska
 Fædurs

Og so ad þu haper ecke mörg Ord
 þa kienter hñ þier huornen þu ætt ad
 foma þessi þyrer Gud/ sem er/i mínu
 Nafne seiger hñ. Ja/i Nafne þíns
 Lausnara Jesu Christi skaltu vpphef
 ia þínar Hendur z þitt Míarta/mz sáñ
 Níñ re Tru

te Tru og Hiartans Trunadar traufte
til Gudz/ad so sanarlega sem Christur
er þinn Endurlausnare z situr til Gu-
ds hægre Mandar/ so viffelega sie þinn.
Bæn veitt/z allr þinnar Andvarpaner
bænheyrdar.

Ad auk alls þessa/þa veistu og það
Vm husrar Gíaf' þu skuler Gud bid-
ia/og med husrum hætte eda mismun/
Vm lífamlegar Gíaper skaltu bidia
med nokkru Fororde/ So þramt það er
Guds Vilie/z þier sie það gott z gagn-
legt/Þuiad Gud veit gíorft/ huad sjánt
Börnum er gagnlegt og þ bestu/ z hu-
ors þau vid þurpa/og hñ er so Gíæfku-
rífur/ad hñ vill ecke gíepa þeim þ sm-
er Skadsamlegt/þo þau ap sjnu Skil-
ningslepse bidie hann þar vm.

En andlegar Gæpur/sem off þiena-
til Saluhíalar/ og hñ hefur lopad ad
gíepa off/vm þær eigum vier ad bidia/
an alls þorords/ þullhugader/ eins eg
Guds elskuleg Börn/girnast það z he-
imta/so sem være það vort eigenleg Ar-
þa

þa gots/tilreidt og off vtuegad af Chr
isto/sem er þyrregiepning Syndanna/
Riettsæted/heilagur Ande z eiljpt Ljps

Mijn Sal/Nuor vill ecke vera þvss
til ad bidia/med þui ad allar vorar An
dvarparer eru vissulega Bænheyrdar ?
Nuor vill ecke leita þar ham ma þin
na allt gott? Nuor vill ecke flappa a
þar viffelega verdr vpplæted? Ja/ þad
sem hleypur i þarged a Mannenum?
og off verdur so sem i Riolltu fastad ?
med øllu þui þ off er gott og gagnlegt/
til Ljps z Sölar. Þar þyrer mijn Sal
skalltu bidia oaplatalega/ so leinge þu
liper/ Afalla þu Drotten i øllum þijnū
Berfum og giordum/leita þu Nialpar
og Ræda hia homum i øllum þijnum a
liggiande Naudsynnū/oftastu Drotten
med algiordre Gudræfne/vona þu vps
þa hñ/treystu homum/og hap hñ alla
Daga z Tjma þier þyrer Augum/þa
nuntu þa z ødlast Ræd z Mýskun Lu
cku og Blessan alla Tjma. Þuiad all
dre i hepur nækur Mædr orded til skam

er sa sem Gude hefur treyst z hñs Na
þn hefur a fallad. Þuiad Droiteñ er
nalægur hia ellu þm s hñ afalla/ ellu
þeim sem afalla hñ i Sanleika. Nañ
gíorer huad þeir Gudhræddu girnast/
heyrer þra Bænaafall og þressar þa.

Þacker giore eg þier minn Gud og
Drotten/ þyrer þessa þína ovmædele-
ga Þelgiörninga/ ad þu hefur lipalad
oss/ ecke alleinasta ad jnnþlyia og þalla
til þíns Næðarríka Naps i ellum
vorum Mannraunum og Drotgange/
heldur hefur þu so blýðlega i Eiose la-
ted þitt Þodurlega og Astryka Niarta
ad þu þullkomlega bænheyrer oss/ z villt
oss alla Eñma veita og giepa i hæpeleg-
an Eñma huad þellst oss er goft z gagn-
legt til Eñps z Earl/ Eg bid þig min
Gud/ vthell þu yper mig þánum helga
Anda/ Anda Bonaña/ so ad eg æ z al-
la Eñma hape Eyst og gtrnd til ad bid-
þia þig/ daglega ad þengia min Niartas
Ene þyrer þier/ allra elskulegaste Fad-
þu sem ríestur Þader ert/ allra þeirra
sem

sem Børn neþnast a Minne og a Tør-
 du/ Nialpa þu mier ad eg daglega kun-
 ne þram ad koma þyrer þig med þullu
 Trunadartrauste/ oþaðr/ i Napne mī-
 ns Drottens Jesu Christi/ þig bidian-
 de/ þig afallande i huerfkyms Rend og
 Morgange/eins og elskuleg Børn bid-
 ia sīn Askrifan Fødur. Gies og eirn-
 en ad eg alla Tjima vppheþje heilagrar
 Mendur til þīn an Reide/an Gþasem-
 dar/ z true þui þastlega/ ad allar mīn-
 ar Bøner/ Ja/ Anduarpaner allar sīn
 ganga vt af mīnu Niarta/mune sam-
 lega verda heyrðar. Beit og gies mier
 það/ ad eg bīde þinnar Nialpar/ hape
 Polenmæde/ setie þier huerfe Gþam-
 nie Tjima ad hialpa/ helldr bīde mīns
 Tjima/ Þuiad þier þocknast þr s þig-
 ottast z vona til þīnar Mysskūar. Mīn
 Gud/ styr og stiorna þu mier/ og lat þīn
 N. Anda vppuefia mig so ad eg dagle-
 ga hure vm mīna Daudastund/ og sie
 alla Tjima reidubuen / og alla Tjima
 af Niarta bidie þig vm sǫlugā Gnda-
 dag/ Alm.

1 Tj
2

psal
14

III Capítule

Seiger fra huørnen Christen Mædur
en skal sier hegda og skickia þegar Guð
vinnar hñs mæ Gottu eða Siukdome.

Huørnen skal christen Mædur haga sier
þegar hñ verður siukur?

Ecke veistu minn Sæl/ huert Guð
loetur þig verða siukan/ eða fallar hñ
þig lurt bræðlega an Siukdöð/ Þar þá
þeg eg so optlega aminn þig/ ad þu sku-
ler ecke skiota a Prest þine Jdranar þv
erboot/ þangad til þu verður siukur/ þess
dur daglega/ a meðan þu ert osiukur þo
ska Kaps a ad hapa riesta Tru og go-
da Samvisku/ z lata allðrei þa Stund
þad Augabragd þver þig toma/ ad þu
siet varbuð vid Daudanü/ þv Guð þig
fallar. Lat þier Dæme af þeim heim
þa druckna z ríka Nabal/ huorsu Dr-
often slo hñ skotlega i hel/ Gleyrn ecke
þeim ríka Manne/ sa ecke vilde giepa
þeim Fatæka auma Cassaro Braudmo-
lana sm þiellu af hñs Bordinn/ huors-
sa bræð

2
Reg
23

Luc
16

su frændlega hans Ljpp hafde enda. Lat
þier og so i Mug koma þann ríka Agirn
þar hlæst/sa sem ad sápnade Býne og
Bistum/ og hugdest ad lipa langa Tí
ma og hafa goda Daga/enn jafnsart
sagde Gud til hñs. Þu Narre/ a þess
are Mottu heimta þr ad þirr þína sál
Hvor skal hafa það þu hefur samann
dreiged? Set þier og Sál mín þyrer
Eioner dagleg Epterdæmie þau vidbera
hvarsu marger þeir eru s bradlega vda
burtfallader ann Gottar eda Siukdoms
og adur þeir verda kranker. Samlega
ertu Sál mín ecke betre en þeir/z ecke
veistu þyrer huad Gud lœtur þper þig
koma/helldur en þeir vissu það.

Enn þegar so ber til ad Gud vísar
þítt miz Gottum eda Siukdome þa lær
du ad stíckka þier þar inne sem þier
ber og hæper.

1 Medföndu og jata þu hvor ad sie
Sok og Epne til þinnar Gottar og
Siukdoms/sem er Syndesl.

2 Leita þu Þyrergieþning þína Sy

Guad Madur eige ad gíðra

nda hia Gude/og þorlúka þig við hafi
3 Afalla þu Gud og bið hā ad bræta
þier/Læst og eirnen Samfunduna gís
ra Bæn þyrer þier/ ef þu ert henne so
nalægur það verde gíðt.

4 Sie Læknaren þyrer hende/þa þor
akta þu ecke Læknigena.

5 Vilie þier ecke batna/og Sottent
liggur samt a/þa þordast ad vera op
leimodur/ljød hellsdur med Þolennæde/
huad hellst a vill ganga.

6 Naf þu þa Tru og það Traust i
þínu Niarta/huorsu veykur sem þu ert
z huad sem ageingur/ad þu siert Guds
Afstamlegt Barn.

7 Treiste þín Arðstoten i ein mæta
eda arian/þa stattu honum i mose stad
þastlega med Guds Orde z Truie/ z
mun hā víska þra þier.

8 Sie þín Stund komen/þa gies þig
þolenmodlega og liuplega þar til.

9 Enn ef Gud Drotten bæter þier/
þa vertu honum af Niarta þacklatur
Drotten

Drottinn mín Jēsu/geymdu mig
 þ þráðum z óvísun Dauda/z lat mig
 ekki deyja í mínum Sýndum/gief þu
 að eg Dag z Nott hve um mína Da
 uðastund/ z síe a húruimi Líma reidu
 hve níz sañre Þórá/sterkre Tru z fíð
 dugre Þón/so að eg mætte sofa í Fri
 de/þegar það er þinn Vilie. Einn ef
 þier líkár að Líkams óstyrk Gott z su
 fðoni skule ekki linna/Sia þa er eg hi
 er. Eg veit þu ert so godur og Gíðsku/
 ríkur/að þu lætur ekki áñað yper mig
 fóna/ef það miet er gagnlegt til Sal
 lushialpar. Veit þu miet það/ að eg
 hage z skíðie miet rítttelega/og síe þol
 elmodur/so mín Gíufðonur meige ver Þó
 þa þier til Þýrðar/ Amen.

9

Gírdur líofare þ miet þar IX Stærir sm þu
 þrem/cccc/ So að eg læte rítttelega hugnen
 eg eige miet að skíðia a míne Sottarfangs

11

1

Þyrst skaltu Sál mín hve vel um þ
 að líka so sem Dauden slapp er Kaup
 og Þerkalaun Sýndarennar/so eru og
 N við aller

Guad maduren elgse ad gífta
allar Sotter strapp og Kessing Guds/
hvar med hñ vísar vor Syndasía veg-
na. Breyt þu Sál mín ecke eftir þín
Bántrúðu Neimfús Sonum/ þegar
þeir verða síufer/ þá er þeirra Múrum/
ecke aðad enn um síñ Ávísing og Fie-
dratt/ Alder huxa um eist og aðad/ hu-
ar ap þeir hápa mátt þá síñ Stufdom
Nesldur skaltu láta þína Múrum ves-
ra þad Spæmaduren seiger/ Þín Ill-
ska og Mreckunse hefur Skulldena ad
þu ert so strappadur/ og þín Ohlydne
resldur þui ad þu ert so repstur/ so ad
þu þinner og reyner þad / huxía Sor-
rg og Meyd þad eftir sig leide/ ad yper
giepa sinn Gud og Drotten / og oftast
þann ecke/ seiger Drotten Állshertar/
Syrach seiger og so/ Hux hñ Syndg-
þ Skapara sínum/ sa fíemur vnder Lá-
fnarans Mendur.

Neyr þu þad mín Sál z huxa vel
um/ ad þegar Gud vill gíora nöckud/ z
fættia oss heim/ þá þiena aller Mluter z
Micka sler þar til/ s hñ vill vera láta
so er

so er og i þessu Efne/ Þegar vier men-
nerner vilium ecke eda kunnum ecke
ad þeckia Siufdom Salna vorra/ þa
leggur Gud Siufdom vppa Læfaman/
til þess ad vier skulum hugga um Sæler
vora/ og giera Jdran og Yperboof.

Jæ minn Sæl/eins og Börnen þor-
Þiena Bønden med sönnum Þillestap z
Auirðingum/ so þorþienum vier Reps-
ingena og Siufdomen med voru Synd-
um. Em Drotten/ eþ ad þu villder so
opt vifta vor og repsa oss sem vier vinn-
um til / þa mundu vier ecke eina halpa
Stund heilbrigder vera/ Em allt gior-
er þu til þess ad vier skulum oftast þitt
Nafn.

Dytsinnis hirtur Gud þau saklausu
Börn/ so ad þeim gemlu skule sundar/
z þar med til Jdranar vppueklast. So
fiet þu minn Sæl/ ad Gott z Siufdomz
er laka so sem Sendebode Guds til vor
og sem Amningar madur/ biðdande oss
ad latta af Syndunum og giera Jdra
so vier skulum ecke þordiarpast i rotum
Syndum

Enn gíxt að mínn Gæsl/húorsu af
hugalauser Menn lípa í Neimenn/vél
plester/sem enguaní Kreiss/ enguaní St
uðdom hápa/þeir hirta húorke um Gu
ðs Ord nie N Sacramenta/þeir gley
ma Trinne a Jesum Christum z Ba
na afallenu. So að þeirra Gæslar eru
staddar í storum Góða. Þuad þíð mío
ur Gæderen tystar Bærned/þess ohlydn
ara og ofslætsamara verdr þ. So gei
ngur það til með oss/ Þess better heilsu
og Belgeingne Menn hápa/þess athu
galausare og hirtulausare verda þeir.

Drotten Jesu Christe/ Hier ligg
eg í mínnu Guðdome/vitande að það
er þín Födurlegur Vilie. Þuad ep eg
fann ecke að missa eitt Nær að Næpde
míer að þíne Vilie/þa munde eg ecke
hápa mist Neilsu og Neilsbrigde/ ep þu
hepder ecke vilíad. Sia þu mín Gud
þu hepur nu so tilreidt mig sem þu villt
hápa mig. Og so sem þu í þíne Kúel
og Þínnu varst að sia Madkur en ecke
Madur/so hepur þu nu gíort mig þier
lykann

Luc
21

alm
21

alm
39

alm
9

laskan. Drottinn þegar þu tystar Mátti
 en sína Synda vegna/þa þortærest ha
 ns Fridleikur so sem eten af Mol eda
 Metta. Jeg þacka þier þína Kæpning
 ar Hirting/mín Gud/eg er viss vppa þ
 þu munt laata mier þetta ad godu ver
 da. Þu Drottinn elskar Menninga / og
 sleg Elskarans eru ætíð god og gagn,
 leg/Þar þyrer veit eg vñst/ad þisse minn
 Siufdomur mun mier þyrer bestu verda
 Þuiad hueria þu elskar þa agar þu.
 Þar þyrer er mier það gott/ ad þu tyst
 tader mig og hirtur/og litelæckader mig
 so ad eg lærde ad þeckia þín Kættinde.
 Nialpa þu mier minn Gud/ad so lein
 ge sm eg lipe/þa ljude mier ecke wr min
 ne þesse þinn Tystunar Bændur/so eg
 vakte mig við Syndene/vppa það mig
 hende ecke það verra er/ Amen.

II

J anare Grein/mijn Sæl/Mz þu
 þu merker z lærer af þessu þínu Siuf
 dome Laskanans/ Hversu ad þín Sæl
 er siuf i Jðranleysi/þa sia þu til/og lei

ta þar vid að öllu megne/ að þu mælt
te heilbrigð verða. Enn Sælarennar
heilbrigðe/ er ecke aðad en sön Jðran
og Yperbot/ með rættre Tru a Jesum
Christum/ þ þuotta þu þær og ødlast
Fyrergieþring Synðanna/ og heþr Nad
ugañ Jødur a himnū/ þuicad þ Truna
þorsþkast þu vid Gud/ z þdur þyrer ha
ns Auglite rættlatur/ og þimur so Fr
id z Jøgnud i þine Samuiskr. Og mæ
þessu mote verður þin Eal heilbrigð
huorsu reykur og sukur s Læfamen er.

Eg iæta z meðfienne fyrer þier/
miñ Drotten Jesus med sundurknoþudu
og sorgþullz Niarta/ að eg heþ þessan
Siufdom med mǫgnum Synðum þorþie
nt z verðskulldad/ Og þess jðrast eg nu
að öllu Niarta / að eg heþ sýgt þitt
guddomlega Wellde/ og fomed mier sial
þum i slæka Meyd og Olucku. Enn eg
frenste þar vppa/ miñ Drotten/ þu minn
er ecke þorsma sorgarþullt og sundurste
iged Niarta/ Miñ Drotten/ Alittu mig
auman/ og græð þu mitt sorgþullt Niar

ta. Þyrergieþ miet allar mýnar Synd-
er/og þreinsa mig af öllum Misgjörni-
ningum/med hvarium eg heþ þína Rei-
de vppuafed. Drottin minn Endurlau-
fna re/þu sem so huggunsamlega talad
er til þins Limapalls siuka i Gudspio
allenu/huggadu so minna Söul/ og laet
mitt Hiarta heyrta þetta huggliar Ord
þitt/Vertu hughraustur Son minn/þier
eru allar þýnar Synder þyrergieþnar.
Þho/Þuorsu huggunarsöm og liupleg
eru þau Ord i minnu Hiarta / Þuorsu
sætlega endurlöppa þau Líf og Söul z
Bein og merg? Já minn Gud/ Bære
þitt heilaga Ord z þýn Næðarpull Þy-
retheit ecke minn Huggun/þa þyrerþer
est eg med öllu i minne Gýmd. Ef nu
trúe eg z veit vissilega/ad þyrer þig z i
þýnu nafne Herfa Jesu þa eg Þyrergi-
eþning allra minna Synða/z er i Satt
fomen vid Gud/og verd Erþinge eilíf-
rar Söluþiaspar.

III:

I þridiu Grein skaltu afalla Drot-
tenn

Quað Madur eige að gjöra

test þinn Gud/og bidja hann að hialpa
þér og gjöra þig heilan/Þuiad so tal
rach. ar Enrach. Son min/þegar þu verðr
siufur/þorsoma þig ekki/helldur bid þu
Drottin/ og mun hñ gjöra þig heilan
Enn. Enn Kirkisöfnuden bidja þ þér til
R 18 Guds/Þuiad so seiger Drottin/Quað
sem tveir að yður verða samtakande a
Jorduné/huad hellst sem þeir vilja bid
ja/það skal þeim veitt vera að minnum
Jödr a Minnum/Þuiad hvar tveir eða
þrjár eru samann komner i minnu Nap-
ne/þar er eg mitt a millu þeirra.

Nu ef þu ert so veykur/að þu giestur
ekki beded med Munninum/Þa læt þi-
na Andvarpan vfganga að fræðu Si-
arta/Þuiad hun er sterk z fraxtar mjo-
fel/og er ofseiganleg/ og lætur ekki að
þyrk en Drottin lifur þar til z hialpar.

Gesu Christe min Endurlausnare
Þinn sendebode/þesse Siufdomur er til
min komn/og aminner mig að gjöra
Jödran. Sia/ min Gud og Drottinn/
Eg medkieñe þína Gæstu/er hlyden/

og

z syn mter til þijn. Og læt koma aāan
Sendeboda til þijn apstur/sem er minna
patæka Bæn/og Anduarpan. Forsma
du ecke minna Gratheidne/og læt minna
Anduarpan koma þyrer þig. Sie þad
þægelegt þjnu Næpne/z ep þad er mi
er gagnsamlegt ad eg lise/ þa reis þu
mig vpp/og hjalpa mter so eg þæ Nei
lsu og Neilbrigde ad nriu/med Christe
legu Framperde/allt til Dauda. Enn
sic þier þægelegra ad eg skule nu enda
minna Lijpdaga/þa gies þu mter sal
uga Burtþarar stund/z kom snalt min
Drottinn Jesus/ og tak minna Sæl i
þjnar Nendur/ Amen.

IIII

I þiordu Grein/minn Sæl/þa er þi^{3e}
er loþad ad leita tilheyrelegra Læknin^{Syr}
ga/Þuiad so skripar sa viise Maduren
Læt þar næst læknaran koma til þijn/
Þuiad Gud hefur skapad Lækningena
og læt hñ ecke þra þier a medan þu þa
rþst hans vid. En þad er þier þorboded
minn Sæl/ad leita þyrre til Læknarans

ek til Drottins/ So gjorde Israels Ko
ngur Assa i sinnum Siukdome/ þar þyr
rer gap Gud engua Blessan til hanna
Læknigar/ og hlaut hann þui ad deyja.

Leita og ecke þeirra Lækninga s þyr
erbodnar eru/ z leita ecke ræða hia gall
ra Mönnum/ asguda Piensorum/ eda
þm s para mæ Kwner/ Ristingar/ Sæ
ringar/ eda adrar Banbrufaner Guds
N Naps/ Þuiad so gjorde Israels ko
ngur Ahasia/ og leitade Kada hia Ap
gude þeirra i Ekron/ sm hiet Belsebub
þar þyrer liet Drotten seigia so til ha
ns/ Er þa eingin Gud i Israel / ad
þu þorst ad leita Ræds hia Belsebub i
Ekron z þar þyrer skaltu ecke para
ap þisse Sæng a húsre þu liggz/ hells
dú skaltu dauða deyja.

Þacker giore eg þier min Drotten
Jesu Christe/ þu beste Læknare Sælar
miskar/ ad þu hefur þeine hialpad i og
hana hreinsad ap Syndenum/ og hef
ur endurnært og lippgad mitt Miska
med Læningu lipande þuggunar. Eg

bid þig Skapare allra hluta/ gief þu
 Blessan til þessara Læfningar sm þu
 hefur skapad. Drottinn ef þu villt/ þa mætti
 kann þu að verða mætt til Neilsuðs ⁸
 ar/ En viliet þu ekki/ þa stóðar þú mig
 ekki þar. Mítt Gud/ þu er eg/ gíör við
 mig so þ þu villt/ z huad þínu Náðne
 er til Lops og Dyrðar/ en mætt er gagn
 lagt til Ljpps og Sælar/ Amen.

V

I þínu Grein/ mín Sæl/ þa stia þu þu
 vel z vandlega til/ að þu hafi þu þu ^{de er}
 mætt i Siutdominum/ og að þu biddist ^{la z}
 Gud að þorð þu. Þu þu þu þu ^{þu þu}
 Það er merkelegt (seiger Spamadur)
 að vera þu þu þu ^{þu þu}
 alþ Drottins/ þu þu þu ^{þu þu}
 þu þu þu þu ^{þu þu}
 er mætt.

Nú þu um Lausnara þu þu þu
 istum/ og þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu

giöra/pegar þeim er illt i höfde/þa fö
ma þau og klaga þ þyrir sinne Diodur
fästa sier i hennar Kiöllu/z bidia ha
na sier ad hytla. Eins lifka ber þier
ad giöra/mijn Sæl/klaga þinna Dind
þyrir Gude/z fästa þine þrengrande
Naudsyn i hans Skaut/og byð þolen
modlega eftir hans Nialp og Niasföð.

Varastu vandlega ad vera öþolenn
modur/þuiad Öþolennæde spiller öllu/
stygger Gud/hindrar Bæna afalled/z
giorer Gottena þui þyngrer sem hū var
er leingz. Þolenmæden er eitt heilnæmf
edla Blomstur / enn Öþolennæde. er
Gifur Niarfars

Drottenn Jesus/Sæl fra mier og
apma þu og applana ap minnu Niarfa
alla Öþolennæde. Bardueit mig alla
Tijma/og læt hana ecke þa Magt eg
Balld yper mier/so hū giöre min. Kross
þyngra. Enn planta þu þa agietu
Þolenmæde i mitt Niarfa/so ad eg Öp
terdæme þinnu þylge/ljude allt þolenmod
ur og þeigande/og vænte og Bone þin
ar hial

at Nialpar. Enu þu stúdar Glasenu/
lat þína Nialparstúð koma/þuiad þán
fund er sa rietfe Tjmen. Giep þu ad
eg hape þregga Bon og vjst Trunar
traust a þier/Þu ert frur og merkur/og
lætur enguafi verda preistadan þram
enn honum er mögulegt ad láda. So
lættu nu Drottin Jesu miñ Kross/ miñ
siufdomi þa þañ Enda sem er hærelegz
og lýðanlegur/Eg veit Drottin þu læt
ur so skie/ Amen.

VI

I siottu grein mín Smál/Ep so þellz
til ad þinn Siufdomur varer leingur/
enn þu hefur meint/ þa huxa ecke ad
Drottin hape þar þ gleymt þier/Hellu
ur kalltu það vísa/ad i midium Kross-
enum og siufdomenū ertu Guds Barn
elstulegt/z Erþinge eilíps Ljps. Þui
ad so þ það er onattulrgt z omögulegt/
ad Moduren gleyme sínu siufu Barne
so er það omögulegt/ad Merran Jesus
gleyme þier/þuiad þñ hefr skripad þig
vppa Mendur sámar. Ica ad vjfsu mín

Gud Madur eige ad gjöra,

Söl/ þess siufara sem Bærned er/ þess
meire z siærre er Modureñar æst z El
ska/ og þess meire er hennar Afundun
þui ad þiona/ z þui til goda ad gjöra.

Jerem
31

Eins gíorer Drottē Jesus við þig/ hū
gíepur þessa huggun i þitt Niarta/ og
seiger/ Ertu eðke mitt dyrðarlegur son
ur? og mitt afisamlegt Barn? Þar þ
fiemme eg i bríostum þig/ so eg verð ad
vera þier myskunarmur/ seiger Drottēñ
Og eñ i öðrum stad seiger Gud. so/ So
sem Faderen myskunur sig yper Barna
Endurnar/ so myskunur Drottēñ sig yper
er þa hañ oftast.

Salm
101

Mitt Drottēñ z Endurlausnare god
ur/ Eg klaga þyrer þier minna Nerd/
og það minn Siufdomur vill so leinge
vara/ Eg bið þig og grátbæne/ þu eilí
þa Orð Föðursins/ þu sakti Gud z Ma
ðr/ þu hugguarsæ Naudhialpare/ send
þína Huggun i Niarta mitt/ ad eg alla
Tíma/ og i minne stærstu Nerd z Dau
ðans Angist sie þitt Barn/ i þínnu Nø
ndum og þínum Fadme liggjande/ Lat
þú

þitt Mystunar Andlit ætíð hafa Au-
 gu a'ner. Ad vafu mín Lausnare/ þa
 þu hiefst á heilegum Krosse/leidst frá
 ra Þýst og Þýnu Sman og spott/ og
 varst af öllum Skiepnunum ypergiepen
 þa varstu samt elskulegur forrit þíns
 himneska Föðurs. Þegar þa gode Jo-
 seph la í Myrkvaströfu/ z þornam eðfe
 nokkra Máðlega Málp/ þa varstu miz
 hönunt/ elskader hann/ og þrelstir hann í
 ríettan Týma. Þegar Stephanus var
 vfléiddur/ og Steinarnir þukku um Ey-
 run á hönum/ þa hafder þu hann samt
 fíaxran/ lieft hann síá þig/ so hann miz glad
 uatu Míarta kallade vpp z sagde/ Sta-
 eg þíe Nímmana opná/ og Máðsins son
 standáda til Guds hægre Mandat. Þa
 Cassarus la þá Dniú hins Ríka Má-
 ns/ og eingent villde gíora hönum til go-
 da/ samt voru þýner heilager Einglar
 í fringum hann/ toku Soul hans z bærli
 hana í Abrahás skaut z eilípa Para-
 díss. Mínn Gud og mínn Drottinn/ eg er
 þínn aume Cassarus/ hjer ligg eg z flap

Gen

45

Acc

7

Lut

16

/J ríj

þa

þa a þýnar Mýskun" Þyr með minne
 Bon og Anduarpan. Misg þung er
 mý Meyd mýn/ z ecke er Sotten liettbær
 Eñ þo veit eg vísselega/ z þar vnt heþ
 eg Vitnisburd þýns helga Anda i Mí
 rta mýnu/ ad þu munir ecke ypergiepa
 mig. Nott og Dag eru þýn Augu op
 en yper mýr/ Eg er þýtt Barn z Erþ
 inge eilýps Lýps/ Þar þ verfu mý mý
 er i þessare minne Meyd/ þu giefur þrel
 sad mig/ z læted mig til Heidurs verda
 bæde þessa Heims og annars/ Amen.

VII

Fre -
 isting -
 Satas
 I síoundu Grein/ Scál mýn/ þa verfu
 vidbwen/ þuiad Satan þorðar sig ecke
 hann mun med sýnum þusund þollduint
 Bielum og þregdū gístra þier Aaræs
 og særa Míarta þýtt med sýnum elldleg
 um Skeptum. Mier eru eingn sýnur
 Ræd eñ þau/ ad þu gieper þig ecke mý
 þýnum Þrdū eda þugenum i nockra
 Disputeran eda ordakast vid hñ/ þuiad
 hñ er þier yperklofur/ þu heþz ecke vid
 hñ mý þýnnū Mætte eda megne. Hug
 leid

leid þu huad stiede vora Fyrstu Foreld Gen
 ra Adam og Euv/pau vrdur þyrir hñs
 Slægd aumlega og sarlega suiken/ þa
 þegar þau voru syndalaus / og höfdu
 alla sjna nátturlega Krapta óspíllta/
 Nuad meinar þu þa að eisi þatækr son
 dugur Madi mune megna hñi í mote 2

Enn Nura þu um þinni Lausnara
 Tejum Christu/og hugga þig þyrst við
 þad/ að þa hñ varð af Satan preistad
 ur/ vanni hñ Sigur a honum og hanns
 Freistingu/ Þessan Sigur hefur hñ þier
 gieped/so að þó Diöpullen være myklu
 flægre og sterkare enn hñ er/þa mun
 hñ allðrei þig þella. Þar næst hugleid
 og haf í minne Gpferðæme þjns Lau
 snara/huörnen hñ mætte Diöplenum
 med Greinum gudlegs Ords/so að Sa
 tan varð að vífía. So skaltu og lifka Matt
 giora/taf þier í hendr Suerd Andans 4
 sem er Guds Orð/og staltu Diöplenü Eph
 í mote stadþastur í Trunne/þa mü hñ Jacob
 vífía þra þier. 4

1 Nu ef hñ blæs þier í Briost þessa
 I vinj re hug

Rom

5

re Nuxan/ z seiger/ Þijnar Synnder eru
meire enn ad þier meige þær þyrergieþ
nar verda/ Þa sla þu hañ med Guds or
de/ og seigdu so med þarre Røddu/ opt z
ostallðan/ Þu lygur Satā/ þuiad so ste
ndur skripad/ Quar Synnden er ordenn
megtug/ þar er Næden Guds myklu
megtugre og þpergnæpanlegre.

Lath.

1

2 Eþ hñ seiger/ Christi Forþienan
fiemur ecke þar vid þig/ þu ert ecke ap
tølu Btvaldra/ þa' seigdu so z læt ecke
ap/ Þu lyg: Satā/ þuiad so talar min
Endurlausnare Jesus/ Komd aller til
min þier s erpidid og erud þrenstet z
þiader/ eg skal endurlþpga ydur. Og i
ødtum Stad stendur so/ So sem aller
eru dauder i Adam/ so munu aller lifan
de verda i Christo.

Cor

15

han

3

3 Eþ hañ setur þier þyrer Nugsfots
Augu Guds Reide/ hversu þung z gr
im hun sie/ þa læt ecke ap ad suara hñ
a þenian hant/ So elskade Gud Heim
en/ ad hañ gap vt Son sin eingeten/ so
ad aller sent a hañ trua skule ecke þyrer
þarast

2a
m
8
so/ Þa fann eg að anduarpa/ og eg veit
viffelega/ Að mín Anduarpan er önnur
ræðeleg og þreynger sér í gíegnum
Eðen.

7
49
Seige þú so/ þín Kross og Gífðo
mur er langvarandi/ Gud hefur gleymt
þér/ þa seig þu so/ Kann Moderen að
gleyma sínu Barne/ so að þú síar ekki
aumur á Auerke síns Ríðar? Og þó
þu gleymir þu/ þa vil eg þó ekki þér
gleyma/ seiger Gud. Síð/ A minnar Ne
ndur hefur eg þig skripað.

8
salm
17
al
73
Seige þú/ þu ert þatæfur/ aumur
og vefell og af öllum þvergíepen z þor
smáður/ þa suara þu so/ Fader og Mo
der þvergáðu mig/ enn þu Drotten tók
st mig að þér. Ítem/ Ef að eg hefi
míni Nerra Jesum Christum/ þa híf
de eg húske öm Nímen níe Jörd. Þó
Líf og Sál vanmegnest / þá ertu þó
Gud alla Tíma mín Nuggun z Nút
Skípte míns Míarta.

9
006
4
Ef Satan seiger/ þu hlýtur að de
þa/ þa suara þu/ Nuad öm þad/ Sæler
eru

eru Framlidner sem i Drottne denia.
 10 Setge hñ/pu þdur þordæmdr/pa
 suara þu diarplega/Pu lvgur Satan/
 Þuiad skripad er/Ad aller sem trua a
 Nerrā Jesu Christu/þr skulu ecke þorð
 æmder verða/helldr hapa eilqpt Eñþ.

Ac
10

Drottinn þerra Jesu Christe/pu
 völduge Þperuññare Meluñtis z allar
 Magtar Andskofans Ríkis / Gyrk
 þu miñ Beykleika med þínum N An
 da/so ad eg nae ad jklædash Nerklædñ
 Guds/þegar su jlla hásfasama stund
 en fiemur. Gieþ þu mier i mñnar Ni
 artās Nendz Skiolld Truareñnar. Set
 tu vppa mig Nialm heilagrar Bonar
 og gieþ mier i mitt Niarta Suerd þíns
 Orðs og i miñ Muñ/so ad eg giete ri
 etta Motskodu veitt Displenum/z kyn
 ne ad vñflœkua þll elldleg Skenfe hins
 þrettuñsa/ og vel vñrietta alla Nlute/z
 na vin sñðer Sigrenum/ Amen.

þp
6

VIII IX

I Attundu z niundu Grein/pa ska
 Atu Sæl miñ hura vin huern Enda
 þinn

þín Siukdomur vilie hapa. Síaer þú
ad þáner Ljpsdagar eige ad hapa einn
Enda/þa gíeþ þig Guð 7 Balld/pol
ennodlega/og þipala þína Sál a þu
eriu Augabragde hönum í Nendur/og
seigdu með þullu Trunadar traufte/ 7
anduarpa þu af öllum Mætte/ Drott-
en Jesu meðtaf þu mín Anda. Þa erf
þu vísselega hialplegur og eiljplega
sáluholpen.

Enn ef Drottinn reiser þig vpp/ 7
gíeþur þier þína Neilsu/þa vertu þack-
latur alla Daga Ljps þíns/med Drö-
um og Berkin/og þar ecke so sem þer
sem verte eru eftir enn aður þa þer
hapa siuker vered/ Nuxa heilldr um það
Dröð Drottinn talade við þann sem þar
lagur hafde vered xxxviij ár/ Nu eriu
heill orden/sia þu til ad þu syndget ecke
optar/ so ad þig hende ecke afiáð verra
Fall a þín Knte 7 þid Guð opilega af
Niarta/seigande.

Þackter gíere eg þier Almattugur
Guð/ ad þu so þodurlega hefur vittad
mijn

mijn niz þánum tyfsumar Bende/vegna
mína Synda. Ja Drottin/liuþt er mi þsal
er þad/ z þ godu var mier þad ad þu líj
telæckader mig so ad eg lærde Ríettinde
þín. Dpt hugaðe eg a minne Góttar
færg so sem þínn Þienare Ezechias fo
ngur/þa hā sagde/Þu eru mínar Dag
ar vfe/þa eg hugde þo leingur ad lípa/
Þu mun eg ecke líta leingur Meñena/
og ei hia þeim vera sem sína Æpe lípa
vi/ þu slátur mína æpe/so sem þa Þez
ur er midur stóren/ og endar mín Dag
adur emi fuóldar.

En nu síe eg/ ad mín Gótt hefur
ecker vered til Danda/ heóldur Guðe til
Dyrdar/ad þu mín Guð yrðer þar þy
rer þrífadur/Þuiad þu hefur síed aum
ur a mier. þu hefur gleymt mínū Sy
ndum/og endurlíþgad mig. Mig vel
hefur þu skípt vñ vid mig/ og gíeþed
míer Meílsu og heilbrigde þ Siuðdom
z vanheílsu/Þuar þ eg þacka þier mín
Guð/og eg þrífsa þig ap öllu mínu Mí
arta/og loþa þítt Nafn/ so leinge jeg
K líj lífe

armgr lipe/ad þu hefur hrest mig við og gief
ed mier Styrkleik/so ad eg gief nu gei-
nged til þíns Hwss/z teked vara vppa
armgr stýldu míns Embættis. Godgirnd og
armgr Gíæssa þín er það Drottin/ad eg er ec
fe vfgjörður. So leinge eg lipe/stal eg
mífast þessar Nirtingar / oftast þína
Xeide/z þordast ad syndga a mote þier
Nialpa þu mier mín Gud/ad eg miz
nyrre Neilsu verðe ein nyr Madur/ og
take til ad hapa mytt Framperde. Gief
armgr ad eg alla Tjanna þræse þitt Nafn/ og
armgr hape þína Lofgjörd æpenlega i mínn
armgr Múne. Styr og stjorna mier með hei-
legli Anda þínum/ad eg so lipe ad þi-
armgr er sie til Lops og Dyrðar. Lættu mig
armgr allðrei lía mína Lime og Lidu Ranglæt-
tenu til Neisfruda/til ad þiona Synd-
eñe/Helldur Ríestlætenu / til ad þiona
mínum Gude/ so ad eg synge þier Lof
so leinge eg lipe/ og þræse þig i þinne
Samfundu.

V Capitule

Er

Er ein Vnderuifan/ vñ allra handa
veralldlegar og hollidlegar Nuxaner/ sm
enum eða ødrum kafi i Hug ad þalla/
og skurla Mañ opt og tíðum/ þeg
ar hñ vill skunda þar vppa/ ad
deyia vel og chrifelga.

En þegar chriften Madurē/ añað hugre a sin
ne Sottarsang/ eða endrarnar daglega/ þa
hñ hvarar vñ sinn Daudadag/ þa skiedr þad
so/ ad Mañsins Siarta hrædest Dauda?

Þad er natfurlegt/ Scäl mñn/ þo
Maduren hrædest Daudan/ þuiad vor
Nattura var i ønduerdu ecke skøpud til
Daudans/ hældur til Ljps/ ad hun skyll
de lipa tiljptega/ En Dauden er i Ne
imen komen vegna Syndareñar/ og er
Syndareñar þionustu Laun z Røpsung
Ja ad vñsu mñn Scäl/ Ljka so sem Da
uden er ein þorspilling lipande Natu
ru/ so er lipande Natturan ovinur Da
udans. Nu ap þui ad lipande Nattu
rañ Mañsins elskar Ljped/ þa er eing
en Vndur/ og ecke hældur nœkur Synd
nie auñtanar vert/ þo Madur hrædest
K iij Daudan

udan og þordest hann.

Alþ sialpum Lausnaranū Jesu The
 isio hópti vter merkelegt epterdæme/hu
 orsu ad hann sialpur hræddest og skielþd
 est vid Daudā/puiad þo þungar adrar
 þleire Greiner til være/ hans Ungistar
 Nædflu og skielþingar i Grasgardenū
 Þa var þetta ein Orsök med þleirū od
 rum/ ad hñ var sañarlegur natturlegur
 Madur/og hafde alla Tegund manle
 grar Natturu vppa sig teked/ Þar þy
 rer/þegar Gud sñi næpnest DRDGD
 (og er su eñur Guddomsins Persona)
 a Tjima og Stundu sljkrar Daudans
 Ungistar/huñldest/ z samþykke soddan
 ovmædelega Nlydne/og liet soddā Þlar
 gu Skielþing og Nædflu Daudans fo
 ma vper sñi Ljfkama/þa hefur þad þo
 geinged til Syndlaust/og can allrar D
 skickanar/ ad hans Nollid hafde ecke lyst
 til ad denia. Og i ødrum stad talar hñ
 so/Eg hlýf adur læta skjra mig eirre
 Skjrn/Quersu er miet þungt adur eñ
 þad hun er þrañfomen?

Eg þacka þier minn liuse Lausnare
 Jesu Christe/ ad þu hefur ecke þapad
 mig til Daudans/ heildur til Líps/ og
 hefur i Níartad a muer íþríkt Girnd
 og Elíku til Lípsins. Jeg bid þig að
 Níartans Gruñe/ hialpa muer ad minn
 ast/eg gleyrna þui ecke/ad Daudest dr
 oimnar nper muer Syndanna vegna/og
 tekur med þad seinasta Líped að muer
 Giep muer þ þífi Neilaga Anda/ad so
 opt sem Dauden stílsper mig/ad eg þa
 verde gramur Syndenne/og heñar D
 vinur/og hate hana z þordest so s sialp
 an Daudan/s nper nng er komeñ Syn
 dareimnar vegna og að Syndenne. Og
 hialpa þu muer/so ad eg þyrer rietta z
 saña Tru verde þier mánnum Gude(sñ
 er sialpt Líped)so sáteingdur/ad eg þyn
 ne ad yperviña alla Dgn og Næðstu
 Daudans/ z mætte diarplega og glede
 lega seigia/þo eg misse þetta Líp/ þa
 mun eg ecke denia/ heildur lípa z þrýsa
 minn Gud/ Giep þu ad eg að Níarta
 stáðþasílega true þui / ad eg þyrer þig

Höfðungtan Ljósins síe þrælsadur þrá
eisljúpum Dauda/ og munu þá og ódlast
eisljóst Ljós og vandanlega Sálubjálpa.
Amen.

II

Þeir menn þínast sem hafa stóra Sorleinging
epter Daudanú/ Guad a ad hallda þar um?

Þiist er það/ Enn hier er það vel
merktanda/ ad tueggja handa Men en
það sem Daudans ofka. Bantruader
Heidingar og ogudleg Njörnu ofka sier
Dauda opifinnis/ en það skiedur af D
polenmæde/ og vegna storra Narmfuce-
la/ þegar Gud strappar þá vegna sína
Synða og Glæpa. Þuiad med þui þr
þeckia ecke Gud/ og hafa engua sanna
nie rietta Tru/ skilia þr ecke þar af Kr
offens Sluttekningu og Leyndardome/
helldur orvænta þeir/ Murra z mögla
i mofte Gude/ og ofka sier ecke ad eins
Dauda/ helldur taka sig opifinnis siarpa
af Dögū/ so sem gjorde Judas/ Saul
Ahitophel og þleire adrer / metnande
ad þeir vilie þar med giora enda a síne
Kuel og Angist/ en þá ed þyrsta koma
þeir

þeir riett í eilípa Þífl og Kusl/ hvar
 þra Gud himneskur Fader oss vernde z
 vardene/ Amen.

En Guds Børn/ þau ofka Dauds
 ans sdrumjs og þyrer adra Grein/ sent
 er / Ad þui meir sem þau breast og
 vara í Kyminngu Guds/ í Trúte z El
 skúte Christi/ þui meir leideft þeim þi
 ta auma Ljps/ anduarpá og þrenja ept
 er eilípu Ljpe/ a husríu Augabragde/
 z seigia miz hinu N Dæle/ Eg vil þeig
 en þara Lurt/ z vera hia Christo. Ad
 vñsu/ Gud hefur þetta lípalad þm ad
 bidia daglega og andvarpa/ seigande/
 Leys oss þra øllu Illu. Þuiad hier miz
 þessum Ordū/bidia þeir ecke allemasta
 um þad/ad Gud vilie lensa þa og þrel
 sa þa þra øllum illum Mlutum stund
 legum til Ljps og Sælar/ heildur and
 uarpa þeir þar um/ z þa þorleinger ap
 Niarta epter þre seinustu Endurlausn
 ad Gud vilie giora enda a þessare dygd
 arfnaudre Þerolldu/edur og með skal
 ugre Daudastundu koma z leida þa til

Margra Handz hvarance
eliskrar Nijlsdar..

Nialpa þu mier Drotten Jēsus/
ad eg riettelega skilre Neimuglegheit og
Leyndardom þíns goda Kross/ z þar vni
skicke mier riettelega/ og ad eg lære af
þier ad bera mitt Øk. Vardueitsu mig
so ad eg ecke af Dpolsennæde oske Da
uidans/ eda siálpur take af mier Lijþed/
z þu heþ: gieþed mier. En þar vni bið
eg/ ad eg Dag þra Deige betur og læt
ur lære ad þeckia þig/ og ad styrkist i
Trunne/og Aft og elsku til þijn meir z
meir// so ad eg lære ad Fyrerljita alla
Jardnesska Mute/en astunde ad eins þa
Nimnessku/ Amen.

Ma Madur med gode Samuissku biðia Gud
vni leingre Ljupdaga?

III

Nier vppa andsuarar S Pæll/z vill
ad Christur skule alla Tjama verda af
vorum Ljufomum lopadur og dyrkadur/
huert þad skiedur þyrer Lijþed eda þyr?
Phil Daudaß. Þuiad (seiger hann) Christ-
us er mitt Lijþ/z ad deyia/ þad er mier
Aminingur. Þuiad i Mollidenu ad lipa
þien"

þlenar meir til að syna Aust/ So ver
 it eg ekki huort eg skal kiosa/ þuiad hu
 vrtueggia sturlar mig storlega. Eg he
 þe girnd að Vera hia Christo/ huad er
 nen er myklu betra/ en hilt er myklu na
 udsenlegra í Nollidenu að blípa þ ydar
 Gæfer. Þar vppa freystande/ að eg mi
 ne blípa hia ydur/ og vera ydur öllum
 til Framfæmdar/ og til Truarennar
 Gled.

Nær heyrer þu mín Smil/ að huor
 tueggia þegar S Páll í síne/ Nann lan
 gar eftir Nijldene/ og sier að þ er það
 allra Besta/ en þar jápnpramt sier hñ
 að það er gótt þó hñ leingur líp. Nñ
 er og so í þre Bon/ að Gud mun lein
 gia hans Ljpdaga/ so að hñ kúne Gu
 de z Monnum leingur að þiona. En
 í huortueggju Mále þessu leggur hñ
 það til/ að Napned Jesu Christi verðe
 þrífad/ huort heildur það stiedur þ Ljþ
 ed eða þ Daudan.

Eins gjorde Ezechias Kongur þa
 Spæviaduren hafde af Guds Allþu
 R vii sagi

sagt hœnum ad hñ ætte ad denia/ þa gr
 iet hñ/ og bad til Drottens/ og Gud lei
 ngde hans Ljpdaga um xv Ar. So les
 um vier z/ ad S Pæll vard harla miög
 gladur þar vid/ þegar Gud gaf heilbr
 igde hans Þienara Epaphrodito/ hu
 er ed daudsiufur hapde vered.

Eoddan Dœmum skaltu mæn Sam
 rterþplgja/ þa geingur þu ecke a villu
 Beige. Ep þu kant ad þiona Gude z
 vera þñnum samchristnum til gagns z
 Nysendar/ þa mattu vel bidia Gud ad
 leingja Ljpdaga þñna/ z giepa þier hei
 lbrigðan Ljfkama/ og styrja þier z stior
 na/ so þu mættir þa eitt þølgegt Gudz
 Verkeþare/ en legg þig þo auallt vnder
 Guds nadarsamlegan Bilia/ og vert
 alla Daga Reidubuen/ nær sem hellst
 ad Falled Tiemur.

Almattugur eiliifur Gud/ þu ert
 mitt Ljþ/ z mæn skud sgar i þñne. Nens
 de/ þuiad i þier lipum vier z erum vier
 og i þier hrærum vier off. Eg þacka
 þier af øllu mænna Mæra þ þ / ad þu
 hepur

Hefur allt til þessrar Stundar gífeð
 mærlu Nælsu z heilbrigðan Lífama Vit
 og Skyn/og hefur sett mig til slíks ka
 lls og Embættis/i húsiu eg hepe mætt
 þionna Guði og minnum samchristnum
 Naungá. Minn Guð/þu þeckir mitt
 Niarta/þu sýir það að eg vil gjarnan z
 er reidubuen að ganga trúlega þram i
 minnu Kalle/og ei hefi eg Guð mæ þref
 te i minnu Niarta. Eg bið þig/þu so er
 það er þier til Lóps z Dyrðar/og mærlu
 siálpinn til Sælar gagns og góða/lein
 gdu þá Lóps stunder minnar/ læt mig
 enn nokkra stund lífa/og læt þinn N.
 Andá leida mig/þyrra og skíorna mærlu
 so að eg sé þar i stæð þier til Nendurs
 z Dyrðar/ og læré að öflast þitt Næm
 æ betur og betur/og Naungánunni mærlu
 Trú og Dýgd að þionna/ z tilreide mitt
 Niarta æ betur og betur til sánnar Þó
 ranar. En sé þu so/þu viltir mig i bu
 ri Kalla/og það er mærlu þyrrer betra/þu
 þá er eg hter/læt mig þara og koma til
 þinn minn Guð/Verde þinn Vilie æpen
 lega/ Am.

K vinn

Quad

Martha hanna Zuzanne
 Guad helist skal huðin Mañ vppuckla/ ad hñ
 giarnan ⁊ godvillinglega apleggie þetta Lyp?

Þad Þyður su Nlydne/huðria vier er
 um skýldug? Gude ad vetta/ þuiad vorð
 Lijþ hópum vier að Gude/ þui hefur
 Gud Magt og Vald og godan Niett
 til ad heimta og taka það að off aptur
 Engen kienir eda setur sig sialþ: i þes
 þia Neim/og ecke kæn heldur nöckur ad
 vera hier leingur enn Gud vill/ Nñ læt
 ur Mennena deyia/og seiger/ Komed
 aptur Mañaña syner/seiger Monfes.

Enn það skallu varast minn Sæl
 þegar þijn Stund kienur/og þu skalt
 i þurtu þara/ad deyia og iarnan eda na
 idugur/eda þu mögler a mose þijnum
 Gude/ ⁊ seigdu ecke/ Eg hlýt nu ad dey
 ia/hvært eg vil eda ecke/ So giera þeir
 vantruødu/sem øngua Þon þapa/ ⁊ ec
 ke huxa annad enn vñ þetta Lijþ/ þeim
 mun ganga so sñ Drotten seiger i Gu
 ds þiallenu/Þus hann elskar sitt Lijþ/
 sa glatar þui.

Enn þu minn Sæl/læt þrañ foma
 þyrer

þyrer þítt Gud eitt hlýdugt Niarta/ ad
lipa so seinge hönun lifkar z deya þa
hñ vill/ Lat eckert villa þig/ eckert hind
ra þig ap öllu þui s er i heimentu. Þu
skalt og Nallda þitt Lijp einstis vert/
þia þeirre ovmædelegre Dyrð sem vid
þig mun þramfoma / þa mun þad stie
sem þinn Drotten mæler/ Hver harit
hatar sitt Lijp hier i heime/ hann mun
germa þad til eilíps Lyps.

Jon
12

Drotten Nerra Jesu Chrifte/ sem
varst so vilugur z Keidubuen/ ad lyda
Þínu og Dauda / z varst hlýden Gød
erum allt i Daudan/ Ja/ allt til Kross
ins Dauda/ seigande/ Fader/ Ecke s eg
vil/ helldur so sem þu villt/ Jeg bid þig
níst Endurlausnare/ Giep mter alla
tjma hlýded Niarta/ so ad þegar min
stund er komen/ ad eg giepe mig þa vil
ugur þram/ og deye med liupum Bil
ia. Þu Drotten veist og þeckir hversu
bliugur og hræddur eg er/ Þier er ecke
ofunnugt ad Noll og Blod megnar þ
ecke. Lat mig vera hlýden þínum Næ
R
laga

laga Biltia/og ganga eptir þínni Fot
sporum/ & gíepe Lífi og Sál í þínnar
Hendur. Minn Drottin og minn Gud
þu allra líupaste Lausnare/þu ert Gud
& allt huad þu villt það er allt gott/öf
til besta gíorer þu það allt saman/ og
alldreit þeþur enn nu nœtur orded til sk
affiar sa sem vonad heþz vppa þig. Ni
er er eg minn Drottin/í þánum Mýsti
ar höndum/Lífe eg þa lífe eg þier/de
þie eg þa deyie eg þier/ og huort eg er
lífs eda dauður/þa er eg þínn/og all
dreit ad eilípu muntu láta mig fortýn
ast/þ eru vísseleg Gæfende.

Þo er hiet gott í þessu Leime/ & þágu er
Þessildé & hñar Græperde er skíemtelegt/
Lugr er sa hiet villde eðe leingr lípa?

Þessa Búsu syngia sú Þeralldareñ
ar Børn. Enn þu minn Sál/skallt ec
ke skicka þier eptir Neimsins Plagsid.
Seig þu eðe/það geingur so til í Nei
menum/Þetta er hans vane/Neidr þall
tu hura/Ad þessa Neims Mlaup lend
í Meluðte. Þuiad vier erum Børn þei
lagra/og væntum eptir öðru Lífi/hu

Rom
14

Rom
12

Tob
8

et Gud mun gípa þeim sem í Trúste
 eru sterker z stadpaster hja honu. En
 heyrdu huad Ríðningin talar um Nla-
 up Neims þessa/og hans Athæpe. All: Joh
 ur Neimuren(seiger S Johannes)ligga 5
 í Nreckujsene. Og en aptur/Elfsed ec
 ke Neimen nie nokkuru þan Nlut síni í
 Neimenum er. Ep nokkur eiskar Neim: Joh
 en/í þm er ecke Elfsa Fodunsins/Pui 2
 ad allt huad í Nermenenum er/semi þysti
 Noldfins og Lyst Augnasia/og Mun-
 adarsamt Luperne/pad er ecke ap Fod-
 urnum/helldur ap heimenum/og Neim-
 uren þorgeingur og hans Lyst. En hu-
 er sem gíorer Bilia Guds/ sa blípur
 eilýplega. Og enn stendur í øðrú stad Matt
 Ganged jñ um þad þrøngua Port/pui 9
 ad þad Port er viðt/og sa Begur er br-
 eidur sem liggur til Fordæmningar/ og
 þeir eru allmarger sem hñ ganga/ En
 þad Port er þrøngt/z sa Begur mior
 sem leider til Lypsins/og þeir eru þær
 sem hann þiffa(eda ganga)

Þar heyrer þu mín Sæl huad Neim

síns Hlaup er/og hvar hann hleypur/
 og hvar hann lendar/og athuga hvar þu
 þar lægt það er Beigenum Eppsins. A
 Ealla þu Gud og bid hann/ad hann þorde
 þér þra Heimsins hlaupe/z greide þell
 þur þína Sætur a Veg Eppsins

Jesu Chríste minn Gud z Drottinn
 Lat vpp minn Augu/z Kienn þu Níar
 ta mánu/ ad eg þlyde stíktum frulegum
 Amíníngú/ z leiddrette mig þar epter.
 Minn Gud/þu reist hvar þu ad mitt Ní
 arta er þast við þína Heim/og hvar þu
 andueiddlega það sætur leida sig z villu
 þra þeim þröngva Beigenum sem lig
 gur til Eppsins. Satan er ecke jdiulus
 hann blæs vpp Níartans Lystfeme/ gíeþ
 ur Dröf og Tílepne ad breyta jlla ep
 ter sdrum/og situr um mig a allar Síð
 ur/ad hann suíke minna Sæl z stíkte þa
 na burt. Minn Endurlausnare/ lys þu
 vpp minn Augu/so ad eg þíste þínn veg.
 Styr þu mætt mig þínn Ní Andu/so eg
 þare ecke villt / Styrk þu Níarta mitt
 mætt frapte Truarenn/so eg stáde þast a
 þeim

þeim þröngua og miosa Þeigenum/og
laute huerke sœtt nie surt/Þend nie Da
uda koma mier þar i þra. Og þo eg a
þeim Þeige Ljþed misse/eda verðe i hu
ndrad stycke þögguen/þa hialpa þu mi
er að eg yþervike og þae Siguren. Vi
eþ þu að eg beriest Kallmafilega og þy
rer Daudan þreyngje mier jnn til þjnn.

Sie þetta sm verða vill/En þad hlýtur að ver
a þugt/þegar Madur hefur Goda 7 Þeninga
Magt og Metord/ Glaum 7 Flede/7 hefr
ur goda Daga/og skal skilia við og
deyia þar i þra ?

Þjst vill þad verða þungt/ og gan
ga hart til hia þessa Þeims Sonu/ þr
ed ecke stunda nema þessa Þeim/og þi
er þapa sinn Afgud og Maffion i þor
geingielegum og þiegomlegum Mlutum
so sem Syrach seiger/Þu Daude/þuad
ertu beistur þeim sm hefur goda Daga
og alls nægðer/7 liper Sorglaus/7 þu
er ed Þelgeingne hefur i öllum Mlutum
og er enn vel Matheill.

Enn með Guds Børnum geingur
þad til a annan Hætt 7 öðruvís/ 7 ecke
L iij er so

VI

Cap
41

er so hart/ þuiad þo þau hape Glessan
Guds/ Gots og Þeninga/ hafaðe Nei
dur z Metord stor/ og eru niotande La
ndfins gicda med Gledē z Þognude/ þa
giora þau sier enguā Niagud þar ap
þesta sitt Niarta þar ecke vid/ hellsd þa
ekka Gude/ neyta riestelega Gigna siña
og audæpa/ viiade ad þad er allt verallid
legt og heyrer til þessum Neime/ enn er
einffis vert þyrer Gude/ og hura japnā
vm Herrens Christi Ord/ þar hñ seig
er/ Marc 11. Quad skodar þad Mannen/ þo hann
ætte allan Neimen/ enn lide Skada a
Saulu siñe ?

So skaltu z giora mñn Sæl/ þal
le þier Ríksdomur til/ þa elska hñ ecke/
legg hann ecke a Niartad/ Setie Gud
þig i eitthuort heidarlegt Embætte/ þa
vert ecke stor nie drambsamr/ Næper þu
Gledē og Þognud/ þa vert ecke athuga
laus. Gætt ad Dænum þeirra heilögu
Abrahās/ Isaachs/ Jacobs/ Josephs /
David's/ Danielis z c. Ja/ hura vm
Christum sialpan/ z þylg hans Dæme
Nalltu

Haltu Gud Drotten þinn þann allra
besta æðsta z agætasta/ hugga þig við
þans Nád og Gæsku/ og þap þína
Glede af þui einu sem eilíft er z öfor
geingelegt/ Þa kantu vel og með godu
Giede að umbera og missa allt það aft
að sem er veralldegt og skundlegt.

Hialpa þu mier minn Gud z Drot
ten Jesu Christe/ að eg þære so miz þes
sa Heims Gods z Þeninga/ Neidur z
Meiord/ so sm veggjandande Madur/ sa
ed a Morgu skal i burt reisa/ Lat mitt
Niarta allðrei meir girnast en mitt dag
legt Braud z minna Atvinnu. Giep þu
eg þe til þrids/ z laute mier næga láted/
Þarðueittu mig so að eg gisre mier ec
ke nokurn Mafnon/ eda setie Traust
vppa nokurn hlut þorgeingelegan/ so
að það gisre mier hindra a minne Dau
dastundu. Enn hialpa þu mier minn
Gud/ og hneig þu Niarta mitt/ að eg
kunne að vtelia það besta hlutskipte
sem ertu minn Drotten/ minn Endurlaus
nare/ minn Gæluhjalpare/ og þapa Þog
K. liij nud

Qvinnilegar Gynnet
nud og glede alleinasta i pier. Tættu
mig verda i misse Eölu og Trúne dyr
darlegan/veglegan z gladan i pier/pa
hep eg nog bæde hier skundlega z ann
ars Neims eiliplega/pa giet eg vel yþ
ergieped þenna Neim/z oporhíndradur
stílefst hier við.

VII En þad er sætt/þegar Ronan missir sín Mátt
eda þa Mátturinn verður að lata eptir Ronu
og Þegn Syrerstonaríttel og þorstöðu
laus / eda palla þra i Wymd þeir/
ra og Satast

Soddan eru hölðlegar vanfruarpu
ar Nuxaner/hvar með Safan opt skur
lar Mænsins Niarta/ so margur þæt
þar af stóra Meyd/ædur hñ gíepur sig
til Frids z lætur Gud ræða. Mæñ rey
na z þád/ad marger eru lítt betre enn
Neidingiar/mögla a mote Gude eins z
giorde hafi þm oríett/ i þui hafi lætur
þa dena i burt/þegar þeir hafa margt
z mífed að giora/ og sier og sánum til
gagns að vtríetta. Eins og giorde eitt
edalboren Romueriare Caius/ þa hafi
hæpde i víj Keisur vered Borgmeistare
i Rom

i Kom/og stöðjge cara ad alldre/mögla
de hñ i mote Luckunne(þ er i mote san-
um Gude) z kuadst ljða oriet ad hann
stólde deyia/adur enn hñ heðde þullgis
rt allt það sem hann ætlade fier ad gis-
ra. En riettruud Guds Børn bera sig
ecke so ad/ þau vita ad ecke eru þau
Gud/og ecke kunna þau sialþ fier For-
sorg ad veita/þau eru ecke afiad en Ra-
ðemest/seiter til þess ad þorsorga þ sijn-
um/ so leinge Gud vill.

Og med þui ad þau hapa daglegt
Trunadar traust a almættugum eiljþ-
um Gude og Fodur/þa aljta þau hann
alleina/bipala honum alleina med þul-
lu Trunadar traufte alla sjna/Dg miz
þui hann tekur nu ap þeim alla Ræds-
mensku og Umhyggju Bustaparlagst-
ns/z allrar afjarar Fyrerskon"/þa mu-
ne hñ þm sijn epterlipa betre Forsorg-
an veita enn þau hapa hapt. Ja/hann
mune sialþ þa þræ Fader z Fostre so
þ hñ vjnda i Ritningusie neþn' sig Fod-
ur Fodurleysingiaña z Njalpara Gek-
naña

naða. Slátt vottar dagleg Keynsla/
ad Eftur hafa opt betre Læku eftir
psalm þ þær hafa mist sína Men. Börnen
115 þda optfáris betur þorsorgud eftir For-
eldra Afgang/þi Gud Ingur ei/hann
sepur huorke nie sifjar. Nað heþ: Vin
sion yper þeim öllum sem hans Nafn a-
kalla. Nað aláttur þa litelmotlegu/bæ-
de a Minne z Þorðu. Ja ad vösu mín
Soul/hast lætur þatækar Eftur z Þo-
durlaus Börn verða/þat þ og til þess/
ad hñ læte sia z merka sína mykla St-
æfku/og ad syna sitt Þodurlegt z Gíæ-
stærkt Niarta til vor. Þuiad þetta ei-
na er óvælleur Grundvællur og Traust
allra aumra Manna/ ad Gud vill þm
veita þulla Þorsorga z alla hialp/ep þr
ad eins vilja hñ hafa z hallda þ Þoð-
so ei skal nöðr þat vm þurpa ad klaga

Drotten min Gud/þu sent mig he-
pur kallad til þeirrar Stíettar/ ad jeg
skule hafa Búskaparlag/ þorsorga og
sia þyrer Börnum og Midium/og öðrú
Skuldbium/ þu veist ad eg med þin
ne hialp

ne Nialp og Niaslod heþ þad giørt/ þo
þad hæpe veyflega tilgeinged/ þo heþ
eg giørt þ trulega epter Megne z mæf
te/ eg heþ þordast alla Þdygd/ og giørt
þad þu heþur miet i minne Stiæft þipa
lad/ med godre Samuiffu. En mæ þu
ad eg gief ecke leingur hæpt vmbhyggju
nie Forsorgan i þessare Stiæft/ þar mæ
er eg siufur og veyfur og ligg nu vnder
þiffe Mende/ þa vil eg nu Drotten þa
þier þ Embætte aptur/ þu setur þar
aðan til þa þi þier lifar.

Min Gud/ skule eg leingur lipa/ þa
laet mig lipa chriftelega z gudlega/ Rei
stu mig vpp aptur/ gief miet þa Neilsu
Þit z Skyn/ ad eg siæ betur þ æn eg he
pe ædur giørt mæna ad aðast og þeim
þorsorg ad veita/ enn skule þetta vera
mitt hid siðasta/ þa verde þi þi Bilie/ z
gief miet þa saluga Stund. Mier er eg
Drotten/ þier þipala eg/ þier treyste eg
til/ þier gief eg alla sma z stora/ vnga
og gamla. Vertu Faderen/ vertu Mod
uren/ Vertu sa riette Forstandare þra
L vj z Jost

og Fostre. Þu Domare og Gader Eek
naña z Nialpare þrra þodurlausu/ sia
þu til z lýt a þrra Nend myskūsālega/
þeir þatæfer setia þad til þñn / þu ert
Nialpare og Gader þodurlausra. Sam/
miñ Gud/ aumer og naudstadder eru þr
z ypergiepner/ Eñ hap þu Forsorgan
þ þeim/ eg vil ecke þalla i þiñt Embæt
te/ þuiad mitt Embætte er nu þad/ ad
eg a husrre stundu husrin Augabrag
de sie reidubwenad skiliast hier vid/ z bi
þala mñna Sæl þier i Nendur.

Jesu Christe Sonur Guds. þu hefur
ur þiñe elstulegre Modur/ so sem mun
adlausre Eekiu skickad z gieped hiñ N
Johannem Gudspialla mañ/ heñe ad ve
ra til Verndar og Forsorgunar/ Þpp
vektu og eirnen einhusrin Godhiartada
Meñ mñne sorgþullre Eekiu ad þa til
goda/ og hana ad añaft.

Ja Nerra Jesu/ so sem þñn Modur
hefur reynt huad þad er ad vera þatæf
Eekia/ so hefur þu reynt huad þad er
ad vera Þodurlaus/ þuiad þiñ Fostur
þader

Það Joseph hefur eðle leinge lipað. So
veistu nu huad Eftirnær eru og Fod
urleysingiarnar/ Ja/ huad er það þyrt
þier er huled / þu Nartafra Kansa
re? O Nerra Jesu Chrifte/sem ordenn
ert eif Fodurleysinge/vegna allra aum
ra Fodurleysingia. Þier þipala eg i Ne
ndur öll min Fodurlaus Børn/þu nu
nt sia það hid besta til/ so ad eg z þau
munu a sýdasta Deige z eilýplega þier
þacca. Veit þeim þína Blessan z gi
ep i þeirra Njortu sanna Gudhræðslu
Eftönnu giep þu Nellsu og Nellsbrig
de/og ad þau mættu hapa chrisstelegt z
ærlegt Framþerde/Veit og giep þu þ
sem þeim gagnligt er til Lyps og Sat
lar/og vardveit þau þ öllu vondu.

Þu mætt seigia huad þu villst/þo er Lyp viii
ed dymætt og elskulegt/og aller villia
sem leingst þu halldar? 44

Það er satt/ eg hefur þar eðle a mote
þu hefur og hiet um sanna Bnderviss
an þeinged. endur. Lyped er ad sattu el
skulegt og ein dymætt Guds gæpa/og
E vij eingen

eingin Skiepna er so Alm og lifel ad
hyn verie ecke sitt Ljup z spirne ecke vid
Daudanū. En þu min Scal matt ecke
elsta meir Ljuped en Skaparan/og ecke
bramar afsta Gæpurnar en þan s þær
hepur gieped. Þu matt ecke þu gleys
ma ad Christur hepur vtuegad þier eitt
afnad betra Ljup þ þina N Bystigning
þar þu sklt mð Christo eiljuplega lipa.
Og þegar Christur verdur openber (a
sýdasta Deige) þa munstu og eirnen mð
þonum openber verda i Dyrðene/ þ er
þad Ljuped sem er myklu betra.

En mð þu stóolar so þast vppa
þetta Ljup/ z eiskar þad sama oppreft/
þa hlýt eg ad mæla þad vpp þ þier st
uttlega og syna þier med godum Rofa
huad þeta stundlegt Ljup er/ ep skie mætt
te ad þier leiddest þad einhuorn Ljupna
so þig mætte lāga til þess eiljupa Ljupsins
z Neyr þyrst huad sa gamle Þorpad
Jacob tal þar vm/ Ljupne minn Beg
þerdar (seiger þu) er hūdrad z xxx Aar
ljutell z illur er Ljupne minna Ljupdaga/
og na

og naer ecke Týma mißia Forpedra a
 þeirra Begperdar Dögum

307

2 Nuad tatar sa velreynde Madur N
 Job? Nlytur Maduren ecke i Stræde
 ad skanda a Jordunne? Og hans Dag
 ar eru lifka so sem Daglaumarans. Et
 ns lifka so sem erpidis Mañenn langar
 eftir Rœckrenu/og Verkamañenn ad
 hans Erpide þae Enda/lifka so heþ eg
 ella Manude erpidad til Forgiefpins/E
 lapt margar Bosbrødar natur. Stem
 mifer Dagar hapa skyndelegar Burt
 þæd en Bindan Beparans/og eru so
 lidnr/ad þeim heþur einged aptur hall
 ded. Og enn seiger hañ i ødrum stad/
 Maduren ap Konunne Fæddr lifer stut
 ta stund/er þukur Eymdar. Nñ renn
 ur upp sem annad Blomstur/ og þellur
 ap/eg lifdur i burt sem annar Skugge
 og blifpur ecke.

Ca

10

(14)

3 Nuad skripar sa Guds madur Moþsaltr
 yses þæt'vm i Psalmenum? Dorer Ljþ
 dagar vara vm lxx Ar/ og naer þæt
 mst sem leingst/þa eru þad lxxx Ar/

90

og þa það er best / þa er það ecke neo
ma hrygd og Armæda/ þui það lādur
skyndelega burt.

4 Quad seiger sa Konüglege Spæo
madur Dauid vm þtta? Quad er Mad
uren annad en Niegome/ Næs æpe ljdz
1 burt sem aftar Skugge.

5 Quad Predikar Salomō ap þssu?
11 Nā seiger/ það er allt saman ecke ann
ad enn Niegome/ það er allt saman þe
nytur Niegome. Quad hepur Madur-
en aftar ap allre sinne Armædu sm þā
hepur rnder Solunne? Eodda Qrand
ar Armædu hepr Gud lagt vppa Mañ
akia sonu/ so þr skylltu plægast þar miz
6 Quad hapa þr godu og gentu Læ
repedur N Kirkiu skripad hier vm? So
skripar S Augustinus / Mitt Ljþ er
Gymdarpullt Ljþ/eitt Ljþ sm alls þa
rþ vid/ þui elldra það bdr þui mer það
minfar. Þess vjdar þ vill sig vpenia
þið nalægra er það Daudanum. Það
er eitt veyft og þorgeinglegi Ljþ/ z ec
te annad en Snörur Daudans. Og i
bdrü/

sdrum stad skripur hñ so/ Nuvá Drott
 en/ eg er þrenntur af þessu Lífi/ z þessa
 re erpidis sálegre Pilagrimis reisu/ Því
 að Lífi þetta er eitt Eymdarlífi/ þall-
 uallt Lífi/ Armæðupullt Lífi/ sorgþulle
 þorgeingelegt Lífi/ saurugt og ohreint
 Lífi / eitt Lífi í huorinu þeir Næfkuðu
 drottina z ríktia/ z þr Drábsömu þapa
 Þerræden/ Það er Lífi Neydar eymd-
 ar og Nørmungar/ og ætte ecke miz rief-
 tu að næpnast Lífi/ heildur Daude/ þar
 inne vier so margþallðlega og a huor-
 in Augabragde denium/ med Sottu og
 Siukdomu z marguðslegu Krankdæm-
 um og allra Nanda Metgange z Eym-
 dum og Narmfucelum.

Merk þetta og huxa hiet cyfer mæn
 Sam/ huad þeir heilögu/ og huad Gu-
 ds Børn þapa alla Líma þyr og síð
 halded af þessu Lífi/ og huorsu leiðene-
 legt þm hepur það þott. Og med því
 þu heildur so næfed af því/ og elskar þ
 enn nu so þrekt/ þa er þar af augliost
 að skilia/ að þu ert en nu jardlega sinn

ádur/ og lætur syndsamlegar Girndir
 drottina yper þier/ þar þ er enn nu i þi
 nu Niarta ecke mífed af ríettre Kynt
 gu Guds, ecke helldr af sañre Tru me
 Joran. Þess vegna minn Sal/ hura þig
 betur um/ þert ecke so höllolega sinnud/
 þaþ Afstandan a þui sem þar er vppes
 enn ecke a þui sem þier er a Jordumne/
 Siertu med Christo vpprisen/ þa leita
 þss / skunda þad sem þar vppé er/ Þar
 Christur situr Gude til hægri Nandar

Herra Jesu Christe minn Gud og
 minn Endurlausnare. Eg með þienne
 og jafa þui þ þier/ z eg flaga yper mi
 nu þordisrþudu Nollde og Blode/ ad eg
 er so opt jardlega sinnadur/ og elþa op
 mieg þalluallt Framzerde þessa Lífss.
 Jeg bid þig minn Gud/ ad þu vpplyf
 minn Augu/ so ad eg ríettelega aláte þf
 ta Líf/ og hure um hversu aumt z þie
 gomligt þalluallt og þannst þ er. Minn
 Gud/ gief þu miet Styrk þ Kráft þi
 ns helga Anda/ so eg þiae og þuinge
 mitt Noll og Blod/ deype og nidurkie
 þie

þie mīnar Girnder z Lystingar. Giep
 þu ad allur hiegome z þssa Neims Fog
 nudur sie mier beiskur og bifur. En pl
 anta þu z laet vara i mīnu Niarta Gi
 rnd og Aftundan þeirra Mluta sm tru
 oporgeingeliger/og laet mig þina nock
 urn Smack eilijpra himneskra Gieda/
 i mīnu Niarta/so mier leidest þetta au
 ma Ljþ/enn þae pullan Bilia og Gir
 nd ad deya/so eg sie i mīnu Niarta pull
 vjss vppa eilijpt Ljþ og eilijpa Saulu.
 hialp/ Amen.

VI Capitul

Er ein Underviisat/ huornettinn einn
 Christen Madur kunne hrausilega og
 miz godu Giede ad giepa sig i Daudan/
 og yperuinna og sigra allan Beisk.
 leik Daudans/z huornen hn skal
 miz skodugte Tru z sterkre von
 bliþa/z biþa sins Dauda

Seig þu mier þa/hvar med skal eg/ og hvar
 med fann eg ad stilla Otta og Skiesþing
 Daudans/so ad eg þolentmotlega eg

med gladværðgiarta gíefe míg
Gude i Valld?

teg
45

Fordum Daga i Neidnefne/ þa var þetta
Lærdomur þeirra sem hýgnaster öttu að
heita/ Að betra Nád være ecke til / þeg
Dauda stundest fíame/ en að vera hug
hraustur/ hræðast ecke Daudann/ huxa
hellur af þram/ það være ecke nema líf
il stund/ z þa være það vfe/ Slikt hieldu
þeir Neidnu þ mýkla Speke z Kunnattu
So sem gerde sa heidne Kongz Agag
þa hann sa að Spamaduren Samuel
ætlade að hoggua hann i stycke/ Gieck
hann hraustlega þram z sagde/ Þannenn
skal Daudans beiskleik i burtu drýpa.

So láta en nu marger a þessu Dei
ge henta af sier (þo christner kallest) þe
gar Daudans verdur giæted/ þa hófa
þeir sier vpp/ z seigta/ Þar heyrer hry
stet til/ það er snart giørt/ ecke skal okom
num Deige fundu/ z ariðað soddan.

En þu skalt vita Sæl minn/ að stj
kt er heimskt og holdleg Nuxum/ og sodd
an Nreyfste er hiegonleg/ hefur engua
Nugg

Huggu/engua Von til þess eilípa Lífs
 síns. Soddan Mennt hafa annað hús
 til hræðelega Niartans skielping. z An
 gist/ellagar þr hura ekki þar um Gud
 nie sína Sæluhjálpi, deya so við af sm
 skynlausar Skiepnir. Þar þuert a mo
 te hafa ríttirind Guds Börn þa Læf
 ning við Daudanum og hans Dogn og
 Skielpingu sem myklu er betre/z otrig
 danligre og vissare/ hús af Nimmu of
 on er kómen/sem er rítt Tru og Niar
 tans Trunadar traust a Herranu Jesu
 Christo vorum Endurlausnara/Mu
 or sem hafi hefur/z siet heild þast við
 hafi/ sa hefur rítt og sama Læfning
 við Daudanum og öllum hans Beiskle
 ifa. Ad vísu min Sæl/þu villtu hræ
 dast Dauda? Beistu ei hús þu ert/z
 huad þu ert? Sannlega þu ert dýru Be
 rde keypt/Þu hrædest þu þa Dauda?
 Sia þu/Christur er þitt Líf/þu ertu
 þa hrædd? Ad deya það er þier A
 late. Ep þu villt vita hús þu fiemr
 Sia/Christur er Beguren/og hafi er

Stíge vpp í Himnen. Og mæ þú þú
hefur hann hia þér/þá kann eingen
Daude þér skada að gíra/og ei fantu
að portapast/ þó að Lífi og Sál þor
gange/ Þú að Christur er hia þér.

Minn Herri Jesu Christe/ þú ert
að vísu daen þyrir mig/þú hefur kom
ed mér í Satt við þinn Födur/þú he
fur bæt og bítalad þá allar mínar Syn
der/þú hefur Daudan yperustad og sig
rad/og vtuegad þyrir mig eilíft Lífi.
Þessu trú eg að Niarta/ og við þetta
helli eg mig stadpastlega/þar þá hefur eg
í Niarta mínu Frid og Glede Nöf og
Bnadsend/og afta Daudan alls eckert
Ja mín Herri Jesu/ þá þig og í þínu
Nafne hefur eg þyrirgiefning Syn dan
na/er þá Gude hreinn og réttlætur/hefur
hann þyrir Nándugan og elskulega Fö
dur/og er hans Barn og Erpinge Min
narkis. Min Drottin Jesu/eg er þín
Eign/ þú hefur fengit mig með þínu
dymasta Blode/og þrælad mig yr Nef
unste. Ja/þú ert minn Broder og eg er
þinn

þín Samarpe/ Þuiad allt huad þu hefur
 ur það er z mitt. Ald vísu/ jeg er þan
 þiartanleg Brædur/ þan Lyst z Gleda
 þín dyrgripur huorn þu hefur dyrt keypt
 og kostad. Þar með er eg ein Must
 ere z Bwstadir þíns helga Anda miz
 huornum jeg er þussigladr/ og þussviss
 giordur i Truðe vppa eilípt Líp. Ja
 sa heilage Ande þín hefur so bunded z
 samteingt mig við þig minn Lausnare
 ad eg er Bein af þínum Beinum/ og
 Mold af þínnu Moldu/ og þyrr en þ eg
 þd skiln við þín Ríðerleika/ þína Aft
 og Elsku/ þa skulu þyrr allar Skiepn
 ur þorganga. Nær þ þess Dauden ecke
 eft mein ad giöra mier/og sañliga ecke
 añad en það hafi kiennur mier til þín/
 Þuiad a meða vier lipum hter i Meime
 þa erum vier þiartlæger þier/ en þa vi
 er deþum þa komti vier til þínn. Þar þ
 afta eg Daudan einstis/ Þuiad eg hefur
 eilípt Líp i minnu Þiarta/og hura og
 mæle ecke añad en um það/ þuiad Þhrí
 stur er mitt Líp/og ad deþia það er mitt

phl Abate. Ja/ Eg syng og seige m3 hin
 1 Job um sæla Job/ Eg veit ad miñ Laufnare
 19 liþer/ og þann mun mig þier epter vpp
 vekia wr Jorðuñe/ og eg mun jēlædast
 þessu minnu Nørønde/ og i minnu Noll
 de mun eg lihta Gud/ þann sama mun
 eg sia/ og minn Augu munu skoda hañ
 og eingen annarleg.

Jesu Christe miñ Laufnare/ þu veist
 ad eg frue a þig/ z m3 slæfre Tru er eg
 þastlega samteingdur við þig/ og smac
 ka Alm og sætleika þinnar Nuggunar
 z eg þikest þinna i minnu Niarta sötan
 Smeck eilijps Lijps / Þu ert i mier z
 eg i þier/ Allt huad þitt er það er z eit
 nen mitt/ sem er Ljæped/ Fridur og Fogn
 udur/ eilijp Sæla og Salubialp/ Huad
 skenfe eg vñ það sem er þannst og þor
 geingeligt? Þegar eg heþ þig/ þa heþ
 eg allt þ mig kañ ad gledia/ bæde stúdle
 ga z añars heims eiljþlega. Burt burt
 med allar stundlegar Belsstingar/ bu
 rt med alla Dyrð og Nerlegheit þessa
 Lijps og alla þorgeingelega Nlute. Þu
 ert

ert minn Bnadsemd / mitt Fagnudr / minn
 Girnd og Gleda / minn Dyrð og Nrosan
 minn eilífur Ríksdomur. Niartfiðran
 hefur eg þig Drottin / minn Styrki / Dr Psal
28
 ottin mitt Nijpðarbiarg / mitt þrugt
 Viðge / minn Frelfare / minn Gud / mitt
 Traust a hvort eg true / Minn Nijpð
 skilddur / og Horn minns Nialprædis.
 Nape eg að eins þig / þá hirde eg hvort Psal
7
 þu um Nimen nie Tröð / þó að minn skal
 og mitt Lijp vanmegnest / þá ertu Gud
 þó alla Tjma mitt Niartans Traust
 og mitt Nlutskipte. Slíkt Tru z breið
 ande Astar elska til þinn Nerra Jesu
 Chrifte / hefur þangad og hertekid mitt
 Niarta / og gjort mig so styrkuann og
 hraustā / að eg hrædest engua Nend / og
 ekki Daudā. Þviad eg er þulluiff þar
 vppa / að aller hluter / líka skal þu Daud
 en / hlýtur að þiena mter til hins besta.
 Emt þvi Drottin minna Stund koma þe
 gar þier líkar / eg veit z er viss þar vþ
 þa / að eg i þier og þyrer þig hefur Ljps
 ed og eilípa Saluhjalp.

Sannlega ma stöf hugga Mannsins hug og
Siarta/og gíora þad lipanda/ep eg kyn
ne ad standa so stöðugur/ad myn
Tru þilade ecke?

Þar vm hefur þu þröggann Þorg
unarmann þinn Lausnara Jesu Christ
um/þuiad so seiger hñ/ Allt huad mñ
Fader gíepur mter/þad kienur til mñn
og huor hñ kienur til mñn þañ skal eg
ecke þra mter reka/Þuiat eg er af Num
num kómen/ecke til þess ad gíora minn
Bilia/helldur Þodursins sem mig sende
Ern þad er Bilie Þodursins sem mig
sende/ad eingefi glatest af þeim öllum
sem hañ hefur gíeped mter/ helldur ad
eg vppvefe þa alla a síðasta Deige/
Þad er vilie hans sem mig hefur sent
ad huor sem sier Sonen og truer a hñ
skule hapa eilíft Líf/og eg mun vppve
feka hañ a síðasta Deige.

Nier heyrer þu Sál minn Sañleik
sins Munn/huad huggunarsmleg eru
þsse Þrd/huorsu líupliga kunná þau ad
gledia Siartad/og gíora Mann diarþ
an og hughraustan. Nier vottar þyrer
þier

pier Drottē/sa ecke kafi ad seigia ofatt
ad þijn Tru skule ecke priota/ þu skuler
ecke glatast/ heildur stadpastur verda
vardueittur til eilāps Lāps

Dg i ødrū stad seiger Drottē/ Eg
heþ beded þyrer pier/so ad þijn Tru sk
ule ecke priota. Dg enn aptur/Mūner
Gauder heþra mēna Rødd/og eg þecke
þa/og þeir þylgia mier/og eg gieþ þm
eilāpt Lāp. Dg þeir skulu alldrei glaf
ast/ og ei skal nokkur slīta þa vr mājū
høndum. Faderen sem mier gap þa hā
er øllum meire/ z eingēn kamm ad slīta
þa vr minne Nende. Eg og Faderen
erum eitt. Item/Maria heþur vfuall
ed þad best er/ þad skal ecke þra henne
verda teked.

Merk þitta mājū Scal/huørnen kafi
Drottē siuplegre Ord ad tala/ Namn
lopas og tilseiger pier/ad hān Bilie þ
Kraft sjns helga Anda vera i borgant
ad þijn Tru skule ecke bila/ eingēn sk
le þig slīta vr sjnum nie sjns Føduris
Nøndum. Dg þad goda sem þu heþur

í þánu Niarta skule ecke verda þra þt
er teked. Þui mattu mín Sæl pullviss
vera/bæde vm eilijpt Lijp/ z so vm þad
þu minner stöðug standa z bljpa allt til
enda. Namn yþergiepur þig ecke z ecke
hellður missir þu hann.

þar þyrer vertu með godu Stede/z
hugþraustir/ og seigdu með S Dale/
Eg veit a huörn eg true/og er pullviss
þar vppa/ad hñ mune þad vardueita s
eg heþ hönü tiltrnad allt til þess Da-
gs. Og en seiger hñ/ Eg veit pullkom
lega/ad huorke Dauden nie Lijped/ecke
necker Eingell/ecke Magtar vellde nie
Þrjñke/ ecke þ nalæga nie þad okom-
na/ecke þad hatt er nie lagt/z ecke noc
fur Skiepna þær skiled off vid Elsku
Guds sem er í Christo Jesu vorum
Nerra.

Nerra Jesu Christe/ þu ert þ geda
og eiljpa Njutskippe/sem eg hepe vtua
led/ vm huort eg er í minne Samuissu
og minnu Niarta pullvijs/ad eingenni
mune þig þra mier taka. Slijkt ma he
ita

Ita Borgun? Huor vill hñā epa? Pu
 Almættuge Nírdar/huor vill slísta mig
 wr þínum Nondum? Pu Astrijke En
 dunlausnare/sein ert sialpur Ríerleifur
 en/huor vill skíla mig við þína Aast
 z Elíku? Pu ert mín/og eg er þín/pu
 líper i mæ og eg i þær. Pu hefur alla
 reidu vppfueikt i mínu Niarta Sælei
 fs Smæll eilíprar himneskrar Bnad
 sendar/og loated mig opifinnis hñ þína
 z smælla. Ad vísu mín Lausnare/Eg
 þínn Bittisburd hñs N. Anda i Mij
 nu Niarta/huor ed vottar þ mínn. An
 da/ad eg sie Guds Barn og þín Sam
 arpe til eilíps Líps.

Kor
8

Puert Bijnvidartried/ en eg er Rút
 sturen þar a/ Pu ert Tíed Lípsins/hu
 oria eg er inplantadur þyrer mína líp
 ande Tru. Pu ert Brwdgumen/eg er
 þitt trulopad Niarta bunded við þig/
 Samteingt við þig med einum eilíps
 oleyfanlegum Sattmæla/huorn eingeni
 Nend/eingen Daude/ eingeni Dísull
 eingi Angist nie Skílsþing Ean ad slí
 M vii ta eilíps

ta eilijplega/Min Drottinn/min Gud
minn Styrkur/og minn Nuggun/ minn
Lyst og Gleda/z Fagnadur Niarta mi
ns/huorfu er mitt Niarta brennande af
Aast og Elsku þine? Quornen gief eg
pullijpgad mig mz pier? Naer mu þ
foma/ad eg meige sia og lista þitt hug
gunarpulla Andlit?

O þu allra þridaste og setaste/all
ra liupaste z elskulegaste Jesus/pier li
pe eg/pier den eg/piñ er eg lijs z da
udur/og er pullkomlega i minnu Niarta
oruggur z oepadr þar vm/ ad eg er ein
vtualen Erpinge eilijþrar Salubialp
ar. Blessadur sie Drottinn minn Gud/
sem so vel hepur huggad minna Sæl
Amen.

Nā huad sk ein Christen Madur gista til vrb
hā sm ecke kām alla Tjma ad þissa i Siartanu
soddan Tenar hreyste og Styrkleik/hellour ee
hann Truarveykur/hepur nōðra Angist z þ
þasemd/og kann vera su Lugsun kome stundū
huore hā mune vera vtualen til eilijpp.

Ljps/ eða ecke?

So so verður þreistadur/ hā skal i
allañ manta þordast ad giepa Xwm sod
dan

þan Nuxonum/ heildur minnast að það
 Drotten seiger/ Nimmartjke lydur Bal
 id/og Menn tafa það til sinn miz Ma
 gt/ Nann skal z huxa om Amisung S
 Pals/ þar hñ seiger/ Eg annie þig að
 þu vppueker þa gæpu Guds sem miz þi
 er er. Nñ skal hugga sig við Guds fyr
 erheit og Lofan/ þat þann seiger/ Las
 eni Keyr mun hann ecke i sundurbrotá
 og littloganda Norkueif ecke vtslokuá
 Nann skal z styrkia syna Sæl miz þm
 Ordū Christur mællte/ Ottast þu ecke/
 Trú þu að eins. Og til hins Ljmiapa
 lls stuca/ Vertu Nughraustur Sonur/
 þinnar Synd^r eru þværgiepnar. Dag
 leg reynsla kienner oss það mñn Sæl/
 að þui meir Madur heildur siet við Gu
 ds ord/ þss meire huggun þinnz hñ i sj
 hu Narta ap þui/ sterdeilis es hñ hux
 ar om það heilaga Kall Nerrans Jesu
 þa hñ med mñuflegum Ordum mællte
 so / Komed hingad til mñn aller/ aller
 þier s erud mædder og þuingader/ eg vil
 liffga og endurnæra ydurs Neyr þu hi
 er mñn

er minn Sæl/huorsu liuplega Aftvöðle-
ga/bljðlega Drottin kallat a þig/loft
at þig/so sem Menan Bnga sjna/z so
sem trvtr Njrdar sjnar villtar og ræpa
nde Saudakindur. Mugleid þu ert ein
ap þeim sm eru þreyttir þiader z þuin
gader / vppa husría Orden Drottens
hlyda. Þar þyrer þer þier ad ansa hm
med hlydugu Njarta/ad þu vilier gjar-
nan trua/og þæra Drottne i Forn eitf
audmiuðt lifelast og sundurkénosad Nja-
rta/þad verdur hönun þægelegt/z hñ
mun þad ecke þyrerlsta/eyter þui hñ
þeþur mællt þyrer Munn Spömann-
sins seigande/ Eg alyt þann auma/z
þann sem þeþur harnþrungen Anda/
z hrædest Ord minn.

Þeistu ecke Sæl minn/ ad Drottess
hñ medtekur þa veyktruudu / þuiad þo
Truë sie veyk þa er þ þo riett Tru þe
gar hun heildur sier vid Orded/ og linn
er ecke ad klappa og beria a Mædar z
Myskunardyr Drottins. Þuiad so skri
þar sa dyrdlege Guds Mædur Luther
us

us/ **E**þ Gud heilidur ecke siff **L**ozord z
 sijn þheit/ þa er vtgiort vm vora **S**calu
 hialp/ **E**nn Gud heilidur frulega þ hañ
 hepur lopad og lygur ecke. Þar **S**yrer
 þo vor **N**iortu skeike / þa hópum vier
 þo sāt **A**thuarþ hia honū þ alldreit skei
 kar/ þuiad so talar hañ/ **E**g er **D**rott
 en sem ecke kañ ad luga/og **S** Þvall.
 seiger/ **G**uds **S**capur og hans **K**allan^r
 eru þess hastar ad hñ jdrast þeirra ecke

Merke þad mñn **S**cal/og hallt þier
 þast vid **G**uds **O**rd/z eþa þad ecke/þo
Niarta þitt seige **N**ei þar til/þa skal
 tu ecke þess vegna hræddur vera/Þuiad
Gud er meire **N**iarta voru/z hans **O**rd. **J**o
 eru myklu stadpastare en þitt **N**iarta ³
 kañ nokurn **T**ýma ad vera.

Enn þu hlýtur ad læra **B**ññu z va
 na **D**rottins/ **H**ans **L**yst er ad vera hia þro
Mañana **S**onum/loekar þa og leifur ⁸
 vid þa/eins z **F**orelldrar leika vid sijn^r
 elskulegar **B**arnakindur. **N**ñ tek þra
 þeim stundum sijn **N**önd/og ven þau
 vid/ecke þm til **S**kada eda **F**ordjörpū

Cor ar/ heildur ad þau lærer ad treysta ecke
 vppa sialpa sig/ heildur a Gud Drottin
 1 Huor ed dauda kann ad Ljþga/ og eni
 heildur ad styrkia þa Beyku.

Nā hepur ongua Lyst a Siergiæde
 psolm heildur vill hān ad vier þionum stier miz
 2 Ditta/ z siem glader med Nroedflu. Og
 huornen gāga mun til um þa siet godu
 s þifiaft hraustier z styrkuer/ þad kienn
 er off Dæme S. Peturs/ sa ed treyfte
 vppa styrk z Mætt sin. Eingen þeck
 sig riettelega sialpur/ en Gud þeckur off
 alla. þar þyrer er naudsyn alla Tjma
 Gud ad bida ad hann myskunsamlega
 styre þier z stiorne/ so þu skodugz stan
 der all til Aþelofa. Naper þu nokurn
 Tjma þunded Nuggin/ hun mū visse
 lega koma aptur/ hape Gud nokurn tj
 ma glatt Miarfa þitt/ þa mun hā visse
 lega gledia þ en meir/ Ja/ þo so sie þu
 haper alldrei a cepe þine þlided nökra
 huggū þier i Miarfa/ þa skaltu ecke ad
 heildur epast nie øvilnast/ þu sklt bid
 ia trua/ vona z hapa Polenmade/ Nuggin

gun Drottens mun viffelega koma/ sier
deilis ad sýðestu.

Nap þyrer þier Dæne Canuerstu ^{Matt}
Kvinnuñar/ Sia huorsu leifur Drott¹⁵
en vid hana / og ap seiger henne sýna
Bon i þriar Keisur. Þyrst þeiger hñ/
og virder hana ecke þess ad suara heñe
einu Orde. I annan Tjma lætur hafi
ap sier heyra/hñ sie heñe ecke til gagns
og goda komen/hellur Þatæfum Sau
dalindum ap Israels Hwse. I þridia
finne fallar hann hana Mundtjæ/ huor
ad med vllu sie overdug sinnar Nuggun
ar. Enn huad giorer Nun? Þyrst set
ur hñ þram þ hafi i hliode þeigande Ni
arta med þolenmæde/ vonar z bñdur ep
ter einhuorre Nuggan/þar næst þram
setur hun þyrer hñ fruad Niarta/ þ sig
þorlætur vppa Orded/treyfæande vppa/
ad hun mune þa og sðlast nøckud goff
vegna hans Lopanar z Þyrerheita. Ad
sýðestu setur hun þram hønnum i mote
eitt audmiuðt z lýtclatt Niarta/þar hñ
vill giarnan nepnast Mundtjæ/og girno

est ad eins þad Nundunum med riectil
til kiemur/sem eru Matarmolarnet/Þr
ed ap Bordum þalla/þad er/hun ginn
est litla Nialp/og ecke nema eim Hug
gunar mola/þad mune sier nægia z sin
ne Dottur. Þui kann Drottin ecke leim
gur ad hallda sier/Þær Bofnen wr Far
tenu sinnar Mystunat/ z hialpar/loet
ur hana þa noglega Nuggun z seiger
Þu Kvinna/mjkel er þijn Tru/ Berde
þier so sin þu vilst.

Nu ma skie þu seiger so/ Þesse Ko
na var sterk i Truene/en eg er mig v
eykur/Þa skalltu vita ad Truen er alij
ka so sem einn Glimumadur/ Glimma
duren er stundum epasaniur/ og oftast
ad han mune vera veykur/og hapa ecke
vid synum Motstödu manne / So gior
er vor Tru/þegar hun a ad berast og
gljma/þa er japna vor Meining ad hū
sie veyk/og mune liggia vnder. Einn þ
skiedur ecke so/þuiad Truen viður/hu
rnen sem þad geingur/ þo hun sie veyk
þa mun hun þo vin sider Siguren ha
þa/og þyrer Guds Krapt vardueitt ver

da til Saluhialpar. Minstu a Glimu
 Forþodursins Jacobs/ huorfu ad hann
 glimde rid Gud/og villde ekki vndan la
 ta/ ekki sleppa honum/ seigade/ Eg lof Gens
 þig ekki lausan/ nema þu adur gieper 31
 mier Blessan/og þad skiede so.

Drotten Herra Jesu Christe/ þa
 veist ad eg true a þig/ þo þu sie og veyt
 Tru/ samt set eg a þig allt mitt Traust
 med þssare veytre Tru/ Rieftu ad mier
 þinna huggunar Hønd/og drag mig ad
 þier. Min Gud/ eg er Truarvefur/
 Auf þu minna Tru/ styrk þu minna Bø
 Bertu mier ekki ognarlegur/ min Nial
 pare/ þuiad a þig set eg mitt Trunad
 ar traust? Blas ad þm Truarneista
 sem er i minnu Niarta med þinum H.
 Anda. Sia þu/ Vilien er nokkur/ veit
 eg gies þu ad eg þad þulskomre. Já/
 Herra Jesu/ þu ert mitt Ljós/ min Nu
 ggun minn Saluhialp / þegar eg heþ
 þig þa heþ eg allt. Eg held þier ad rí
 su/ en þo mig veytú Høndu/ Sie nu min
 Hønd veyt/ þa er þinn þui sterkare. Ena

þleptu miter ecke vr þinne Nende/so jeg
niðfest ecke wr þñsum Nøndum.

Drotten Jesu/liittu til min so sm
pu leist a Petrum/a Mariu Magda
lenā/þa Canuersku konuna/ Keð burt
allt Myrkur wr mñnu Narta og læt
þat vpprenna Reista þinnar Nuggun
ar. Nier er eg þñn hundtjef/og bād ept
er Molum aþ Borde þñnu. Drottenn
pu bādst þ S Petre að hans Tru skyll
de ecke bila. Pu situr enn nu til hægre
Nandar þñns Fodurs/ og er þat vor
Arnadar madur/Þyrerbonar Madur z
Medalgangare. Eg veit z true/þ i mu
ner ecke læsa veyfan Xeyr mñns Niar
ta med øllu i sundurbrotna/og ecke heil
dr minn littslogade Truarkueif vðlætna

Eg ligg i stryde z storre Rugl
Styrk mig Gud þion þin veyfa
Lad þyn ein hialpar øllum vel/
Wi lat mig þra þter skeiða/
Strelsateñ gies ei þalle eg/
Streisne þegar eg rata/i einhugen mæta/
Slæer þu hun mig sæke mig/
Syst muntu mig þalla lata

Ne fur inne ad hallða nækrar sierleg
ar agiætar Greiner/ hvar af ríettrúad
Marta kann Huggun ad taka i gíegn
hryggelegre Afynd og Mynd dauds
Lífama/og Grímiseif þeirrar Földu og
diupu Grapar/ Ei síður i gíegn viðbío
danlegum Beyfseika z siukdome Man
sins i Andlatenu/ huörnen Mad: skule
endelega sig med huggunar samlegu Eæ
fringum af Guds Orde varðueita/ so
hñ kunne vel ad umbera og líjda
Daudas grímd z Beisfseik.

Ætú er það auglíst/ad Mad: hlýtur ad
deyia og missa líped

Maduren deyir ad sönnu/ og missir
þetta Líp vegna Syndarennar/eñ hu-
ör hñ hefur sler i Marta sætlegar Hug-
ganer Jesu Christi/ og gledur sig við
það eilípa Líp/ sa heldur Daudann
eckæ annad eñ so sem Burtþör vr þessu
Eymdardal/z eñ skílnad við þtta Er-
pidis sama veyfa og vesla Líp/z heim-
þör i það eilípa himneska Födurland

vor allra. Þuiad Christur sem þi Tru-
na byr með Mannerum / hafi hefur þi
hafi Daudan smættad / z Daudas magt
burtstætt / og hans Meliar Brodd í sun-
dur brotted / so ad hann gietur þeim rítt
truada ecke til meins giort / og ecke nec
furn. Nlut arian vtríett / nema ad stíta
í sundur Sælena og Lífaman / og suip
ta oss þessu þorgeingelegu Lífpe. Enn
so sem aller Nluter hlietta ad þiena þm
til goda sem a Gud trua / so gíorer og
Dauden hier / Nā stodar þa þar til ad
þr bda leyfster z þressader þra öllu Fl-
lu / z kōa til eilífprar Sælu z Næld.

Slíkt vottar heilög Ritning allur
da / Þuiad so stendur í Bók spekenmar /
Sæler vtualdra eru í Nende Guds og
eingen Þāna kiemur vid þær. Og sial
þi Christur seiger so / Jeg vil koma aft-
ur og taka yður til mīn / so ad þier sie
ud þar eg er. Meyrdu hier z lardu mīn
Sæl / hucd þitt Andlat er / það er ecke
annad enn skilnadur vid þetta Líf / og
Burtþor í eilífpa Sælu og Glede / Ja
Daud

Spæk

Joh

14

Dauden er ríetsrusdum Máste ecke aft
ad enn þad Christur klemur aftur/ og
tefur hann til sín.

Drotten Jesu Christe/ sem ert þad
einu þa og sama guddoms Lios/ Bylos
þu Marta mitt/ so ad eg sem ríett En
dur þæddur Madur og myr/ alíste Daud
an med nyum Augum/ z hallde þā ecke
ad vera mína Fordorþum/ heildur þín
Sendeboda/ þ huorn þu mig fallar wr
þessum Eyndardal til eilíþrar Sælu z
húldar. Eya/so kom Nerra Jesu Ch
riste/ kō þa þu villt/lens mig vpp/hap
du mig heim/ Ecst þín þion þara i Fris
de/ þuiad til þínar Húldar lágat mig.

Tu er sárt og hryggelegt ad deylia so i burtu
og Græni er fálid z grímleg/ i hugere
vler hlíotum ad þarna og rotna
z verða ad Mollu ?

Þáft er þ sárt/En allt þetta er Si
rapp og Ræpsing/húoria Gud hefr las
gt vppa Lífaman Eyndareñar vegna
Mñ hlítur þessa Ræpsingar reide Guds
ad bera/þuiad hāñ hefur syndgæd. En

Riettruad Guds Børn hræðast þ ecke
 huxa ecke þar um þ/huorsu hrædelega
 og hryggelega Dauden þer med þau og
 leifur þau vt/þau lita ap a medan þ
 a geingur/og huxa helldur um þ huad
 epter kiemur/huorsu þagrer og þrnder/
 hrauster og herleiger og huorsu skæter
 og dyrdarsamleger þeirra Enkamer nu
 nu verda a þm Deige/þegar þetta þor
 geingelega i flædest þui oporgeingelega
 Cor og þetta dauðlega Nollid verður odaude
 15 legi. Þuiad þa mun þad þramkoma þ
 skripad stendur/Dauden er vppsuelgdz
 i Siguruiñig. Dauðe hvar er þiñ Nel
 iat Broddur/Nelunste/Quar er nu þiñ
 Sigur?

Þid þetta huggar sig sa gode Tob
 þa hañ sat i siñe særlegre Eymd/hla
 denð særum Kaunum z Kylum/þad al
 lt þipalade hañ Gude/ liet hañ ræda/
 sa leingra þram i Beigen/z sagde/Eg
 veit ad minn Endurlausnare lifer/z hi
 er epter(a siðasta Deige)mun hñ vpp
 vekia mig aptr vr Jorðunne. Oho minn
 Sm!

Sæl/Quorsu þagrer og flæter z þry-
 deleger munu vorer Ljfkamer þa verda
 a þeim Deige? Eingen Stiarna a Ni
 num/og ecke Sol nie Tungl mūu skā
 na so s vorer Ljfkamer/þegar Drottin
 þoklarar vora þapeingelega Ljfkame
 og gírer þa ljka sjnum þoklarodum
 dyrdarþullum Ljfkama. Ja/Þegar vi-
 er verdum ljfer ecke ad eins Eingslonū
 heildur sialpum Guds Syni. Vier erū
 nu Nueiteforn vors Drottins hustiu
 hā saer midur i sinn Guds Akur(Kirke-
 iugard folum vier)enn þegar þad lyste
 lega Þor Eiemur/z sa riette Niten /þa
 su sanna Riettlostis Solen rennur vpp. Co
 þa munum vier vara og vppspretta/og 15
 þera riettan og eilijpan Auert. Þuiad
 nu verdur þad midur saer þorgeingelegt
 Noll/enn þa mun þad vppstanda vpor
 geingelegt. Nu verdur þui midur saer i
 Þanæru/en þa mun þad vpprjssa dyrd
 arsalegt. Nu er þui midur saer i Þeyk
 leika/enn þa mun þ vpprjssa frøpfugt.
 Nu saest midur nassurlegur Ljfkame/en

Sugganér i glenn
þá mun vpprísfa andlegur Lífame.

Drotten minn Gud/gief þu mier
styrk/ad eg hrædest ei þá hryggelegu z
stíesselegu Mynd dauðz Lífama/og sie
ofsielpðr þegar eg huxa um min Lífáa
þá hañ er orden ískallt Líf / z hlýtur i
Eröpenne ad rotna og þvna/z ad Moll
du ad verda. Nialpa mier heildur/ad eg
med gladværú Níarta/ og godre Bon/
huxu um þá Dyrð/ og Sælu z þañ soo
ma/sem openber skal verda/og þramfo
ma/ecke ad eins við minna Sæl/heildur
z so við Lífamā. Læf nng þá þá z ha
þa og þinna hiartans Glede og Fögnir
ad/og þar um daglega meiga syngia z
seigia.

Avgrt Korned þnguan ber
Vtan i Jördu sæer
Um vert Gold eins hættad er.
Adur Himna Sælu næer
Hlytur ad verda æptur ad Jörd
Og þlast sydan salla Dyrð
Annad Lier ecke trær.

Nu er

Nu er þad same mugg hryggelegt og sargræte
legt ad sla og heyrta/ Eg tala ekki um ad rey-
na/ Daudan stalpan/ Gropena/ ad deyja/ verda
Moldu ausen/ Jarðabur/ z verda þar and/
fryggelegur Madka matur?

Ad slíkt er so hryggelegt og andfryg-
legt þ Molde og Blode/ þad kienur ap-
þui til/ ad Dauden er vor Drimur/ z vi-
er erum enn nu daudleger/ og vor daud-
leg Dættura seir Dauda sier þræter sio-
ner/ eins og vier hópum hann þorþient
i Guds Legmale/ s er/ Ad vier med vor-
um Eyndum hópum þorþienad/ ekki ad
eins þenna stundlega Lífamlega Dau-
da/ Mældur z eirnen þan eilípa/ So ad
med ríeftu þepdum vier allt ad vera gra-
þner i Grypiu Meluiftis/ og yperausu-
ner med heluiftum Eldde/ þepde vor líu-
þe Lausnare Jesus Christus ekki kom-
ed oss til Mialpar. Ap þessu kienur nu
slíkt Skíelping ogn og Bidbiðdur/ sem
vier hópum a Daudanum / Og þetta
vill loda vid oss allt i Gropena/ þar þd
er ekki ad gíort nie vidslæd. Þuiad lífa
sem sa Madur er til sinnis/ sem wr dau

dlegum Guds roða verður einu Sinne
 þessadur/ þann hefur so sem Dgn og
 Kunga i Nollidenu/ þa hafi þu þar
 um/ Eins alíka Kunga öll vor Natu
 ra við/ z öllum voru Kröptum opþyður
 þegar vier þu þu um þa sargrætelegu
 Gynnd og Neyð/ i þuorre vier attu ad
 þordiarþast eilíplega. Og þa vier læ
 tum oss i Hug koma/ þuorsu ad vier en
 nu vegna vorra Gynda / hliotum með
 Neliar spíote Daudans ad verða lagð
 er/ og Láped ad missa/ þa ognar oss/ z þ
 opþyður mannlegre Natu. En þier
 i mote skulu Guds Børn venia sig til
 ad læra af þu mytt Tungumál/ i þuor
 tu myklu þdrunnis verður talad um Da
 udan einn nu var sagt/ Þu þad heilaga
 Euangelium neþner Daudan ríettrúa
 dra Manna SVEFN/ og þeirra Gras
 er Suepnhus. Þuad með þu Christ
 ur hefur lided þyter oss Strapp z rep
 sing Daudans/ og Þásl z Kuoler Nel
 vástis / og hefur þar ad auþ þuallnægju
 gíort Guds Ríetllæte þyter oss/ z vtueg
 ad

ad oss Ljped/ þa hefr N Ande i Euan
gelio burtteked þau skieffelegu Nöpn
Daudans z Graparenar/ z huggar oss
christna riettruada med nyiu Mæle/ny
rre Tungu. Þuiad so talar Gud/ mitt
Folk (míner riettruader) þar þu i Sue
pnhus þitt/og læt aptur Þyrnar epter
þier/ Beym þig þar vm litla Stúð þa
ngad til Keiden er vmliden. Og i ödrú
stad/ Þeir morgu sem vnder Jorðunne
ligia sopande niúu vppuafna. Og Ch
ristur seiger sialpur/ Cassarus Þinn vor
sepur / og eg þer þangad ad vekia hann
vpp. Ecce er Silkan daud/ heildr sepr
hunn. Og i Þýningar Nistoriunne sten
dur so/ Þar stodu vpp Ljfkamer margra
Neilagra s suapu/ z alluþda talar Rítn
ingen i þessan mæta vm þa Framlidnu

So lærdu nu mín Sál þetta nyia
Tungumál N Evangelij/ og hura h
er vm med godre Gudræfne. Staa þu/
Droffen hefur þyrer sinn Dauda umbr
eytt þánum Dauda i scetan Suepn/og
þína Gröf hefur hann giort ad hægge

Nuðldarsæng. So ad þegar þu deyr/
 þa er þu ekki aðad en þu soþnar/ Þegar
 þu ertur logdr i þína Öroþ/ þa heiter
 það ad þara i Sæng sína. Þegar þu
 verður Mollu yperausen/ þa heiter það
 ad leita aftur Suepn hws dýr sínar.
 Þegar Lífkanen rotnar og þwnar / þa
 fallast það ad hufast z geyma sig um
 lula fund/a medan Reiden lögur þr
 amn hia.

Gud Drotten H. And: / Tál þu
 mitt Níara ad þier/ z vppþyll það med
 Luggunarsamre Moad míns. Lausnara
 Jesu Christi/ Kíen þu mier þier i aðad
 sifi ad gíora Greinarmun a mille Lög
 mals z Euangelij. Mánka þu i mier
 Lagn z skíelping Daudans/ z kíen þu
 mier ad lara z skíla hvern þitt hu
 ggunarsama Euangelium talar um
 Daudan/ Lat mig ekki ad eins hepra þ
 med Gyrumum/ helldur z ad mæla þar
 epter med Múñenum/ z ad eg ap Níar
 ta mætte trua þui z reyna það/ ad þeg
 ar mín Daudastund kímur/ ad eg þa

ecke deýie helldur sopne/ Berde ecke i ditt
 þa Grøp lagdur/ helldur i Suepnhws
 og hœga Sœng / þwne ecke nie rotne/
 helldur ligge z hujle sig þangad til þu
 vefur mig vpp aptur. So legg eg mig
 nu Nerra Jesu i þína Arma og skaut
 eins og þa Bærned leggur sig i Riøll-
 tu Modur siñar/ z hjppala þier mǫna
 Sœl / Sopna wt af z tek sæta Nujld
 i þínu Napne

Satt veit eg þetta er sem þu selger/ En þo ma
 sia a þettm sem vid endena berlast/ hugsfu þr
 þinglega kuelast/ ætmyndast i Augum z And
 lite/og verður nugg myked vm þa
 þr skulu deýia ?

Já vǫst/ Elíkt skiedur ecke alleinas
 þa þssa Neims Børn sem jðranarlaus
 deýia/ helldur hender þetta optsiñis þa
 Riectruødu. Þuiad þad synduga z da-
 udlega holld/ þ hlytur so ad þína heliar
 Brodd Daudans/ z so ad þa z medtaka
 Syndareñar Lavn. En vm Gudz bœ-
 rn er þad ad seigia/ þo þau þiñe til Sœ-
 renda i Daudans Kusl og Angist/ þa
 verður þeim þ liettbœrt / vegna þess ad

Þeirra Nöstu hafa Guggun / Lausn
 ranum Jesu Christo / þyrir Kræft hans
 Madar og Myrkunar / so ad þókuð og
 hollðsins Þinna sit strýð z þung / þá þess
 ergnæper þó su Guggun z sa Sætleike /
 sem Nartad hefur i sýnum Lausnara /
 hvor Guggun ad i burtu drippur allan
 Beisfleik Daudans. / og gíorer það ad
 mitt i Daudanum þinnur sa ríetfríade
 nokkurn Sætleiks smíck og Alm eilæp-
 rar Glæde og Sæluþialpar.

Drötteñ Hetta Jesu Christe / þú
 sem smæckad hefur Beisfleika Daudans
 þyrir mig / og hefur i þíne Daudans
 Þást og Þánu vered minna vagná hring-
 gur titrande og skálþande / Vardueittu
 mig þyrir oppungre Daudans Þást z
 Þánu / Þoll þú Narta mitt miz stöðug-
 re Tru Bon z Guggun / so ad eg hræð-
 est ecke Daudan opmög / me hans grí-
 mlegann og Sarrann Brodd / Oh Jesu
 laaf þitt sista Nafn endurlæppa min-
 na Soul / Amen

Þru þa eðe Ræd þar til / eða einhugr Læf-
ning/ad Mædur þurpe eðe so þreflega ad smæ-
ða Þeiskleik Daudans / z hans
Helrar Brodd

Þisselega / min Sæl / Þuiad so mæl-
er þin Endurlausnare / Sænlega sænle-
ga seige eg yður / E þ nokkur vardueiser
mín Ord / hæn skal eðe siat Daudann
ad eilípu

Neyr þu hær Sæl mín þa Læfning
vín huortia stalps Lausnars Munnur
talar / og lardu ad taka hana riettelega
til þín / Þuiad hún kann ad mykia og
minka Daudans Þeiskleik / sem er Ord
ed þíns Lausnara Jesu Christi / eðe
Moyse's Ord sem er Gud's Lögmal / eð-
e Mánna's Ord / eðe nokkur Galld-
ra eða Niátruar Ord / heildur þíns líu
þa Lausnara Jesu Christi Ord / s er su
Mædarþulla og gæskuráka Predikun
þins heilaga Euangelij / i huortu hæn
bodar / lópar z þyrerheiser Ræd z My-
skun / Þyrer gieþning Gyndaña / Riettlæ-
te sem þyrer Gude gildir / Þuggun hei-
lags Anda / z eilípt Líp ad giepa þín

sem a hafi trua.

2. Þetta Ord og þessa hinnefta Læ-
ning giefur Drottin i Munn z Niar-
tad a þenn sem riettræder eru / so þeir
herra það/ hallda þui og vardueita þ
i þeirra godu Narta/hallda sier vid þ
þorlæta sig vppa þ bæde i Ljpe z Dau-
da/3æ þeir hapa það i Nartanu/ og
hallda þui med stödugre og riettre Tru
z smacka i Ordenu sialpan Christum
z hans sætu huggun/ hvor ed það gior-
er z verkar/ad þeir smacka ecke Daud-
ans Beissleika vegna sætleiks Ordans
z Huggnar Jesu Christi. Þuiad Chri-
stur er i Ordenu og med Ordenu/Hvor
sem vill hapa Christum/hñ hape Ord
ed i sijnun Narta/og hvor hñ hepr Ord
ed og vardveiter það/ sa þepur sialpan
Gud/med öllum hans Sæleik/Mæd z
Huggun/og hann mun ecke sica Daud-
en/það er/Mañ mun ecke þina Beissle-
ika Daudans/og ecke verda var vid hñ
ecke smacka hafi/Þuiad sovtleggir Ner-
tañ sialpur þesse Ord/ Sæulega sæule-
ga setg

ga seige eg ydr/ Hier stāda neckrer sem
 Daudast skulu ecke smacka/ þar til þe-
 ir sia Mansins Son Eðanda i sijnū Rí-
 fe. Og en seiger hann/ Samlega seige 19
 eg ydr/ ad neckr' eru ap þeim hier stan-
 da/ sm ecke munu smacka Daudan/ þar
 til þr sia Guds Rífe. Þad er/ þr trey-
 sta og þorlata sig vissuliga vppa Guds
 Ord/ og i Ordenu smacka þeir Christū
 og hans Huggun/ eg þipala sig Gude
 med Ljpe og Salu/ og eru hrauster z
 glader/ hapa Jesu Christi huggū/ Þar
 þeir vepia sig i Ordenu/ eins z þa dau-
 ds Mans Ljfkame er suetpadur i Ljfkbl-
 eu/ z þar so og ødlast allt þad hvar um
 Ordod hlíodar/ þíñande i Míartanu Ch-
 ristum og hans nadarsamlega Huggun
 og Smack eiljps Ljps.

Míog sæt og dyrdarleg er Þisse Læ-
 ning/ og er viss og sønn/ og bregst ecke.
 Nuad villtu mýn Sal hapa meira? Nu
 ad girnest þu þrefara? Tak þu þessa
 himmeska Læning i þitt Míarta/ neyt
 þeñar/ og haf hana þíñe Salu til heil

D iij

subodiar

subootar alla Daga og Tíma. Siam
 þu huorsu vænt þíker Beralldar Børn
 um um/ep þeir gíeta þeínged Læfning
 við Augna Berf/ Koldusett/ Tánave-
 rk/ Sara soft og ødrum Meinsendum/
 so Menm vita alldrei huorsu mjékels þ
 er vert/ Nuad myksu meira skyllder þu
 þa hallda ap þssare himneskre gudlegre
 Læfningu þíns Endurlausnara/ huor
 ed burt tekur Daudan/ sem er Root og
 Bypsprettu alls Eufkdoms z allra an-
 ara Meinsenda.

Epyr þu ecke þar ad Earl mæn/ep þ
 er Probatum, Nuott þ er reynt z vissu
 lega satt/ Allt ad eins Dæme þra Nei-
 logu sem þessa Læfning hrwðad þapa/
 Bim S Stephan lesum vier/ huorsu þñ
 var þullur Truar og Nuggunar Jesu
 Chrísti/ þar þyrer soþnade þan seilega
 vt ap/ þa hann var i Mel gryttur/ z sag-
 de/ Drotten Jesu medtaftu minn Anda.
 Þessa himneska Læfning þapde S Vall-
 sier i Míarta/ huar þ þñ haud Daudan
 um fradz daglega/ og sagde/ Mig gírn
 er ad

er ad lensa vpp/og vera hia Christo. ph

So hapa heilager Gud: Þáslarvot
tar giört/þeir ed vegna Jesu Christi z
Ettleika hans Naps hapa nrd Gl
ede og Fognude lided grimlegar Þáslar
z aftad þær ad engus/ vegna þeirrar
Nuggunar sem þeir hapt hapa i Niar?
tanu/ ap þessare Læfningu.

Jesu Christe min liuse Lausnare/
þu hefur Drd eilíps Lífis/epfer þu la
ngar Sæl minna/ Nær þann heildur
þán Drd/og treyfter vppa þau/þa heþ
ur þa riettu himnesku Læfning vid Ne
yd z Dauda/og øllum Heluítasía Þor
tum. O Herra Jesu/ eg bið þu sedier
mitt hungrada Narta med þínu Drde
og vppþyller það med þinne Nuggun/
Sic þu minn Gud/lífa so sem min þr
amfiden Lífame verdur rapen hujtre
Líf blæiu og verdur i henne viboren/ so
sueipa eg Sæl minna i Drde þína Nugg
gunarsamlegra Fyrerheita. Þitt Drd
er. Sannleikuren/z varer ad eilípu/þar
þ min eg þyrer Truna a þitt Drd vern

Dadur verda eilípa/ Já minn Herri
 Jesu/huor sem truer þínu Orde/hafi
 truer a þig/Huor sem geymer þín Ord
 hafi geymer þig/z huor heilst þig hefur
 ur/sæ hefur Líped/en huor hafi hefur
 Líped/sæ smækar ekki Daudan ad ei
 lípu/Þuad so hefur þu talad/ Eg er
 Öpprisan og Líped/huor sem truer a
 mig sæ skal lípa/þo hafi sie alla retdu
 daður/ og huor hann líper og truer a
 mig sa skal aldrei deyja. Truer þu þess
 su Sæl mín? Já Herri Jesu/þu veist
 alla hlute/ þu veist ad eg true a þig
 z hefi þig i mánu Míarta/z hugga mig
 við þitt Ord/og eg þorlæt mig þar up
 pa/og veit það víssalega ad eg er einn af
 þeim sem ekki munu slá Daudan/ og ec
 ki smækka hans Þessleik/z ekki verda
 var við hans Brodd/ Þar til hialpadu
 mæ minn Drottin Jesu Chríste vegna
 þíns sanna og Mí Ords/ Amen.

J huorin

VIII Capítule

Þ huerium framsettir verða margar
Greiner heilagrar Ritningar/ og nok-
rar guduræflegar Bæner/og enn þleira
það sem Meñ skulu hafa þyrir þm sin-
ka/ So þ huorné þr þ nalæger eru
skule skicka sler þ hegða hia þm
sem þ Daudanum liggia.

Lætt mig þar að heyrna nokkrar Greiner þ Rit-
ningar/so að eg gípre mler þær kunnugar/þ ví-
te að hugga mig við þær og ljúga Sæl minna
med þeim/þa aliggur?

Fyrst og þremst skal Madur christ-
en vita að hugga sig med Greinū christ-
elegar Truarjafningar/þ huornū Grei-
num Sumia Mergur og Þnehalld alls
christelegs Lærdoms og allrar Huggū
ar er jnnbundet og þaled/allra heilst
og einfurn skal þa fluke jðuglega hura
og lesa þær þriar seinustu Greiner chri-
stelegar Truarjafningar/sem eru þess-
ar/ Eg true Þyrergieþning Syndanna
Þprisu Molldfins/Dg eiljpt Ljþ. En
samt skal þa fluke allar Truarellar gre-
ner

mer leggja síer til/eigna síer þær/z trúa þu stadþastlega / að þ er allt skied honum til Gagns og Góða/z að honum minne þ allt verða til Nuggunar z hialpar/eins og hñ väre einsamall i Nennienum/ sa allt þetta ætíe að hreppa og þess mótande að verða þ þar stendur.

Og slíkre Tru til Styrkingar hefur Gud innfett þau heilögu Sacramenta/ so sem nokkur Næðarsteinn og Trúsigle z Stadþesting/og hefur sett þau þ þessar Truargreiner. Þar að kann einn og síerhver að hugga sig við sjúna N Skýrn/ að hann i Skýrneñe er að Gude meðtefen til að vera Guds Barn og er so þ arþleipdur til Nimmargfis og eilíps Lífs/ z hefur oruþanlegast Næðar Sattmála við Gud gjort og bunded/og er með Jesu Christi Blode þvefgen og hreinsadur.

Þar næst skal hann og líka hugga sig við heilaga Kuolldmaltíð Drottins i hverre Guds Sonur hefur hann so þ Guds Barn láted við sitt Bord vere
da

Þa saddann mettadann og endurlif-
gadan med sinu Nollde og Blode/
So hann er nu viss þar vppa/ ad hann
er Jesu Christi Lidur og Limur i Sæ-
lu og Lifkama/ og þullkomlegur Erþ-
inge alls þess gods sem Christur hefur
med Fornþæringu síns Nollis z Blo-
ds þorþient og vtuegad. Vppa þetta
skal hñf suke stalpur lesa eda læta lesa
þæt siet allra handa huggunar Greimer/
vr heilagre Ritningu/so þæt ad eru þessat

Kuifluar Gæde skal i sundur mo- Gene
la Nøggormsins Nopud/en Dmureñ 3
mun lifta þæt i Næleñ 5

Þar til er Sonur Gudz openber vr- Jo
den/ad hñ nidurbriote vrk Dæpulsans 3

Þæner þrafilidner stulu lifande ver- 2
do/z med sñnum Lifkomum vpprissa/So 4
þed Gud þier sem i Jordunne ligged 26
lufser.

Far þu mitt Folk i þitt Suepnhvø- 26
g og læt aptur Dyrnar epter þier/og þæt 20
þig þar vm eina lifla Stund / a med
an Keiden geingur þram hia.

Job 4 Nafeti tō eg þra Modur lifpe/ Na
fenn mun eg í burt þara/ Drottēn gap
það/ Drottēnn tók þ í burt/ síe Nafn
Drottens blessað

Job 9 Eg veit að míni Endurlausnare lif
er/ z hfi mfi mig hier epter vpprefia wr
Zordunne/og eg mun þessu mǫnu Nær
unde verða í flæddur/og eg mun í mǫn
nu Hólde sína Gud/þafi sama mun eg
lífta/og með mǫnnu eigin Augum síu hfi
enn ecke annarlegum.

Job 10 So sanlega sem eg lifi (seiger Drot
tēn) vil eg ecke Dauda hins ogudlega/
Job 13 helldur að sa ogudlege snuc síer þra sínn
um Beige/og lifi.

Job 16 Eg vil þa endurleysa wr Heluítte/
og pressa þa (sem a mig trúa) þra Da
udanum. Dauda eg skal vera þinn Ba
ne/ Heluítte eg skal vera þān Plæga.

Job 17 So sm Njörten langar epter þessu
psalm 132 Balne/so langar mǫna Skal til þān
mín Gud. Mǫna Skal þyrster epter
Gude/þeim lifanda Gude / Nær minn
þ tōa að eg þæ að lífta Andlit Guds.
Pui

Syrer þá stufu

Put ertu hrygg minn Sál/z put stut
lar þu mig/ Bona þu vppa Drottēn/
Þt en nu mun eg þacka hñ/ Þt hañ er
Hiaspare minns Andlits z minn Gud.

Þegar eg ad eins heþ þig Drottēn
þa hirde eg hvarke um Nime nie Jörd
þo ad Ljþ og Sál vanmegnest/þa er
tu þo Gud alla Tjma Nuggun minns
Niarta/og mitt Mluskiple.

Sæler Njettskata eru i Nende Guds
z eingen Þjma snertur þær. Syrer þm
DStynsömmu er ad siar/so sem þeir deyie
og þeirra Apgangur verdz þyrer Þjst
reiknadur/og þeirra Burtþor þ Jördis
rpun/eni þeir eru Fríde.

Þiér erum Börn heilagra/og vonu
eþter öðru Ljþe/hvort Gud mun giepa
þeim sem stier vid hñ med Trufie þastle
ga hallda.

Quor hañ bljþur stadpastur allt til mæ
Gnda/sa mun verda Saluholpen.

Komed aller til minn/ þier s erþided
og erud Þunga þiader/eg vil endursljþ
ga þdur.

D vij

Sia

Síð/ Það er Lamb Guds sem burt
tefur Meinsins Synder.

So hefur Gud elskad Meimen/ ad hā
gaf vt sinn eingeteni Son/ til þess ad all
er þeir sem a hā trua skulu ecke þotta
past/ heldur hafa eilíft Líf.

Sannlega sannlega seige eg yður/ þu
er hā heyrer mín Ord/ z truer þeim s
mig sende/ sá hefur eilíft Líf/ z ecke
fiemur hā þyrer Dom/ heldur þeyri
ger hā sier vt Daudanum jn i Lífed.

Jeg er Bráud Lífsins/ hvar s fiem
ur til mín/ hā skal ecke hungra/ og hu
er sem truer a mig/ þann skal alldrei
þyrsta.

Allt huad mín Gader giebur mīer/
það fiemur til mín/ og hvar sem fiem
ur til mín/ þann skal eg ecke vtrefa.

Það er Vilie Föðursins sem mig
hefur sent/ ad eg glate ecke einum af
þm sm hā gaf mīer/ heldur ad eg vpp
veke hann a síðasta Deige.

Sannlega seige eg yðr/ Hvar a mig
truer/ hā hefur það eilífa Líf.

Eg er

Sýrer þá sluti

Eg er Líos Neimfins/ Húor miet ep 308
ter þylger/ hñ mun ecke ganga 1 Myrk
renu/ helldi mun hñ hapa Líos Lijpsins 8
61

Sañlega sañlega seige eg ydur/ Ep 360
höckur helldur man Ord/ hñ skal ecke
sia Daudan eilýplegā

Mjner Sāuder hēra mjna Rōdd 308
og eg þecke þā/ og þeir þeckia mig/ og 10
þeir þylgia miet /og eg giep þeim eilti
þi Lijp/ z alldreī skulu þeir þyrerþarast
og eingē skal slita þā wr mjnū Nōnd
um. Faderen sem miet gap þā hñ er
ollum mjre/ og eingē þær þā slitet wr
mjns Fōdurs Nōndum/ Eg og Fader
en erum eitl.

Eg er Þpprifan og Lijped/ Húor sem 308
truer ā mig sa skal lipa/ þo hñ sie Da 11
udur/ Og húor sm liper og truer ā mig
sa skal alldreī deyja.

Eg er Beguren/ Sannleifuren og 360
Lijped/ Eingē klemur til Fōdursins ne
ma alleina þyrer mig/.

Þetta er þad eilýpa Lijped/ ad þeir 308
þecke þig ad vera alleina sannan Gud 12
D viij z Jesum

dem.

⁊ Jesum Christum/ þann þu hefur sent.
Fader/ eg vil að hvar eg er/ þa sje þu
hjá mér sem þu gafst mér/ so þu sjae
mína Dyrð hvaria þu hefur mér gje-
ped/ Þuiad þu elskarð mig aður ein
Neimuren var Grundualladur.

ætt

4

þar er ecke Sæluhjálp; nokkru öðru
Nafne/ ⁊ ecke er nokkurt Nafn annað
Mönum gjeper/; hvariu vier kunnun
að verða sæluhólpner

ætt

o

Um þenna (Nertast Jesum) bera al-
ler Spæmest vitne/ að þyrer hans Na-
fn þae aller Syndanna Þyrergjeþning
þeir sem trua á hann.

ætt

s

ætt

8

Hvar hefst Syndi þvergntæper/ þar
þvergntæper Næden myklu mér.

Æþ Gud er með oss/ hvar kafi þa að
þa oss; mote? Hvar ecke hefur hlipt
sijnum eigen Syni/ heildur gjeper hafi
vi þyrer oss alla/ Stýllde hafi þa ecke
giepa oss alla Nlute með hafi? Hvar
vill kafa Gud; Btrvalda/ Gud er sa sja
þa giora Nrettlaata/ hvar vill þa þorðe
ma? Christur er sa sem daen er/ 3m/ þ
meira

meira er/ Nā er þa sm vppvaktur er/ hu
or ad er til Gudz hægre Nandar/ z bid
ur þyrer off

Eg er viss þat vppa/ ad ecke Daudē z
ecke Lijped/ ecke Einglarnar eda Nop
dingiastietternar/ ecke nockurt Oprijske
og ei þad Malæga nie þad Okomma/
ei Nod eda Dypt nie nockur smur Ek
jepna þær oss skiled þra Gudz Ricerlei
ka/ huor ad er i Drottne vorum Jesu
Christo.

3 bide

Gud hepur alla i feluſt vnder Synd
ene/ vppa þad haſi myſkunade ſig yp
er alla.

Rom

14

Eingen liþer ſier ſialpum/ og eingem
deyr ſier ſialpū / Lipū vier/ þa lipū vier
Drottne/ deyiū vier/ þa deyiū vier Dr
ottne/ Þar þyrer huort vier lipum eda
deyiū þa erum vier Drottens.

Rom

14

So ſem þeir eru aller dauder i Ad
am/ ſo verda þeir aller liþande giorder
i Christo.

1 Cor

15

Enn vier vitum/ þegar vort jarnes
ka Nws þessarar Byggingar verdr rad

2 Co

5

ur broted/þa hópum vier Bygging af
Gude vppbygda/Mws það ei er mǝ Ns
ndum giørt/. það eilípf er a Nimmum.

Cor 10 Gud er frwr/þa ecke lætur ydr ver-
da preistada þramar enn ydr er mögu-
legt ad líða/Melldur gíorer hañ það/
ad Freistingin þær þañ Enda so þier
gíeted vel stædest.

Phil 1 Christur er mitt Líp/ og ad deyta
er mier Abate. Eg þep Girnd ad skil-
iast hier við/ z vera hia Christo/ huad
mýflu þetra er.

ppil 3 Þor vngeingne(vort Heimele)er a
Nimmum/huadan vier vcentum Lauñ-
arans Jesu Christi/þa vora þamta Lí-
fame mun þorflara/og gíora þa líka
sínum þorflaröðum Lífama og dyrd-
arlegum.

1 Tim 1 Það er vísseleg Gassinde/z dyrmætt
ödugt Ord/ad Christus Jesus er kom-
en i Heimen Eynduga skaluhölpna ad
gíora/ meðal huorra eg er hñ hellste.

2 Tim 4 Líme minnar Burtþarar er nalcg-
ur/Zeg þep goda Barattu bærest/Eg
þep

hef mitt Hlaup þullendad og Truna
geymt/ Nu hiedā i þra er nner tilreidd
Korona Riettslætesins/ sem Drottin sa
riettslæte Domare mū giepa miera þin
Deige/ Einn ecke alleina miera/ heildur
ellum þeim sem hans Tilkomu elska.

Sia til þu beriest vel i Truarennar Tim
Barattu/ Nendla so cilypst Ljup til hus
rs þu ert falladur.

Bloded Jesu Christi hreinsar oss. Joh
ap ellu Syndu/ I þui hefur birft elsk
an Gudz til Mammaña/ ad Gud hefur
sent sinn Son i Neimen/ so vier skýldu
lipa þyrer hñ/ I þui er Elskan komen/
ecke þad vier hópum elskad Gud/ heildur. Joh
ad hañ hefur elskad oss/ z sent sin Son 4
til Forliskunar þyrer vorar Synder.

Vier hefum hier ecke blāpanda Sebre
Samastad/ heildur leitum vier þess D 12
fomen er

Vertu frwr alt i Daudan/ þa mū apoc
eg giepa þier Koronu Ljupsins. 2

Meria eg elska þa aga eg z typta/ Zbid
Þeir hapa þþervæd hañ þ Lantins 3

Blod/og þ Þrd hans Bismis burdat/ &
 hapa ecke elskad sitt Ljþ allt i Daudan
 Xpac Sæler eru þr þramlidnu s i Drottne.
 14 denia japnsuark.

Þr þessum og sdrum þuiskum
 Greinum þa skaltu Sæl minn vtuelia
 þier nækrar sierlegar vivald Greiner
 sem þier þikia huggūarsamlegastar ve
 ra/og lærðu þær vel og giet þier þær
 Funnugar þyrer vfan so sem Fader vor
 Þuiad so sem sumra Manna sidur er/
 ad læta smjda og til bwa þeirra Ljffi
 stu eda Legstein eda Ljffblæu/nækrum
 Ljma þyrre cadur þeir andast/og vard
 ueita þad/so þad sie til reidu þegar Ljff
 amā þarþ ad grapa/ So skiltu vtuelia
 þier nækrar sierlegar Greiner & Mal
 tæke N Ritningar/ og lær vel ad skilia
 þær/so ad þu a þinne Gottarsæng fun
 ner ad styrkia og hugga þjina Sæl.
 Þuiad i mose Daudanū minskar Man
 ne optast bæde Minned og skilningureñ
 Þa er & ecke Ljme til ad heyra lang
 ar Predikaner/eda margar Aminning
 ar. Ein huggunar Grein/og eitt Gu

ds Ord/sem þram er geinged af Guds
Munne/þad gledur og huggar lípþgar
og endurnærer og sedur Niartad Lípþed
z Ewlena. Enn vilje Madz a Sott^{Deut}
ar fang síte þyrst saka til ad lara þet³
ta/þad vill vera foruellt/og kiemz sialo⁴
dan til Gagne / og er þa opseint.

Herra Jesu Chrifte/ Bpþlys þu
mitt Niarta med þínum heilaga An
da/so eg giarnsamlega heyre og sere
godar Greimer þíns N Ordz/huþe ep
ter þeim/hape þær optlega nper og gis
te þær mínu Niarta vel fumnugar. Si
ep þu ad eg geyme z varðueite þítt ord
og síe ecke so sem broten Þottur eda bra
ðad Kier/sem Watne Eafi ecke ad hall
da. Bpþlys þu minn Skilning/styrk
þu mitt Miðie/ z laaf mig miðast a þí
nar Nugganer. Nialpa þu mter so eg
geyme Ord þítt i godu og síðsomu Nia
rta/og bere Auort i Þolenmæde til ei
líps Lípþs/Amen.

Kienn þu mter ngðrar Bæner sem eg mæige
bidia i mínum Siufdomic/mter til Guggunar

þær eg meige ⁊ eirnen hapa þyrir þórum
sem suker eru

Teg hepe allt hingat til lagt þ þig
margar godar gudræflegar Bæner/þ
þu mátt lesa þier til Gagns ⁊ Goda
þo vil eg enn auka þar nokkum vid
sem goder og gudhrædder Menm hapa
dictad/og so a þennan hhatt heded.

1

Su hellsta og fierlegasta Bæn/
er vor drottensleg Bæn FADER vor
hvorla Laufnaren siá þur hepur Eient
oss/hvor ed jñe hepur að hallda i stuttu
Mæle allar vorar naufsyniar/ og allt
huad vier þurpum vid i Ljpe og Dau-
da. Þegar þier vilied bidia (seiger Dro-
tten) þa taled þessu Orðum/Fader vor
stú ert a Nimum. Helgest þitt Nafn.
Tilkome þitt Ríke. Verde þitt Vilie
so a Jorðu sem a Nimum. Gief oss i
Dag vort daglegt Braud. Og Fnrergi
ep oss vorar Skullder/so sem vier þgieþ-
um vorum Skulldumafum. Og eige
leid þu oss i Freifne. Heddur þrelsa oss
þra Illu. Þuiad þitt er Ríked Krapt-
ureim

uren og Dyrden vinn Allder og að eilífu.
þu/ Amen.

II

Drotteñ/ Eftir nu þín Þið þata í þrið Luc
de/ so þu hefur talad/ Þuiad minn Au
gu hafa nu fíed þín Endurlausnar a 7

III

Fader í þínar Nendur þel eg minn Luc
Anda 23

IIII

I þínar Nendur þel eg minn Anda psalm
Þu hefur mig endurleyft Drotteñ Gud 31
Sannleikfins.

V

Drotteñ Jesu/medfaktu minn Anda. acc

IV

Drotteñ/vertu hia öss þuiad fuðlda Luc
tefur/og a Dageñ er lided. 24

VII

Eg hefur Girnd að skíllia hjer vid/ philt
vera hia Chresto. 1

VIII

Minu Zerra Jesus medur 7 Gud/ Grall.
Sem Mædu þínu Spott og Deyd/
Syrer mig þolder og Brossins Ruþl/
Og fúttader mig vid eilígt Ból.
Syrer Ruþl þína bið eg nu/
Mier aumum að hialper þu/

Luggimar Bresner

Nær Daudans klemur hin steyða Stund/
Storlega Grim a alla Lund.

Nær allur minn Mattur eydest so
Ringen Madur miet hialpa ma.
O Zerra Jesu þyn Gialpen blöð
Lugge mig þa i Daudans tög.

Leid mig af þessum Wymdar dal
Og styttu minna Daudans Auðl.
Andskotans Reide prela mig þra/
Syrrer þinn Anda og vert miet hia

Eun þegar skiliast Lög og þend
O Gud tak hana þier i Gónd/
Lund Gollde af þier eg þiggia vil
Þar til Doms Dagur tetur til.

Glada Vppreisú gies þu miet/
Eeym min þa Dagur Domsins er
Minna Synder ef minstu a
Mildur gies miet Lög eilögt þa.

Lýka sem þyrre lopader þu
Legg eg a Orð þyn minna Tru.
Sannlega sannlega seige eg þier
Sa minn Orð heildur og treyster miet.

Ogn Daudans reyner engua hñ/
Lilspan Dauda ei smacka kann
Lutamlaggt Andlát eitt sinn þær.
Vid Andar Daudan ei verður var.

Vil eg med völdugre Gónd
Væst skila hann vid Daudans Þend
Arp minns Rættis skal eignast sa
æpenlega miet skalpum hia.

Og lipa i Saxu og Gunnm Frid
Samd þa vettu off mildde End

Syrer þa Siuku

Allar Synder off þorlátu/
þolenmoder vier biddum nu.

Med hreimre Aft og traustre Tru.
Til þess að klemur Stundin su/
Og þetingjum þinnu Orða glætt/
Allt þangad eil vier sopnum sætt/Amen

IX

Þú minner hjer mín Lyfams víst *(Grall)*
Og leider þu mig þra Gæme
Glastod veittu mjer Herru Christ/
Og Gialp þyn allðrei mjer gleyme/
I skilnad magna autnu Mund.
Eg gief og þel i þyna Gænd/
Ad medræte og geyme

Mig þyna þapnan Sette og Synd
Samuiskunne þast a mæla
Þær eru þleite einn slæpar Sand
Same skal eg vinn Gialp ei vjla
Þui Dreyren raude i Daude þinn
Drocten Jesus Srelfare minn
Er mín Lyfþig og Sæla

Eg er þinn eigen Kinnur einn
Aþ þui þæ eg Guggun goda
Allðrei stytur mig aþ þier neimn
I Angist og Daubans Voda.
Ann þo eg deye er eg med þier
Kilþpan Fögmud þanstu mjer
Drocten med þynum Dauda.

Kins sem aþ Dauda vppreistu
I Gröþ mun eg eðe blypa.
Sinnapör þyn er huggun tru

Strygd Daudans kann burtu drýpa
 Síðan þer eg með Sögnude/
 Sull víss hía þíer minn Lausnate
 ætýð þu lætur mig lípa

X

Hialpa þu míer Herru Jesu Chríst
 Seimen vel víð að skília/
 Þegar Daudastrund mig þutngar mest,
 Þu munt mig hugga vilía
 Í Stryðe þúi so eg stande vel
 Strax eg mig þallenn annars tel
 Þá þágn Sönd ei hlýper míer
 Hialpande so að Wymdum híer.

Þó Stólde mínna Synða ste
 Sem Sandur a Söpsins Grunne/
 Þá skal eg þó allðeigle
 Að þu míer hialpa kunner
 Þínn Dauda eg huxa ætýð a
 Wíed Undum þánum líest mig þa
 Rílgþan Strib/ so Mundu mín
 Muallt hlópe Wýskun þágn.

Löpuð míer ertu eg Límur þínn
 æ gledur mig sa Gode
 Að þíer mig slata eíngen kann
 Ögnarlaus er þúi Dauda/
 Rígn þágn eg er þó palle eg þra/
 Sreksare mín þíer verð eg hía/
 Lyka sem þu lopad hepur
 Ljós eílgþt þær hugr. so sepur

Lep eg æ þar a víssa Von
 Vítande þíg rísen að Dauda.
 Að Grpp mínne eg ganga mun

Syrer þá Siuku

Guds Velsde þinn þu randa
 Endast þá Daudans Ögn og Ríki/
 Mund mena eg þier í Sendur þel
 Daudanu virðe eg vörn Abata
 Sem ríft og Salu hia þier hlíota

XI

Minn sæte, Jesús sanne Gud
 Sia mig nu hie í þínu Ríki
 Eins senu þá þyr eg gíten var.
 Og í Ríki mig Moder þar
 Þinn varstu Gud mín þúlg Slá
 Og alla Stund mitt Líf og Ríki.
 Þa mig í þyrstu Moder þar
 Í mestu Srygd og Ríki var
 Þu Ríki hennar leyf mig
 Lífsame Gud so beide eg þig
 Þu styð mig þín Gíalpathénd
 Sem hefur þu gírt á þeirre Stund.

Minn Gud ertu þá þyrsta Dag
 Sæding mín var mest Ríkiarlag/
 Þa var eg lagdur þier í Skaut
 Þegar eg Stórn í þyrstu hlaut
 Þa Míólf veitte mér Modur Ríki
 Mig huggader á hia mér stóðst

Þa alnar hær eg orden er
 Mungva bírg kunne veita mér
 Þú þellde Vernd og Gíalper mín
 Setta Jesu var Mískun þín/
 Í Ríki minne þu kalla eg nu
 Chríste á þig með Zug og Trú

Sem veitir þyrstu Sæding Líf
 Sulleing þitt halde mér adra víð

Stærnat Sæding pullenda nu
 Sýrer Róss og Dauda verður su
 Þeirre Sæding þíæst eg hjer
 Preyr Solld og Mund myn epter þíæ

XII

Lipande Dretten lýna mjer
 Lat mig Næd þína pinna.
 Ap þui Traust er allt a þíæ
 Dymdanna gíæ þu minna.
 Synder gíæra mjer Sorgar með
 Sælen er twíst ap Ungre.
 Srelsa þu mig þýrer þitt Blod.
 Sýrna ap Þýnu langie
 So line strýdu Strangre.

Fratt

Eg berst við Daudans blera Mætt.
 Bratt verð nu hiedan hælða.
 Seimen þorlata hlýr eg bratt.
 Leled mig sefer fællða.
 Lykamen veytur og lasen er.
 Lyss Krapt tekur ad þríota.
 Sælen ap Dufnum plyia þer/
 Sunst þu ei neitt til Doota.
 Lat mig Næd þinna þlíota

Lins gesingur mjer i Dymdum mýn.
 Og þui Barne er þædest
 Lermulegre i Grygd og Þýn
 Gæfku þraungingu mædest.
 hapande huetke Mætt nie Megu
 Míuka Lialp sjer ad veita
 Utan Liosmoder liup og gíegn
 Lundblót med Rístsemd heita.
 Lidsemdar gíære ad leita.

Syrer þa Símtu

Á þul kom Gud minn elsku flax
 Vppa þig un eg væle

Og hingad þúar Lendur hrær.

Gerrann minn Jesús sale

Syrer þítt randa þóssad Blod.

Sordum sem vt að dunde

Um Tric þuns Króss þa tíged Slob.

Taparlast niður hrunde/

Að miter þú Wíska grunde/

Vid minne Sál þú Gjalpar hænd?

Gyr sem Liofmodet take

Þa verður Lykamans vid skíð þnd.

Vist so el vppa sale.

I vatnre Rang þuns Lypsins Blod,

Læt hana Greinsan þanga

So Geiptar þunu Geliar moodo.

Sum fuste allðrei þanga.

Um alla eilýð lauga

XIII

Gerra Jesu i hændur þítt

Gledan þa eg burtu þer/

Sel eg tigna auntu And

Mull so þírest Wein og Grgud

Sþuennu hana þærer þu.

Ságud er og hreinsud su.

Blods nið Dreyra drestum þú

Daspm er su eigan mín.

Andast eg og vpp til þú

Atla/suspeur Gotg og þú

Giervist Lyps er lírels verd

Þo leingur Duellíest hiedanþerð

Gjalpa miter að hucca stítt

Luggunar Grefnet
Halldest Næd þinn við mig ríft
Herra Gud eg erue traust
Þu tæker við mér evalaust

XIII

Lambet Guds z Lau'narín
Lyps og dauður er eg þinn
Míð þíer Arþ lýt eignast mig
Þar aller helger gledia sig.

Stýlida eg eðe eignast Lyp
Lilyplegt og þordast Ryp
Guar väre Dauðe helgur þinn z
Og hellst blóðrúte Þardaginn?

Lier til var þitt helga Goll
huled eg græped midur i Goll
Þþ þinn Dauðe eðe mér
Lilypst græpe Lyp hia þíer?

O Jesu við mig verðu þú
Viss og erir/eg til þín ply
Þræstap þu alidrei þann
Sem Undaplood þitt hreinsa vann.

I Síðe læt mig sofna sætt
So við engu verðe hætt/
Andlite blýðu og Augum þýn
æpenlega snu til mín.

Sæl'aren minn ap Sære og Meyð
Sveit þinn bið eg sáran Þeyð
Lætt mig þeim Ofkum þllum na
Og æpenlega Lofgjörð tíá.

XV

Ligg eg hie sem Madfur i Moll
Mítt vill Rólna veyka Goll
Guðrúte Soet me Lend giet hrætt/
Selldur glórest allt opætt

Syrer þa Stútu

Dregst mitt Ljped Daudan við
Daprann þinn eg Lím og Líd,
Símtu og Ræna ríenar allt.
Ræder eðe Tungan sínallt

Leyn og Syn mier huerþa vill
Gollðenu þíker Sottenu þíll
Gentast være að huylast brætt
Og Geime blóða goða Mætt.

Stunda Jesu skíott til mín
Stanna af Díðla Sorg og Þyn
Þylur hans bríot/hann berst við mig
Sem Þígn og Léon hræðelig

Ogn nie Greifene og Wymdar stíg
Þí mig skílla Lætt við þíg
Læt mig Þrælen lægstan þínn
Lípande Jesu Drottenu minn

Tru Ríettelæte rískua ven
Ríftur veit mier Mæru. Sott
Syrer þítt rauda bleffad Blót.
Þíerga af Synd og Vættis glót.

Língla þínna Adstod blíð.
æ ste vís a sýðstu Tíð
Ad þlytía mýna eyna aund
Í Þýns Spóurs Sædm og Ljónð.

So eg Língla Sálags Þíon
Sýnge Lóp med þágran Ton.
Þesamlegast Drottens mýns
Í Þýrðar Rífte Spóurs þýns.

XVI

Ton/ Mía eg Glútu
Gladur nu deytia vil eg víst/
Við Dauda sýst/megna eg mier að hlýða
Þ víg Soc

Suggunar Preiner

Serdist þu þingna eg þinna ma,
 Þó þalle þra/Minn Sál hja Gude mun blápa
 Þú Þion er eg þín/þu Gerran minn,
 etqd hja þier/ eplaust eg er
 Li kann mig neinn þra þier hrápa

So leinge sem hjer Lyped dreg/lára vil eg
 Gudlega i Drotene ad deyja/
 Og buast til med bestre Rist/
 Hludā um Christ/past Tenar Fæng ad beyja/
 Mitt æðst Traust er hann/Hund leysa vann/
 Sýrer sinn Deyd/ og þreiste ap Hæyd
 Gladur eg þú vil þreygja.

Ap Hæd hefr Gud mjer veitt ⁊ skeinft
 A Þross rppheingd/Jesu Christ son sin tíara
 So þ mig lide sár ⁊ Deyd/ad suipta mig Hæyd
 Sic hñum þú Samd ⁊ æra/
 Og hñlyka Hæd hefur Gud mjer tíad
 Þa frénkú Hund minn / fallade til syn
 J eilýft Lyp inn ad þara.

Gief mjer nu Drotten gíefsku þr
 Glada burtþór/pyrer Jesu dyran Danda
 Ad lípe ⁊ deyja eg i þier/ Hund mñie og mjer
 Þeoi veit þ Blod hñs rauda/
 Min Jesu Christ/ mig hefur leyst
 I þyna Sönd/ eg þel mýna Hund.
 Sopna eg so ann Hauda.

XVII

Gledan i burt med Fride eg þer.
 Feigen og gladur i Gude.
 Suggad nu vil mitt Híartad er,
 Og horpen allur Þuyde

So sem Gud stalpur pyrrhiet mics
Lugldar Suepn minn er Daude.

So bad og andvarpade eirn gudhræd
dur godur Madur a siñe Sottarsæng.

Nu gled þig Sæl mýn/ þu sem þó
ecke ert mýn/helldur Herrans Jesu Ch
risti/sið þig hefur med sínu Dyrmaetu
Blode endurlepst. Mýn Sæl/ vert þu
nu glæd i Gude þínum Endurlausna
ra. Gack vt af Sodoma med Loth/og
líft ecke a bak aftur. Flyttu þier i gieg
num þad rauda Nap/sþ þu komest wr
Nendum þeirra sem þig opscætia/og fo
mer inn i þad Landed þ þlytur i Miosl
Eu og Nunange/Nap þig vpp i Egypted
og læt allt para þad hier er nedra a
Jordunne.

Til Ninnarþkis ertu fœpud / Til
Ninnarþkis ertu helgud/til Ninnarþk
is ertu pyrrhugud / Þist Heimele er a
Ninnum/ Þar hefur þu Borgarriett
þeinged/þar er þier pyrr laungu dyrd
legt Nerberge pyrrbued/Læt þig lan

ga þangad / legg þra þier vilingslega
 þa ohreinu og þungu Byrde dauðlegs
 Móllds. Lættu Þínuna verða eftir vn
 der Fjallinu Drottens/enn þar þú vpp
 In vður oped þyrer þier Skaut Abra
 hams / so sem sonnu Abrahams Sæ
 de. Nu mun Paradísar þort þyrer þier
 opnast/þu sfi þyrer Truna ert jþplon
 tud Herranum Christo. 7 ert þyrer hñs
 Blod hreinsud.

Nu þo ad Skilnadur Salar og Eñ
 fama sie beiskur og saar / þa halltu þo
 Eyrtu þyrer/Vertu stöðugur 7 miz godu
 Giede/þad er ecke nema litel Stund/og
 so sem eitt Auga bragd/þa mun Drott
 en leysa þig/ þar þyrer þas Þolenmæ
 de. Betra er ad þu nu einu siñe leysir
 vpp/og bitaler Matturunie þa Skulld 3
 þu hlytur henne ad giallda/helldur enn
 ad þu skuler leingur i þessum Heime þi
 nast plægast og veltiast/ Ecke muntu
 denia/helldur lipa/og srigia þra Bert
 um og Dasendum Drottins.

Enn þu minn jardnefður Eñfame/
 þyrer

þyrtet húsrúm eg hepe langa Tánna
 hapt Sorg og mædu/ Ahyggtu z omak
 z lided margt illt/til að þáða þig z flæ
 da/næra þig z ljúga/so að eg hepe mör
 gum Deige þar til spilt/z hepeð mætt
 vera miet myflu gagnlegre. Þu Líka
 me sm vered hepe Sælu minne ein þu
 ng Þyrde/ og hana hepur opt og ofiall
 dan hindrad og indur þrykt so hū hepe
 ecke gietad med þrj og þrelse stundad
 himneska Nlute sem vera alfe/ Þier seig
 re eg/ Med þui Gud hepur það so afett
 og skickad/ að þu ert kómen af Mollu
 du/ þu skalt nu endelega leggja þig til
 Nulldat. Gack inn i þitt Suepnhus
 Laat aptz Dyrnar eftir þier/ geym þig
 þar um dalitla stund/a medan Reidenn
 ljúdur Fram hia. Þo þu þwoner z rotn
 i Gröpenne/ þa er það þier ein Þurga
 tia og Hreinsan/so þu skalt mæg dyr
 darlegur vpprjfa. Þu verdur nidurslag
 dur þorgeingelegur/ enn þu munt vpp
 rjfa vþorgeingelegz/ þu verdur nidursat
 dur smáanarlegur/ en þu munt vpprjfa

med Dyrð. Og so sem þu hefur borið
 Mynd hins Jafneska/ so muntu verða
 berandi Mynd þess himneska/ Og þá
 nu Nollde muntu Gía Gud/ so þu ver
 der gládur þegar þu vaknar vpp epter
 hins Mynd. Þu munt vísselega vpp ap
 tur rísa/ Og þó þu yrðer að Dölu og
 Drupte/eda að enguu/þá mún Gud Dr
 otteñ þín vppuefka þig/ hústrum þu va
 r st ímplantadur/ og hús að er Nollð
 að þínu Nollde/og Beim að þínni Be
 tnum. Og þegar hñ fállar þig aftur
 þá kámi eingen Mlufur þig að hindra
 heildur hlýtur þu jafnsnart að koma
 þram. Þesse Drotten sem vppvafte La
 ssum med einu Orde/þá hñ tok til að
 rofna og þvna/hann mun og eins láfa
 syna og bevása á þier Krapt sjns Al
 mættis. Nu hlýtur þu að þína og láða
 Kvöl og Þínu/enn það láði snart/ z er
 ecke nema vin litla Stund að gístra/
 epter það eru þú allir Berker all
 ur Guðe og Eufdomur. Þær vitum
 epter Ordum S Pals/ad alla Mætturu
 na og

na og allar Skiepnur þorleinger / og
þær hafa Trega og Anduarpan / og
vilja giarnā veida lausar vid þessa Nei
ms Niegoma / Og þu villtu þa ekki gi
rnast ad hafa huið? Þu Daude / matt
vel slísta það sem Syndareñar vegna
veidur fundur ad slístast / Ekke muntu
ópna mig / heldur stoda mig til roleg
rar Muðdar z oendanlegrar Glede. Se
ic ensamlega vil eg apturlæta minn líf
amleg Augu so ad eg stæe það eilípa
Lies. Ad eins bid eg þig þu Sonr Gu
ds / minn Endurlausnare og Sæluhia
spare / sem mig hefur slited wr Helu
te / og endurleyft þra eilípum Daude.
Hæf þu i nokkurn Tíma staded hia
mier / so veittu mier nu Nialp og Nial
skod i þessare minne sýðestu Reyð. Til
þín vpp hef eg swonar Mendur / z mitt
Dommattugt z veykt Marta / Til þín
falla eg / til þín langar mig / nú Kon
gur og minn Gud / þu sem gapst þig
indur i þetta auma Hóld / se ad eg þar
i gien fyllde þa og odlast Þorg og

Þvístadi j Ninnu ríste. Þu hefur a
 Krossinum vppgiæped þín Andu/ so ad
 eg þeinge eilíft Líf: Þþergieþ þu mig
 ecke núñ gode Gud og Drottin/ z vñ
 ecke þra mter. Flyt þi^s ad hialpa mter
 min Gud z þressare/ Lat þín Ord ecke
 palla wr minni Niarta/ þa þu sagðer/
 Þetta er þ eilífa Líf/ ad Meni þecke
 þig sannan Gud/ og þann þu sent hefur
 ur Jesum/ ad hann sie Christur / þad
 er/ Kongur og Kiennemadur allra ríe-
 truadra. Seig þu til mín so s til Ræn-
 ingians a Krossenú/ 3 Dag skaltu ver-
 ra med mter j Paradís. Vert og gieþ
 Næd þína/ ad þa min þatæta Dnd st-
 ilst vid þenna daudlega Lífama / ad hñ
 sie þa þíne ofeiganlegre Næd z Mestú
 a Mendur þalen. Vert med godu Sede
 min Scal/ Þutad Drottin hialpar þi-
 er/ hñ hefur slited þig wr Daudanum
 Jeg mun ganga þyrer Drottne j Lande
 lipande Masta. Nu Dæde / þu himn
 mykle Lcuiathan/ gleyp þu Jonam þeg-
 ar þu villt. Gardu vel Neimur nog hefur
 ur þu

ur þu þefnged mīer ad gīora / leita nu
vpp aſian þaſ þu villt / Drottē eg hād
epter þānu Nialþræde / Rōme þiſt Rīſe
þreſa þu off þra øllu Illu / Amen.

Uñars gods z gudræſelegs Māns
Bæn z Anduarpā a Gottarſcængeñe

Jeſu Chriſte Sonur Guds / mīñ En
durlauſnare / ſem vr Myrkrenu gīorer
Morgunnen / og vr Noſſeñe Dageſ / Ea
ttu mig epter vmliden Myrkur þeſſa au
ma Ljpps þa ad ſiā gledelegan Dag ei
ljpps Ljpps / og epter dīñā Noſt þeſſa au
ma Ljpps ad ljta þann biarta þagra
Dag ofomeñar Dyrðar.

Drotten Jeſu / mīnn Ljſkame z mīñ
Sæl verda nu ad ſkilia / enn þu og eg
munum ecķe ſkilia / Þuitad vid erum mīſ
lu þaſtara ſamſeingder eñ Sæl z Ljpp
Mitt Mīarta vill i ſundz breſta / z Eañ
ecķe ad liþa leiñgur / Enn Nialþ þīñ z
Nuggun breſtur alldrei nie bilar.

Jeg gīrneſt ad lenſa vpp / og vera
þiā þeim ſem mig hepur endurleñſt / ecķe
mz Guile eða Silþre / heſdur með ſīnu

Þyrnætu Blode/ Hann sem sjóna Sæl
 hefur þyrir mig vfgieped til Syndapo-
 mar/og mig hefur elskad meir enn sig-
 fjalpan/ Eg er gladur i Gude/ eg hefur
 Forleinging/ og mig langar ad deyja/
 Eg er að Narta gladur / ad eg þæ so
 gott/ad eg ma eitt sinn deyja.

Mín Gud og Drottinn/Þo eg deyr
 nu/ þa veit eg vást ad mig hender eck-
 ert jllt/hesleður mun eg þa z odlast eitt
 odaudlegt Ljfs. Þess þyrre sem eg dey
 þess þyrre fíem eg til eilíprar Sæluhi-
 alp"/Oho/ Nuad sæl eru þau vnskrípte
 Eg misse eckert/húert s eg lípe eða dey
 þ ad eg lípe og dey i Christo / Já / i
 skaden allrar Armædu og Gýmdar þæ
 eg þullkóna Endurlausn þra öllu Illu
 og þar með Fagnud eilíps Ljfs

O Herri Jesu Christe/Þiendu miet
 þa Konst ad deyja christelega/so ad eg
 meo hinum sæla Stephano mætte með
 Truarennar Augum sía i gíegnum Da-
 udans sky/i gíegnum þetta Zardneska
 inn i himneska/þar Jesus Christur sit-
 ur til

ur til hægri Nandar Guds/so ad eg gl
eyme þu öllu sem er stundlegt/ z girn-
est alleina þad sem eilíft er.

Drottin Jesu. Jeg hugga mig við
þína giegnú lagda Sindu/ap hustru vt
er runned þad Blod sem mína Sal þu
er/eg hreinsar ap öllum mínum Synd-
um. Þín Naglapsren a Nöndum og
Footum vil eg með Truaremmar Nönd-
um snerta/Sölu minne til Neilsuþoot-
ar/Þar þæ eg Röd/þar þinn eg Nugg-
un þyrer mína þatæfa hrygdarpulla
Söal / so ad eg þ þínar Bnder / þín
Söar/þíft Dauda vissulega yper viðe z
figre Syndena og Daudan.

Þu Drottin Sannleikfins / þegar
mín þatæfa Söal skal reisa þá langa
Beg til eilífs Lífs/þa gíeþ mír þíft
Son Jesum Christum til eins Begviß-
ara/so ad eg Nassalaust komest i giegn-
um Daudans Grypiu inn i Landed líp-
ande Manna

Mín Gud/Míkel Nuggun er mír
þad/ad með þui þu hefur skapad mín

Lífama af Mollu Jardar/ þa veit eg
þullfömlaga/ að þu munir hann ekki la-
ta í Jördu liggja að eilífu/ heildur mu-
ntu sannlega vppuefja hann/ eg með ei-
lífum Dyrðar lioma hafi þryda/ z þyl-
la hann með himneskum Fögnude.

Nerta Jesu Chrifte/ eg veit þu hefur
ur mitt Nafn vppfripað á Minni mí-
þínu Blode/ og eingin Dvinur/ eingest
Díspull kann það að applana eða af-
ma/ Það þatka eg þier/ z þessi vegna-
er eg af María gládur.

Almattugur Gud/ með þui þu býr í
mánu María þyrir þítt Ord og þaá N-
Anda/ so hialpa mier/ að eg eptir minni
Dauða meige vera hia þier í Nimeríste
so að eg sé þar þu ert/ og alldreit að ei-
lífu við þig skilje.

Minn Drottin Jesus / kom þegar
þu villt/ Jeg er til reidu/ minnar Mari-
ans Dyr standa opnar/ þui þið eg að
þu lætist vpp þyrir mier Dyr þinnar
Gíastu z Myrkunar/ og laf mig vr all-
re Reynd/ öllu Siufdome komast til þínn
med

med hægum Dauda og Afgange.

Almáttugur Gud/ Sælana sem þu
gafst mier/hana líd eg þu ták^o til þín
í mínu Andláte/Eg gíep z bípala ha
na í þínar Mýskunar Almáttis Hen
dur/Vardueittu hana/Þínu N Náðne
til Lops og Dyrðar að eilífu.

Oh/Quað aumt og þanytt er þetta
Verallðar Líp/ Það er ecke ańad enn
Neyð og Nørmung/ ein Nørmungenn
fiennur eplar aðra/ Þar þyrer gírneft eg
að þara í burtu í eitt annað betra Líp
þar huerke er Gott nie Gíufdomr/Ne
yd eda Nørmung/eda nœkr motgangr.

Níalpa mier Drottin Nerra Jesu
Christe/ að eg alleina og alla Líjma/
astunde/að hapa þína Náð með mier
wr þessum Neime/Þeg gírneft ecke ań
að/ það nœger mier.

Þeg veit Drottin/Þu lætur þa syn
dugu ecke orepsta / þo þu haper þyrer
gíped þeim Syndernar/þar þ Drott
en/legg hie a mig þa Repsing og Þíj
uu/sem þier lífkar/enn ecke ańars Nei

ms/Legg a Þinn sein lyst er þijn z laf
ei adra gjallda min.

Þegar eg kann ekki leingur ad tala
Þa bid eg Drottin minn/latt þinn hel-
ga Anda tala þyrir mig i minnu Niar-
ta/Kō þu Dauda/ kom þa þu villt/eg
hrædest þig ekki/ þu ert mitt Consum-
mationum est/ þu ert Under allra minna
Gymda og Nörmunga.

O Nerra Gud/kom snart/z dvel ekki
leinge/kō snart og laf mig burt vr þssu
harmfæla pullu Ljöpe/jā i þitt Ríki/
so eg meige lopa þig ad eilípu.

I þinnar Nendur þel eg Anda min.
þu hefr þrælad mig Gud Samleikfins
Amen.

Guad skulu þeir glöra/og hugnen eiga þr ad
hegða sér sem eru hia hinum Stuka/þegar hā
er þræstugan/z hefr vered stadastur i Þan
og Atalle til Guds/allt i. Daudan /og
er so vtap sepnatur ?

Ad harma og græsa er ekki þboded
og ekki er þad þyrir nokkur illa vrp
takanda/þuiad þad er rætturlegt. Ef
þeidiña Maña Nrygd z Narm Nroop
z Plus

z Mus z ofríckanleg Læte skulu Menni
þordast/ Þuiad vier erum Christner / z
eignu ad hugga oss i Gude/ þa þáde vísfa
þasta eplausa og sköduga Bon/ ad vor-
er þramlidner eru ecke dauder/ helldz soþ
nader/ Ecke tapader/ helldur leysier og
þrelfader þra öllu Iku/ og eru heim- fö-
ner til Drottens/ og þo þeim vøre i bo-
de ad eignast alla Þeralldareñ Dord
z foma aptur i þerman eyndardal / þa
mundu þeir þad ecke vilia

Mytlu helldur ber oss ad þacka al-
mattugum Gude þyrer salugā Uþgang
og chriftelega burtþær hins Framlidna
z lata oss slíkt vera annimning/ ad lipa
gudlega z deytia chriftelega/ so s skripad
stendz þar oss er boded/ ad athuga Enda
dag og Uþgag heilagra/ eða Riettruad-
ra/ z epterþylgia þeirra Tru/ Ja Meñ
esttu ad þalla a Knie/ z bidia Gud med
Þessum eða þuillikum Ordum

Þacker giorum vier þier Drottinn
Merra Jesu Christe/ þu eilípe Lúpsins
Nöþdinge/ ad þu hepur halded þessum

goda Manne siadþósum í chrístelegre
 Jðran & safíre stöðugre Tru / & gíeþed
 höndu chrístelegan Dauda og aþgang.
 Öho / húrsu gleðelega mun hans Sæl
 mi boren vera í Nímmaríkes Sælu og
 Fögnud / Þuiad so stendur skríðad um
 Sæl Lassarí / þa hñ andaðest þ þrum
 hins Ríka Mans / að hñs Sæl hape
 vered boren þ heilogum Finglum í
 Skaut Abrahams. So true eg & veit
 þyrer vissan Safí / þo eg hape ecke fúñ
 að að sía þ med mýnðu höllolegum daud
 legum dímum Augum / þa hape þeir N
 Finglar vered í Finglum hans Sæng
 & hapa tefed vara vppahñs Sælu / Nñ
 þer nu heim í þa himnesku eilípu Pa
 radíss / Nñ húnler nu í sjúns Nerra Jesu
 chrísti Skaute & a hñs Armíleggium.
 Nu er í burt öll hrygd / Söf og Sorg
 Guide & verður / Nu mun Drotten þur
 fa öll Tru af hans Augum / og gíeþa
 höndu eilípan Fögnud Glede & Bnad
 semd eilíplega. Öh þu elskulega Sæl
 söl ertu / Öf Chrístz um sjúna Æpe dro
 er nu

er nu þramliden/ en líper þo.

Jesu Christe Sonur Guds/ mysk
una þig yper oss sem nu eptir lípū. St
ep oss huggun i þessū Eyndardal/ z lat
oss med þolemmæde líða allañ Mofga-
ng þessa auma þalluallta Líps/ allt til
Dauda. Stiep þu oss ad vier alla daga
stium reidubuner/ so ad vier alíka sem
þesse gode Mafi/ mættum med Fride z
Fögnude/ i Lausnararum Jesu Chri-
sto/ burt þara og soþna.

IX Capítule

Syrer fra Ddaudleik Ealniañ ep
ter það þær eru skildar við Líkamani/
og huad vm þær líjde. Talar og eirn
en vm Þpprifu Líkamans / Glede og
Bnadsemd eilíps Líps/ Og vm
Þjnu og Þjstler eilíþrar
Syrerdæmningar.

Med þuſ ad Sælernar eru eðauðlegar/ Lúgt þara þær þa/ huad verður æþ þeim/ huad lýðt ur þeim/ þegar þær eru við Lykaman skildar ?

Það seiger oss N. Ríſning/ med mör gum agíœiū z huggunarsamlegū Ord um/ ſo ſem voſta þeſſar epterþylgiande Greiner

Matth 10
Hrœdeſt ecke þa ſm Lúkamañ deyda en Sælerna gíeta þeir ecke deydt/ Nello ur hrœdeſt þañ ſ Lúkama z Sælu kañ ad kaſta i Helvíkte.

Mollden hlytur ad þara aptur i Tør dena/ æþ huorre hun er kómen/ En And en kóemur aptur til Guds ſem harn gíe þed he þur.

Phl 1
Eg gírneſt ad þara i Turt og vera hia Chriſto huad myklu er betra.

Luc 23
Rœningeñ a Krossenū/ þa hañ ſkyn- lde gíeþa vpp Mndena/ þa ſagde hñ til Drottens/ Herra minſtu a mig þa þu kóemur i Ríke þitt . Og Jeſus ſagde til hans/ Sannlega ſeige eg þier/ I Dag ſkaſtu vera med mier i Paradíſs.

Gap 3
Sæler ríettſlatra eru i Nende Drot tens

tens/ z eingest Kuol kiemz vid þær. Þær
er þeim skilningslausu er að sia so sem
þeir deyie/og þeirra Uþgangur verður
reiknadur þyrir Þánu/og þerra Burðo
þær þ þ Jordiarpan/en þær eru i Þride.

Þó að sa ríettflase deyie þyrir Tām
ań/þa er hań þó i Nūmld

Það skiede/ að sa en þatæke andado
est/og vart boreń aþ Einglum i Abra
hams Skaut. Og en aptur/ Nu verðz
hń huggadur/en þu hlytur að fæliast.

Jeg þer að bwa yðz til Samastad/en
eg vil foma aptur z taka yður til min/
so þier sieud þar sem eg er.

En vier vitu þegar vort jarnnesk Nws
þessaratar Byggingar verður aþbrosed
þa þaum vier Bygging aþ Gude vpp
bygda/eitt Nws þ ecke er med Nøndum
giort/ heildur er eilípt a Nimmum.

En vier erum med godum huga/og
girnust heildz að vera þyrir vtā Lífama
z vera heima hia Drottne. Þier skulud
sia mig/þuiad eg lípe/z þier skulud eirn
est lípa/Stunded vppa það sem þar er

vppa/ En ecke vppa þad sem hier er á
Jordeñe

lm
16 Kusan giorer þu miet veigen til Eip
fins/ hia þier er nægd þagnadar/ z gled
eleg vist z vera til þinnar hægge handar
eiflyplega

Nepr hier minn Eal/ dāfalegar hales
flega huggunarsamar Greiner/ sem þr
am eru geimgnar ap þialps Guds Mā
ñe/ vottade þ off ad Salsū Mañaña siē
vdruggs haitad en Eifomoni/ Þær eru
Ande eins og Einglañer/ og eru oðaud/
legar. Og þegar Sailer þira Niesstru
udu lyda ap þinnu Eifomuni/ þa verda
þær hapdar til Guds, z eiga heima hia
Drotne/ hia Christo/ z lipa i sare Selu
himneskrar Maradysar/ i ofeiganlegre
Dyrd z Glede/ hapa Nuld/ Frid z Fō
gnud ovræðelegañ/ lyda huorke Kusl
nie Þinnu / Nerd nie Augist/ Narm nie
Nrygd/ eda nockud þ illt er. þuiad þeg
ar Sailerar skiliast vid Eifamañ/ þa
eru þær þri/ þrialsar/ lausar z lidugaf
og giora lesur þad þeim ber/ heildur en
adur

adur á meðan þær voru í Eiskamanum/
 Þuiad í þessu lípe er Eiskamení Söluíe
 til þyngsta og hindrunar. Í þessu daud
 lega lípe kafi Manskins Söul að sonnu
 að lofa og þræsa Gud/ z afalla hafi og
 þiona honum/ og í honu að þagna og
 glediaft/ en þá þær eru af Eiskamanum
 þá kafi þær þia myklu þræmar z betz
 að þræma z giora/ þui þær hafa þá
 engua Synd/ enguán veyfleiða/ verða
 þá huerke hindradar af Hólde Þenne
 nie Disple. Neyrdu og hugleid þetta
 mín Söul/ slíkt er mig agætlegt og
 huggunarsamlegt/ so að hiet þyrer ský-
 lde eingefi chrístení Madur hræðast sín
 Dauda/ eða þíia mjúked að denia.

Niet þuert á móti/ koma Söler þra
 Bantruudu og ógudlegu jafnsnart í
 Dispulíns Balld og Nendur sem þær
 þara af Eiskomunum/ z verða dregnar í
 Kvala skade/ so sem merkia z læra má
 af Dæme hins Ríka Máns. Þær verða
 að lyða Þúfler z Kvaler/ oprid z Ang-
 est/ Neyd og Plægu/ Ach Bei /j Fylu
 R 11 og

og Myrkrum/ z heilungrum Elldi/ með
oþplamtanlegu Dope z gniðstran Tana
allt til hins síðasta Dags / a hvarium
þeirra Þúfler z Plaugur hid þyrsta vpp
þyrtaft riettelega/ z munu oþplamtalega
vara ad eilípu.

Salni

Helip

Herra Jesu Christe/ mín huggun
z mitt Traust hid obrigðalega/ Quersu
langar mjna Sæl til þinnz Ja lifa so
sem Njörter langar epter þessu Bat-
ne/ so girnest mjn Sæl ad koma til þinn
Mjna Sæl þyrster til þinn þu lifande
Gud/ Oho/ nær mun eg koma z sia þitt
Andlit. Þreyttur er eg leingur ad lifa
i þessu Nollde og i þessum Eyndardal
so ad eg ma vel setgia með hinum soela
Pale/ Eg girnest ad skilia hiet vid/ og
vera hia Christo. Herra Jesu Christe
þu eilípa Biskup/ þu veist mjna stund
mjner Dagar städa i þinne Nende/ Lat
mig þara Drotten þegar þu villt/ mitt
Niarta langar til Njöldareñar/ Ja til
eilíprar Njöldar/ mig langar vr þessu
Myrkre til Eioffins/ vr Narme z Nro
gd i Gled

gd í Gledéna/wr Dyrðnum til Fridar
 ins/wr Gynðenne til Dyrðareñar/wr
 Besalldar Beykleika til þullkomlegrar
 Sælu. Drottin Jesu/þu veist alla Nlu
 te/þu veist að minn Sæl villde þeigenn
 elsta þig að Niarta / og hana langar
 hiartanlega að þia þitt blýða bleissada
 Andlit/ Sia þu allra sœtaste Gendur
 lausnare/þeigē villda eg að Augu minn
 være Tærabrúnnur / og að Tærenn
 mættu refa aþan epter minnum þýðvø
 ngum/so að mitt Niarta verðe siukt að
 Aft og Elfsku þinne/og þýste/anduar
 þe z hape Girnd og Forleinging að ve
 ra þia þier/að huiþla í þjinnu Skaute/
 þjinnu Nendum. Miā Drottin z mitt
 Gud/huad sæll mun eg þa vera/þa mū
 minn Sæl með mykluum Føgnude seiga
 Nier er gott að vera/hier er gott að þa
 Drottin Jesu/minstu a mig í Niske þj
 nu/og seigdu til Sælar minnar/ I dag
 skaltu þa með mjer í Paradýs/Amen.

Med þus að Sælnar vira/að þeirra Lyfam
 er liggja í Jörðu og eru þar þwær og rotuer

Munu þar þa hafa Sörleminging nœfra eftir
 synum Lyktumum z mun þeim eke þífa Tí
 meñ langur/ad byða eftir seinasta Deige
 og Þppriðu Lyktamans ?

Teg hlýst ad medkíeña/ ad opf. kúña
 slíkar Nuxaner ad koma i Mannsins
 Niarta. En þar a móte skulú vier hug
 leida og vita/ ad med þui Scaler vorar
 (eftir Skilnad Andar z Lífama) eru
 hia Christo i ovmrædelegre Dyrð og
 Glede/ þa gíepur Gud þeim haleita og
 noglega Bisku / so ad þær vita vel ad
 þeckia Guds Daseindarríettloetis Ræd
 og Vilja/ og ad þeirra Lífamer líde
 huörke Plucku ræe Motgang./ þo þeir
 huijle og ligge i Drupte og mólldu Jar
 rdar/ þær vita ad almattugur Gud mu
 ne so vardveita alla þerra Lídu z Tíme
 og sierhuort hid minsta þra Þein müe
 tcke synast/ þar til ad Þppriða kienur.

I annare Grein eru Scaler Btval
 dra i soddan siad og flíckan/ og i slíkre
 Bnadseind z Glede/ ad þær kúña ecke
 ad þinna til nöckrar hryggelegrar For
 leingingar eda onadan. Þuiad þo þær
 dapla

þaðsamtanlega huxu um sína Lífame/
 og víske að þa seinaste Domsins og endo-
 mgiallds Dagur kome/so sem þia z me
 rlia ma i Openberan Jóhannis/þa þyl
 ger þeirra Nuxan og ofk eingen Nrygd
 ida Opognudur/hellor Glede z Fogn
 þdur/Gude almattugum til Lops z dnr
 dar/huorun þær giepa Prijs og æru/
 og kanta skie alla Mute epter þui sem
 hans guðdomlegur Vilie er til og hañ
 þepur skickad.

Þetta sama giera Guds Børn i Ef
 su auma Lípe a medan þau emu nu ga
 nga i Nolldeu/Þau langar epter jndo
 oftu Endurlausu/z anduarpa epter Til
 komu Christi. Og huorn sem ecke þor
 leinger eda lāgar þar epter/þa same þe
 þur orqua Aft me Elfen a synu En
 durlausnara/skyldu nu heilagrar Sæl
 er s eru þia Christo ecke ofka/ad þ syn
 dsamlega þessa Neims Afhæpe þae en
 da/og þu þurkomelega Endurlausn me
 ige sem þyrst koma? Enn að foddann
 Þorleinging Ofk z Girnd heilagra Sa

Ina/mune giora þm nokkra Nýgd eða
 Leida/það kann ecke skie/þuiad þr eru
 hia Gude i hñis Nimmestre Dyrd z Pa
 radýsat Gælu þar eingenn Tjme er/ z
 eingefi Mismunr Daga z Tjma/ Eñ
 huar eingenn Tjme er/þar er eingenn
 langsamleg Forleinging. Þuiad so sten
 dr skripad/ Þusund Alar eru þyrer þier
 so sem einn Dagur/ sa i gíar vmleid/
 og sem ein Næfuruaka/ og i ødrū stad
 Eitt sie oðuled þyrer yður elstanleizer
 að einn Dagur er þ Drottne so sem þu
 sund Alar/z M. Alar so s einn Dagur.

Þar þyrer minn Gæl læt foddann
 Nuxaner ecke sturla þig/hellður gief z
 þipala þig i Hendur Drottens/sem er
 þinn Skapare/þinn Gud/þinn Nuggun
 þitt Traust/ þitt Njupðarskiol/bæde i
 þessu Tjpe z okomnu eilijþlega

Jesu Chryste minn Endurlausnare
 þu sier z þu veist/ad eg elska þína Til
 komu/bidiande þig að öllu Niarta/ að
 þu vilst med þinne Dyrdarpullre Nitt
 gadkomu nidurbriofa og enda giora a
 öllu

öllu syndsamlegu og gudlegu Athæpe þs
 þa dygdarsnauda Heims/ z lata ríttast
 og máflegan Dom ganga yper Dísþ
 ulen z alla vora Dríne/ og láta vppþy
 riast þa oendanlegu þagnadarríku Jar
 scelld Nímesstrar Paradíssar þar þu mu
 nt vera allt í eilum. Já ad vísu/míni
 Lausnare/ eþ ad allar Skiepnur hafa
 Angist og þorleinging ad meiga þress
 ast þra hiegomannum hústium þær eru
 vndergiepnar/vppa Bon Endurlausn
 arennar / ætte oss þa sem erum Gu
 dz Børn eðke myklu þrem: ad láta oss
 med Hiartans Girnd og Gleda langa
 epter vorre oendanlegre z þullfömenne
 Endurlausn? Enn sie þad þinn Vilie
 Drotten Jesu/og haper þu þyrerhug
 ad ad eg skule lípa þinn Glederíka Til
 komu dag/ þa verða þín Vilie mín En
 durlausnare. Lat mig þagna z glediast
 við Níod þinnar Basomu/ en skielþast
 eðke med þeim Bantruödu/hellður vera
 reidubuen ad steckna vpp í Lopted í mo
 ts við þig. Enn lat þu mig sofa

þyrre of af og taker minna Gæd i Na
radgar glede og Føgnud/ Sia/ þar er
eg til reidu/ Jeg vil giarna koma þa þu
fallar/ Em a medan falled kiemr ecke
þa læt eg ecke af med gledelegre And
varpan ad aminna þitt/ Ragn z seigia
Glyf þier/ kom þu snart/ Þa mñ Nerra
Jesu kom ad Dama lipendur z dauda.

Er þad þa þitt vissuleg Tru/ ad þesse same
Lufame/ huðen þu verum vler/ skule vpp apt
ur rosa/ z asame med Sæluñe eilýplega lipa ?

Sannlega er þad mñ Tru og þet
fa er þad eg jata og medgeing i minne
postulegre Truariatningu/ þar so skend
ur/ Jeg true Vpprisu Nollðsins og eitt
eilýpt Líp. Þuiad þegar vor Drottin
Jesus kiemr apfur til Domsins/ þa mñ
þyrer honum samansæpnast allar Þiod
er/ lipandz og dauder/ jller og goder/ þa
ixun Jorden giepa þram þa daudu sm
i herne eru / lifa eirnen Sioren/ og a
Augabragde munu Gælernar koma ap
fur i sjna þramlidna Lufame og koma
so lipande þram þyrer Drottin. Og vi
er sem

er sem þa lipum og erum eftir ordner/ 1 Tes 4
 munum vnder eins med hinu vera vpp-
 ryfiter i Lopted mots vid Drotten. Þar
 mun Drotten skilia i sundur illa og go-
 da/eins z Níðer skilur Gauda þra Nö- Mat 23
 þrum/og setta Gaudena til hægre Man-
 dar enn Naprana til vinstre/þar eftir
 verður Domuren vppsagður/og nú hi
 mæla til þeirra sem eru til hægre Mand-
 ar/Komed hingad þier bleffader míns
 Fæðurs/og erþed það Rífe þ þú er var
 þyrerbued þ Þyphap Meinsins. Einn
 til þeirra a vinstre Nönd eru mun hafi
 reiduglega so mæla/ Færed þur þra mi
 er þier bœluader i Eld eilípan/hver ed
 til reiddur er Diöplenum og hans Ein-
 glum/og munu þeir þa þara i eilípar
 Þessler/enn Btvalder i eilíft Eip.

Efi þu villt mín Sæl hafa fleire
 Witnisburde N. Ritningar um þetta
 Epne/þa mer þessar eftirþylgiamde
 Greiner

Þeir Daudu munu verða lipande/z
 inz Eilíkomum þramkoma/ Þakned vpp
 N vj og inn

og synged Eop þier þ i Jorðunne liggend

Hæpe þier ecke lesed vm Bpprisú/
þramlidenna þad yður er sagt af Gude
þar hafi so talar/ Eg er Gud Abrahams/
Gud Isaachs/ Gud Jacobs/ Enn
Gud er ecke Gud þeirra Daudu/ þellður
þeirra sem eru lifande.

Þeir morgu þ liggia og sofa i Jorðunne munu vpp vakna/ Sumar til eilífs Lífs/ Sumar til eilíprar Sneypu og Skámar.

Eg veit ad minn Endurlausnare liþer/ og þier eftir mun hann vppvefja mig vt Jorðunne/ og þier eftir mun eg jkladast þessu mánu Nórönde/ og i mínu Nólde mun eg láta Gud/ þan sama mun eg fía/ og mánu Augu munu skoda þi/ enn ecke añarleg.

Sańlega sańlega seige eg yðr/ Sańme Eiemur/ og er alla reidu/ ad þeir Daudu munu þeyra Rødd Guds sonar og þeir sem hana þeyra þeir mīu lifa.

Þad er vilie hans sem mig þepr sent ad þuor sem fíer Sonen og truer a hafi hæpe

hæpe eilífst Líf. / og eg mun vppuekka
hafi a síðasta Deige.

Eg er Vpprisan og Lífed / Húor þ
truer a mig hñ skal lífa / þo hafi deyie
Og húor sem lífer og truer a mig / sca
skal allðrei deyia.

Mijn Sæl / Nigleid þu þau Dæme
sem skied hafa / þa sier þu húorsu aud
vell þad er almattugū Gude / þa þram
lidnu vpp ad vekia / Þuiad alla Tjma
hefur hann þad ecke kostad nema eitt
Ord . Þegar hafi vppvakte Son Gef
iustar i Naim / þa mællte hafi so / Þng
menne eg seige þier / rñs þu vpp / og ja
þnsnart reiste sa daude sig vpp og vard
lípande. I sama Mæta vppvakte hñ
mz einu Orde Skoolahöfðingians doft
er i Caphernaum / seigande / Stulka / eg
seige þier / rñs vpp. Eins skiede og þeg
ar hñ vppvakte Lassarum i Bethania /
sa þiora Daga hafde i Gröpenne leiged
þa kallade hñ z sagde / Laffare / kom þu
vt / og jaþnsnart kom hann lípande wr
Gröpenne.

Já minn Gail/ þetta synest að sönnu
 ómogulegt þyrir mannlegum Augum
 og Skynseminne/ Enn hia Gude Dr
 uc 2 öttne vorum er ekkert ómogulegt. Líka
 so sem ein Moder veit vel í húsræi Nw
 se eða í húsræi Sæng hun hefur lagt
 Barnkind sína til Svefnis/ þágað fíe
 mur hun að mörne/vefur það vpp/ tek
 ur það til sín/ eins líka veit Drottinn
 að húrs Mans Líkama/ z hvar þeir
 sofa sem hjer í Meini hápa vered hñs
 Mistete og Bustadur/ og hmyflu and
 veldara mun hönum vera að giora ap
 tur lípæde vora danda/ ískallda/ þvona z
 sundurtotna Líkame/ heildur en Mod
 urenne er að vppuefía sitt sofanda Ba
 rn í Beggunne.

Ad auk þessa höpum við vorn líupa
 Lausnara Jesum Christu/ sem er Höp
 ud sinnar chrisielegrar Kirku/ ecke all
 Cor einsta til Epterdænnis/ heildur er hann
 51 Þyrrennare Þyrrepare / sa vndan off
 om 4 hefur genged/ Já að vñsu/ sa s er hell
 sta Orsof vorrar Bpprisu. Þuiad hñ
 er dá

Et daen vegna vorra Synda og jardad
 ur/ Enn a þridia Deige er hann með
 Glede z Fögnude vpp aftur risenn/ oss
 til Rietslættingar/ kallar og seiger so til
 vor allra/ Eg lifþe/ z þier skulud z einn
 en lifa

Já minn Lausnare Jesus/ Med þu
 þu lifer/ þa minnum vier og eirheit vi
 ssulega lifa/ þuiad þu ert Nopued/ en
 vier erum Eimerster þjns Ljfkama/ Og
 þyrst þ þu ert vpprisen / þa minn vier
 og so viffelega vpprifa/ Og þyrst þu li
 fer/ sem ert vort Nopud/ þa minnum vi
 er og so sannleaga verda lifande. Þar
 þyrir Drottin Jesu/ bið eg og vænte
 eftir þinne huggunarsamlegu Mingad
 komu / z anduarp a jafnan með þessum
 Ordum

Kom Nerra Jesu/ kom snarlega/ og
 gior Enda a þessare vondre Beröldu
 og hennar ogudlegu Athæpe/ Tak oss
 ad þier/ i þitt himneska Rike/ hvar þu
 hefur þyrerbued oss/ þyrir en Neimureit
 var giordur / so vær nitlum vera þia
 R viij þeir

pier/sia þína Dyrð/ og eilíflega þig
lopa og dyrka með heilögum Englum
og Víusldum þínum/ Amen.

Sannlega mun þá eilíft Lyp vera miðg dyrd
at l'gt Lyp/og þrá þer allann mannlegann
Mæta z sítling gledelegt og vinnarsamlegt

Níett talar þu mín Scál/þrá þer
er manlegá Mæta/Ja þrá þer allf
það sem nekk Madur fast að trúa hu
ra eða skíla. Þvíad so talar N. Ní

ning. Eckert Auga hefur síð/z eckert

Eyra hefur heyrt/og ekkert er það komið

nekkurs Mans Mæta/sem Gud he
fur buð til Nanda þeim sm hafi elsta

Oh eilípur Gud/hvílþkur Fögnudr

hvílþk Þnadsend/Glede/Dyrð og Sce

la mún þar vera? Ja mín Scál/Þu

er þá þar vill ekkert vinnuþa daglega? Þu

er vill ekkert þeiginn þepra þar um tal

ad? þarum sagt z sunged? Þu

er vill ekkert miklu heildur vera þar/og eignast

foddan himneska Scelu? En þu vill

þepra off þar þra? Og þu þann vier

það heyr / so þu þu gledið z að

þau

þau mættu þá Girnd og Forleinging
þar eftir.

Mijn Scal/en þo ad sa mykle Spæ
madur Esaias/sömuleidis sa N Post
ule S Þvall drepe ad eins a þetta/z gie
te þar i snguan Mæta þra stört/ sem
ædur var um talad/samt þa eru marg
ar agiætar god^r Greiner i N Ritningu
i husrum heilagr Ande talar um Fög
nud og Farsælld eiljps Eijps/og hallda
ad þ gæge þær megn manlegrar Mæl
sku og Skynfendar þar um ad tala/þa
standa þo i heilagre Ritningu margar
agiælle gar Mals greiner i Husrum
heilagur Ande giefur noglega til Kyñ
ingar husrnen þattad er eiljplegre him
narjfs Gleda og Farsælld. Sem eru
þessar.

Mjner elskanleger /Þier erum nu, 301
Gudz Børn/enn þad er enn ei auglost
huad vier munum verda/Enn vier vi
tū þegar Jesus Christus auglost/þa
munum vier verda honum ljfer/þuad
vier munum sia hann so sem hann er

619 Eg mun skoda Gud í mínu Hósti
atth. Þá munu ríttflater líoma so sem Sö
13 len í þeirra Föðurs Ríki
Daniel Þeir öðru fienna gott/munu skína
12 so þi Etíame Nimensins/Dg þr ed morg-
un vyfa til Leidriettíngar/so sem Stí-
örnur & z ad eilípu.

Cor Gud mun vera allt í allum.
13 Þíer mimum vera hía Drottíné allá
Tess Ljma.
4 Drottín mún dyrdlegast gíora vorit
huip þámytann Ljkaama/og lata hann verða
3 ljkaami sýnum dyrdarsamlega Ljkaama.
atth. 3 Þípprífuné mún þíer écke twn-
25 gast níe gíptast/ heildur vera ljka eins
sem Stínglar Guds á himinum

þpoc Dg eg Jóhannes sa þá heilagú Þó
21 rg/þá myu Jerusaleim/kómande opan
ap Nínium þra Gude/tílbuna ljka so
sem þrydda Brudur sýnum Máne. Dg
jeg heyrde mykla Raust á Stolumi sem
sagde/ Stia þar Tíallóbívd Guds með
Mósum/z Gud mún bua hía þm/z þr
mún þá hús Gólf/z sialpr Gud mún þm
mún

mun vera þerra Gud. Og Gud mun af-
þurka Tæren af allra þeirra Augum
og Dauden mun eðke vera leingur/eige
Motgangur/nie Harm: nie Þjina/pui
ad þ þyrfta er vmsided. Og sa s sat a
Stolnu sagde/ Sia eg gioré þ allt nytte

Og eðke sa eg nöckurt Mustere þar
jñe/ Puiad Drottén alnattugur er þr-
ra Mustere og Lambed/Og Stad: sa
þarþ eðke vid Solar nie Tungls ad ly-
sa þm/puiad Þyrd Guds vþplyser þa
og þeirra Eios er Lambed/og þeir Neid
ingtar sem Sæluhölpner verda munu
gangá i þui samá Eiofe. Og Kongar
er a Jorðunne munu þlytia sína Þyrd
þar jnn/ og þess Stáðardyr munu eðke
ápturlatnar verða a Dagen/ þui þar
verdur eingenn Nott.

Stoll Guds og Lambsins mun vera
þar jnn/og hans Þienarat munu þio-
na honum/og lifa hans Andlit/z hñs
Nápn mun i þeirra Ennum vera/ og
eingenn Nott mun þar vera/og ei mun
þar þurpa vid nöckrar Lysingar eða

Soolar lios/ Þuiad Gud Drottessi mun
fiatpur lysa þeim/ z þr munu ríftia vm
allder og ad eilápu.

Fa eru þesse Ord/mán Sæl/en þull
eru þau ovmrædelegar Glede/ Sætlei
fs og. Bnadsendar. Þuiad þo heilog
Xitning heþde margt z mjæfed hier vm
skripad/ þa eru vor aunnu Níertu so vð/
yk/og vort Skilnings lense er so mjæfed
ad vier kunnum ecke þ ad skilia nie skyn
ia. Þar þyrer lætur N Ande vpp þyrer
off med þessum þam Ordum so s Glug
ga liden/ til ad hørþa þar jnn/ so ad vi
er skulū vita/ huad vier eigū ad trua z
vona/ z huar vid vier eigum ad glediast
Enn þegar vier erum þar komner/og
vier erū eigande ordner ad þessare him
neskre Sælu/þa munum vier seigia hu
er vid annan/eins og su gamla Elísa
bet mællte vid Jomþru Mariu/ seigan
de/ Sæl ertu sem truder.

S. Augustinus

Oh þad eilápa Eijþ/ Oh dyrdarlegi
Eijþ/þad lifanda Eijþ/ i huorru ad er
eilápur

eilápur Fagnudur an Nrygdar/ eilápur
 Nund an Erpidis/ eilápur Dyrð an Dv-
 ta/ eilápur Rífdómz an skada/ jafnleg
 Neilbrigde an alls Siukdös. I þær er
 allt þ sem Mansins Niarta kañ ad ha-
 þa Lyft a/ og þar vantar eckert. O þu
 eilápa Jerusalem/ þu heilaga Borg/
 Guds / þu elskulegasta Brædur mínns
 Drottens Jesu Christi/ Eg elska þig i
 mínu Niarta/ og i mínu Nugsfote þor-
 leinger mig epter þinne Fegurd/ Qho
 huorsu þogur/ huorsu dyrðarleg og þry-
 deleg ertu ? Þu ert öllum þegre z dyrð-
 legre/ z þu hefur öngva Gleckan. Þeg-
 ar eg huxa um þig Jerusalem sem ert
 þar vppe / þa langar mitt Niarta til
 þín/ Ja til þín Jerusalem sñ ert mín
 Moder hin sætasta / og mitt himnesta
 Fædurland/ Mig langar og til þín Je-
 su Christe/ þu sem i þeirre himnestre
 Jerusalem ert Nspuded/ Liofed/ Nerran
 og eilápur Nírdar.

Oh huorsu dyrðarlegt gledelegt og
 lyftelegt Ljþ mun það vera sñ Gud he-

þur bued til handa þeim sem hñ elstað
 Þad ma heita Lípanda Ljþ/rolegt og
 Fridsamt Ljþ/j huorru ad er eingē Da
 ude/ eingen Synd/ ecke Kusl Þñst nie
 Þjña nækur/eingen Hrygd nie Nrad
 fla/ei Besoll nie veykleike/þad Ljþ er
 þullt Þyrðar z Þryde/ Sælu og Sæm
 dar/Þar er ecke Þvine ad hredast/þar
 er eingen syndsæleg girnd nie Þysn/þar
 er þullkomlegur Riørleike/þar er eiljþ
 ur Dagur/einn Ande i øllum/þar sja
 Menn sialpan Gud Auglite til Auglit
 is/þar verður huors Mans Marta yp
 erþliotanslega sadt og mettad med Ljþst
 ns Fædu. Mig lystir z lāgar til ad sja
 þa Þyrð / og mitt Marta hefur stōra
 Girnd til þinnar Sælu / þess meir sem
 eg hura þar vm þess frantare verd jeg
 af Aast og Gistū þeirre sem eg hepe
 a þier

Þ huorsu sœl erstu rijn Sœl/þegar þu
 skilur við þennann dauðlega jardneska
 Ljfkama þiā/z þer i Nimerike/þar er
 tu vel comest/þar þagna þier Guðz of
 valder

valder/þar þar þtu ecke ad oftast Dau
 da nie Diopul/þar verdur þu alla Tij! Tef
4
 ma hia Drottne Gude þinum Endur
 lausnara/z þodar hans Andlit oaplat
 anlega sem er sa allra þridaste a med
 al mænanna Sona.

So sem Niorturen kallar epter þer Psal
4
 þu Batne/so kallar Sæl min til þijn
 mist Gud/minna Sæl þyrster epter mi
 num Gude/epter þeim lipanda Gude
 Nær mū þar koma/so eg meige þa ad
 sia þitt blāda blessada Andlit? Oh þu
 Brunnur Lāpsins/ þu Brunnur allrar
 Huggunar alls Sagnadar/nær mun eg
 Drecka af lipande Batne þinnar Hugg
 unar/ Nær mun eg komast vr þessum
 Gynndardal/og sia og þoda þinna Dy
 rd? Minn Gud og minn Drottin/ af
 Niarta langar minna Sæl til þijn/hāa
 þyrster epter þier/Oh/Eat mig koma
 og sia þitt blāda blessada Andlit.

Kom Nerra Jesu Chrifte/kom og Wia
3
 duel ecke leinge/ kom þu minn Endur
 lausnare/kom þu Huggun allra þoda

Tem þu mitt Lios/lystu Sælu minne wt
Myrknaströpu þessa auna Ljós/ so ad
jeg kome og þrýse þitt heilaga Nafn
eilýplega.

Þho/ þu eilýpt oforgeingelegt Rí
te Minnanna/ i þier er það eilípa Lios
z Fridur Guds sa ædre er öllum Skilm
inge/ i þier hafa Sæler Neilagra hæ
ga Róo og huld/eilýptur Fagnudur er
þess þeirra Næðu. Drottinn minn Gud
huad dyrdarlegt er þitt Nimeriske/ i hu
örnu aller heilager drottina og ráfta in
þier/klædder Solarvirtu og Lioma/hæ
þande gullegar Koronur sier a Næðu
þeir ljóta þig Andlite til Andlits/z þu
gledur þa med Sælu og Sæluhialp.

Þar er eilýp Sæla enn eingin Nry
gd/eilýp Glede og Fagnudur enn eingi
en Þína. Bæperd an Sorgar/ eilýpt
Lios an myrkra/ þar er eilýpt Ljós enn
eingi Daude/þar er eilýp ætta/þá vitan
alla Elle/eilýp Neilbrigde/þyrer vitan
allan Stundom/þar er Ríðleike þyrer
vitan allt Natur/ þar er eilýptur Fagn
udur

udur z oendanleg Glede/ Og Sæler eru
þeir ad eilífðu/ sem þrælsader og lenster
eru þra Anaudum og Gynnum þess
auma Ljfs / og komner eru i Fögnud
þíns Ríkis.

En huad verdur af þeim þwlu jlla
lyektande Nöprum/ þeim ogudlegu til
vinsire Nandar/huort þara þeir? Þeir
þara med Ljfe og Sælu i eilífðar Þýfl
er. Ja ad vísu mín Sæl/Ljfa so sem
Glede z Sæla vtualdra er ovmrædeleg
og vm hana verdur ecke talad so sm hū
er/so kann z einstis Mans Tungu ad
feyta þra þeim hrædelegu hryggelegu
Kvolum og Þýflum sm þeir ogudlegu
og þordæmdu verda ad ljða. Þo hafa
þeir gemlu bunded það saman i þam
Ördum/ seigande/ Ibi erit Poenarum
Multiplicitas Acerbitas, Aternitas,

Fryst munu Þýfler z Kvæler þordæm
dra i Heluhte vera so margþalldar og
myklar/ad þær kafi eingen Madur ad
seigia nie telia. Þuiad so talar heilög
Ailning/ Þeim mun fastad verda i hū

h. þessu Mýtur/hvar ed vera mun Döy &
 20 Tannagnistiran. Þeir eru i Heluise og
 10 Kuslunum. Drotten mun lata rigna
 16 þær þa Ogudlegu Eldingum/ Eldde
 18 Brennesteine/ Stjern mun hñ giepa þm
 1 i Laun. Þeirra Dömur mñ allðrei dey
 2 ia/og þeirra Eldur mun allðrei víslof
 3 na /og þeir munu verða Andstygð öllu
 4 Hólde. Skjelping Ungist og Þýna
 5 mun foma þær þa/þeir munu Hugstuf
 6 er verða/ líka sem su ed Fæda skal/ Nu
 7 ör Þerra mun hræðast afian/ Þerra And
 8 lit munu verða so raud & Eldr. Mól
 9 uren mun vera Þerra vnderdyna & Mad
 10 Fanner þeirra Abreida.

Sia þu hiet Sæl mñn/med þessum
 og þviljfkñ hræðelegum Neitingum voc
 tar heilög Ritning þyrer þeim ogudle
 gu huad þeir eiga þyrer Nöndum/og
 ad allur Kross & Mofgangur allar Þýo
 fler og Þlængur/ Særende Siukdomar
 og Daudenn hversu fæt & grimlegur
 sem harm kafi mest ad vera/og allt hu
 ad hugast eda neþnast kamm/þad mun
 þar

þar að þylgiast/og allir helvissker Un-
dar z Alrar munu þa forðæmdu híd
grímlegasta Þinna og kúelia að eilípu
og vera þeirra Bæðlar.

Þar næst hafa þr gemlu so talad/Ibi-
erit Poenarum Acerbitas, það er/Þær
marguisslegu heluissku Kvaler og Þissl
er munu verða so hræðelegar/þungar z
beisskar/ad þm forðæmdu munu þær ve-
ra olidanlegar obærelegar/enn þo samt
verða þeir z hlíofa þeir þær að líjda z 260
þola um alla Eilípu. Þeir munu af 9
storre Angist leita Daudans og þinna
ham ecke/ þeir munu girnast að deyja
enn Dauden mun þlyia þra þeim.

Alð vissu min Scal/ það ma heita
að það sie húske Lijp/ ei helldur Da-
ude/helldur munu þeir forðæmdu velf-
iast og vellast i mille Lijps og Dauda
i omrædelegum Þisslum og Þlægum/
alijka so sem gloande Zanhusstut i so
gande Smidju Aple/so munu þeir for-
ðæmdu verða gagnheiter/og i þeim Nel-
vissa E lde hardner slegner lem,frader

æn enda ad eilijpu.

atth.
25
 I þridiu Grein hafa þeir Gómlu
 so sferipad/ Ibi erit Pœnarum A terni-
 tas, þad er/ Slijkar margþalldar og o:
 bærelegar Kvaler Þissler og Plægur
 munu ecke skamastund vara / ecke vm
 langan Tjima/ þuiad þad langt er/ Þ
 er ecke eilijpt/ helldr seiger Gud so/ Þeir
 munu þara i Eld eilijpann. Ja niijn
 Sæl/ þo þeirra Þissler mættu vara i
 Þusund Aar x / ix / eda hundrad Þus-
 und Aar þa þeinge þær enda vm sijder
 En þad skiedur ecke/ þad eilijpt er heþu
 ur ænguan ænda. Landed þeirra (Þordæ
t sa
34
 ndu) mun verda ad brennande Bife/
 þad husrke Nott nie Dag viflœknar/
 z Reykur þeirra Kvala mun vppstijga
apoc
44
 þra eilijpd til Eilijpdar/og ecke munu
 þeir hafa Nijld Nott nie Dag.

Njgleid þu med þier mæn Sæl/ Es
 nøckur Madr ætte ad liggia eilijplega
 a miufre Sæng/ nenta besta Matar z
 drecka þorkostulega Drycke/og være bu-
 nden vid þa Sæng/ so hñ fæmest allð

ret lipande þadan/sanlega mæde sa mæ
 de ecke ofka sier langra Ljpdaga. En
 i Meluite vellast þeir Þordæmdu ecke i
 Kræsingum nte Bellstingum/hellur i
 oendanlegum Melviftum Elde i eilyp-
 re Angist/i Sylu og Froste og þreipar
 legum Myrkum/so alldrei þa þr nœk-
 ra Nuggu Þofuā eda Batsdropa/eda
 nœktra Nugsualan ad eilypu.

Þier aum og blind Neimsins Born
 Meyre þier þetta/leated ydur sljkt gan-
 ga til Martia. Þier sem elsted þennan
 Heim/og Høldisins Birnder/og seiged/
 Þier er gott ad vera/hier er gott ad ve-
 ra. Enn sia þu/sa Tjime munt koma
 og er ecke langt til/ad þu inz þeim rijs-
 ka þordænda Manne munt falla flar-
 ga og seigia/Eg kuelst i þessum Loga.
 Þa þu munt flaga z falla/Þier er ecke
 gott/ hier er ecke gott/z hljstur þo same
 þar ad vera eljplega/ þu hljstur þ ad
 ljda/z þar eiljplega ad kueliast z þijn-
 ast/en denia alldrei/i ovmrædelgu z olj-
 dalegu Kslu z Þijstlu an alls Enda.

Herra Jesu Chryste/ Sonur lifandi
 Guðs/ Gief þu oss Gyni so væt
 mættum heitra z hlyda þínnu Sendebo-
 dum z Þienörum/ so eg gíore Þdran z
 síe alla Tíma þraskilenn Myrkfranna
 Börnum/ Nialpa þu miter so eg hegde
 z breynte ecke eptir Framþerde z athvæ-
 þe þessa Heims/vppa þ eg með hñm ec-
 ke verðe kastadur i Helvísstis Kvaler og
 Þissler/ Styr þu miter/kienn þu miter/le-
 id þu mig með þínum heilaga Anda/
 so eg daglega lære að lipa sparlega/ri-
 ettþerduglega og guðlega/og dýnna síð-
 an chrístelega so eg kome ecke i Kvala-
 stade helvísstra Þissla/hellðr að eg mæ
 þier minn Lausnate og Stelsare/og mæ
 þínnu heilögū mætte þá z óðlast
 það gleðelega eilípa Líp Nim-
 nessrar Dyrðar og Far-
 sældar/ Amen.

Um Glede Guds Barna

a Doms Deige.

Zon/ Ein Netra eg best ætte.

Niartans mun Fegnud þæra/ su þeg
irsta Sumartid/ þa allt vill endurnæ-
ra/ Almekten Drottens blid/ Naudur z
Minna bæde/ hā þornhar best/ Skiepna
i Skick og æde/ skyr klar z vegleg siest.

Saanhreini i sinu Lioma/ Sol Tugl
z Siornu val/ myklu biartara Bloma
þer so oss vndra skal / Minnana hæd-
stu teiga / Nønden Guds pryder þrijd/
vll Guds Børn erþa eiga/ eiliþa Gle-
de vni sijd.

Ein Gud þa allt tilreider/vndrast
so Skiepnan ma/ Fegurd su þærer z gr-
tider/ Fegnud z Tysting hær/ Med Gull
ed og Simsteina/ gæpgasta er Verold
en sest/ mæ Blom z Perlu hreina prydd-
og vtsmickud riest.

Tignar dyrd tala vt sljka/ Tuga ei
höckz kafi/ ei heldr adra lufka/ ein þær
samjapnad Mañ/a sijdasta doma Dei

ge/ Nuad Drotten hepr off vetst/ þanft
enn þyrre eige/ þullfild nie kunnigist
neitt.

Snart vill Gud off nu alla/ s erū þædd
er vñst/ miz Basonu burt falla i Blóðum
Jesu Christ/ Molluð wr Leir mun lj-
da/ i Enns Dyrð hæðsta Þypris/ off er
þa øllum sñdan/ cilip Sæluhialp rñs.

Þess Enfam øllum giefur/ aptur med
Nwd og Nat/ s hier nu hvar Mañ hepr
ur/ þa heidurlegre vpskar/ Molluð z Sæl
helg'mun skyna/ s Nimensins Solen þr
nd/ off hia sier æ geymer sñna/ i Bnum
z Glede alltñd.

Þtsender hñ Eingla suefter/ Jesus
vort Trausted mest/ Nennele off hia sier
veiter/ s hepr hñ þrelfad best/ Þess tekur
Aftæicr mote/ øllū miz helgū Ner/ þeg-
ru miz Fridarhote/ þaðmar se off ad sier.

Bier skulū þa Skaparan eina/ sko-
da miz glöðū Mød/ z Nunnarñked hrei-
na/ sem hepr vtregnd hñs Blod/ Þost
ula z Þñstlarvotta/ og Patriarcha med
z Spamenn þa þyrre spotta / spektar
laus Þeröld ried. Þess

Dí munu þeir að síer taka/þ eigen-
leg Systen fíer/z sig ei um þ saka þo
sie off alltíð nær/ Fegner þa þam mun
um ganga/ad Fressarans hægre Nønd/
z lipa um eilípd langa/hñ leyste ap off
Diopuls Bønd.

Nafi off vid hægre Sñdu/hyrlega ta-
lar til þa / Kød hier Børn mñ blídu
blessud i Begfemd hñ/ Føduris mñns
Kíste þanged/þad þyrre eg ydur tísbio
i eilípa Erpd jnganged/ med Bnun
Glede z Koo.

Ríettañ Dom Gud mñ gíepa/ Gud
lausfa Berøld m/i Neluñtis Eldde an-
epa/ Illgiarner strapped þm/þui Diop-
ull med døckuan Sñara/dramblater z
Tøpramenn/ad opnu Neluñte jñþara
i eilípar Kvaler fenn,

So mun i sinne Bræde/ seigia von-
da vid / epter Domsins Affuæde / sem
eru að vinstre hlíð / Nørpe þier hiedañ
nu aller / i Neluñtis Eld z Þyff/Fian-
dans til Fofa þalled / þier þorsmændud
Boded miff.

Gud hialpar sāt þo sijnū/ þra Sorg
 Angist og Nend/ þra Satans sarū Þā
 nū/ sutpullu Spotte og Dend/ þra Gri
 md Klagan/ z Ruine /og framke Nia
 rtans Nrið/ þra Plægu z Motgangs
 meine/og meidsla allre Tjð.

Öss mun i Gíngla Koorā/ jñ þæra
 Jesus þa/ til Gudz med Gledē stora/ sñi
 giordum hñ trensta a/ Brwde sijn best
 mun pryða/og bljð henne veita Allof
 med Neidre og Nuggun skryða/ so hape
 hun þess eiljþ Mot.

So hana Gud þā giæðer / su Gæð
 þa er ærupull /med Soma z Silke klæ
 der/ sett med dhrast Gull/ Gullhringa a
 Nendur þester/ hæðsta Alstar Teikn er
 hñ/hylur so heñar leste/ap Narta þui
 henne ann.

Christur Son Kongsins hæsta/ Ei eni
 ur strags til vor þa/ Koronu Gullsins
 glæsta/ giepur oss Nopuded mjad Brio
 ste bljðu vpp vepz/ med brodurleg Alf
 arlaaf/ ap Lyst Pryde er lient oss hepur
 Ljþ og Sæl eru þa kæt.

Öss so allglada jñleider/ i edla Þara
 þrís/ sitt Brúðkaup seð tilreider/ sier til
 Heru nœð Þrís/ þar leifur Enst og Sa
 man/ lios Aast og Trngdar List/ i hia
 oss öllum saman/ i eilýpre Eölu víst

Þar heyrum vier helíst an Þansa/
 hoop ríettast Streingialeif/ so Martad
 scett ma dansa/ Saunglist er Gledenn
 ar Kueif/ Syngeta þar Eingl" aller/ af
 ann Guds helger Menn/ huor Tungu
 um Ninna Naller/ heidrar þa Drott
 enn seinn

Ei heyra þad Eyranade/ nie Au
 ga Mans ad sia/ huor Glede ad Guds
 doms rade/ giepst þeim hñ Treysta af
 nær þeim leypest ad lifa/ i Lioma Dyrð
 at sjñ/ æðsta Guds Afionu hugta/ er
 openberlega þa sjñ.

Allt veiter oss eilýpur/ einn Gud þa
 þullkomlegt/ og allt i öllum blýpur/ þy
 rer Andu sinn z Megt/ Sig oss þa siat
 þa giepur/ i synenū Jesu Christ/ z all
 an Aud þann hefur/ med æðstre Dyrð
 er Bist.

Bier minnum vm Allder Allda/al
mattugli Gude med/helga Guðdómal
tíð haalda/med Niartans roðsamt Shi/
ed/Lijps Trefins Avæxt eigum/eta efi
drecka þa/Lijpsins ap Lind vær ineig/
um/ su Enst ei þrofna mæ.

Su Gledede skodug stendr/ad strax off
Drotten lier/pad Mugr ér hellst til ven
dur/og huer kann ofka stier / Fagna þa
þirða Sueiter/og Frelsaran lopa dæst/
huer ødrum ap Niarta veiter/hreinann
Trustap og Aast.

Davæn mun Raust vor roma/þa ri
est þyter Christi Tron/z vm hñs Vel
giörd hlioma/Nliod sætur Bñsna ton/
Lop/Þrijs/Dyrd æðst og æra/þe eiliþ
ran Gude tied/so og hñs Synennum fæ
ra/samt helgum Anda med.

Goddanmun Saunglist vara/ samn
ra Gudz Barna blid/ enn Siunis øll
Eorg burt þara / sampacka Gude all
tíð/ Ending þar engua þinnur/eiliþ
re Gledenne a/meire efi þad Mafkind
þinnur/med List næfre vt sia.

Nuad sæt mū eg Kucæde Kueifia/næst
 Eann eg hier þeinka vpp a/; Glede Ljþ
 mun leika/lyfter sig Niartad þa/hæpen
 mun Hugur med øllu/ so hatt þra Ber
 alldar magt/algiarn i Nimna hœllu/ad
 Neime gieþur ei Aft.

Þar þyrer þreystest eige/þier sem ha
 þed Sorg gisti/z þier sm Bøl en þenger
 i bystre Neimsins vift. Þdar Kross bered
 fæter/Christi Þjnu huggest vid/vppa
 Guds ord þorlatad/hdz i Nlydne z Frid

Nuor sem Gudz Gæpum og Rjfe
 girnest ad Erþdum na/ei true eg ap hœ
 nū vjfe/Þpsokn z Nrygd" þra/ Þann
 Mann samt þetta Eicæte/ ad varer vni
 litla Tjhd/þu kiemur snart Kongureñ
 mæte/og kuitkar oss vid allt Strjhd.

Nuxa ei þui Neims vni læte/huor/
 nen s greniar hñ/ Nædst situr i Nimna
 Gæte/Nerra þiñ Gud og Mañ /Eirn
 mun hñ øll Maal dæma/eirn Beg. rñf
 ie og Lønd/ sem hœnum þifer sœma/so
 herder Strappssins Bønd.

Um Lefnargættis Glæde og Dyrð

Brudgumen bratt mun falla / Be
udkaups Gæste sijn/liupur Gud leyste oss
alla/ap lastra Suepne eg Þijn/ Lampa
og Bidsmior veite/ vor hape Nøndes
þa/eingen so aburt leite/ Afionu Drott
ens þra.

Nær Eimur þa Konguren ríffe/ Ko
stum þrydt Bodspokk sia/i Kvæl tru eg
Bittis vñfe/huor vid honum þeigerþa
Nædstu þau hialp. Gæde/Merra Gud
veit þu oss/ad berum þa Brullaups Kl
æde/þyrer Blod þijns Sonar z Kross.

O Jesu æðsrar Millde/oss a Beg
riettann greid/z ap Gææstu Gíllde/oss
geym a þeirre Leid/ Þier lat oss þar me
trua/i þessum Gynidar Dal/ Nialp og
vel hiedon ad bua/ i Ninnu eilijþanna
Sal/ Amen.

FINIS

